BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 2 d.*

„Dempingas – Tam tikrų Kinijos kilmės geležinių arba plieninių tvirtinimo detalių importas – Galutinio antidempingo muito nustatymas – Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumas – *Locus standi* – Eksportuotojams atstovaujanti asociacija – Reglamento (ES) 2016/1036 2 straipsnio 6a dalis – Normaliosios vertės apskaičiavimas – Tinkamos tipiškos šalies pasirinkimas – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 dalis – Koregavimai – Bendradarbiavimo nebuvimas – Reglamento 2016/1036 18 straipsnis – Į imtį neįtrauktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumo apskaičiavimas – Nagrinėjamojo produkto apibrėžtis – Sąjungos pramonei padaryta žala – Žalos analizė pagal segmentą – Priežastinis ryšys – Priverstinio kainos mažinimo ir žalos skirtumo apskaičiavimas – Makroekonominiai rodikliai – Procesinės teisės – Konfidencialumo užtikrinimas“

Byloje T-263/22

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), įsteigti Pekine (Kinija), ir kitos ieškovės, kurių pavadinimai nurodyti sprendimo priede[1], atstovaujamos *avocats* R. Antonini, E. Monard ir B. Maniatis,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Luengo, L. Di Masi ir J. Zieliński,

atsakovę,

palaikomą

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), atstovaujamo *avocats* B. O’Connor ir M. Hommé,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin, teisėjai G. Steinfatt ir D. Kukovec (pranešėjas),

* Proceso kalba: anglų.

[1] Kitų ieškovių sąrašas pridedamas tik prie šalims pateiktos versijos.

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. vasario 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu ieškovai, t. y. *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)* ir kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti priede, prašo panaikinti 2022 m. vasario 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/191, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 36, 2022, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas), tiek, kiek jis su jais susijęs.

I. Ginčo aplinkybės

2 2020 m. lapkričio 6 d. Europos Sąjungos pramonės vardu įstojusiai į bylą šaliai *European Industrial Fasteners Institute* pateikus skundą, Europos Komisija inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamų Kinijos kilmės tvirtinimo detalių pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21, toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsnio 1 dalį.

3 2020 m. gruodžio 21 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinių arba plieninių tvirtinimo detalių inicijavimą (OL C 442, 2020, p. 6).

4 Atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2019 m. liepos 1 d.–2020 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai ir priežastiniam ryšiui įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2017 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

5 CCCME paprašė būti laikomi suinteresuotąja šalimi, teigdami, kad jie atstovauja Kinijos tvirtinimo detalių pramonei. Į bylą įstojusi šalis su šiuo prašymu nesutiko. Komisija laikėsi nuomonės, kad CCCME buvo įgalioti kelių Kinijos tvirtinimo detalių gamintojų veikti jų vardu ir kad jie galėjo būti suinteresuotąja šalimi tik tiek, kiek tie konkretūs tvirtinimo detalių gamintojai juos įgaliojo jiems atstovauti.

6 Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad preliminariai į imtį įtraukė Sąjungos gamintojus pagal jų gamybos ir pardavimo Sąjungoje apimtį, taip pat atsižvelgdama į jų geografinę padėtį ir užtikrindama, kad būtų atstovaujama mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ). Į imtį įtraukti šeši Sąjungos gamintojai keturiose skirtingose valstybėse narėse. Vienas iš preliminariai į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų (MVĮ) pranešė Komisijai negalėsiantis pateikti visų klausimyno atsakymų. Taigi Komisija nusprendė patikslinti Sąjungos gamintojų imtį, pakeisdama šią

bendrovę kita didžiausia MVĮ toje pačioje valstybėje narėje. Ginčijamo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad atrankos į imtį metodika buvo tinkamai atskleista suinteresuotosioms šalims ir jokių pastabų dėl pačios metodikos negauta.

7 Atliekant tyrimą vienas iš į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pranešė Komisijai negalėsiantis pateikti visų klausimyno atsakymų. Kitas į imtį įtrauktas Sąjungos gamintojas negalėjo pateikti pakankamos garantijos dėl patikrinimui pateiktų duomenų. Taigi, atsižvelgiant į geografinį pasiskirstymą ir produktų asortimentą, šie gamintojai buvo pakeisti dviem gamintojais, kurių gamybos ir pardavimų apimtys buvo antros pagal dydį.

8 Siekdama įtraukti į imtį eksportuojančius gamintojus Komisija pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį atrinko tris eksportuojančius gamintojus arba eksportuojančių gamintojų grupes, kurių eksporto apimtis buvo didžiausia ir kuriuos buvo galima pagrįstai ištirti per turimą laiką, t. y. *Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd* (toliau – *Jiangsu*), *Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd* (toliau – *Ningbo Jinding*) ir *Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd* (toliau – *Wenzhou*). Komisija paaiškino, kad konkrečios į imtį įtrauktų bendrovių gaminamų produktų rūšys nebuvo kriterijus, nes atliekant tyrimą visos tvirtinimo detalės buvo laikomos vienu produktu.

9 Nagrinėjamąjį produktą sudaro tam tikros Kinijos kilmės tvirtinimo detalės iš geležies arba plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, t. y. iš esmės sraigtai, varžtai arba poveržlės.

10 Tvirtinimo detalės gali būti standartinės (toliau – standartinės tvirtinimo detalės) arba pagamintos pagal užsakovo brėžinius (toliau – nestandartinės tvirtinimo detalės). Taikant tokius pačius nacionalinius ar tarptautinius standartus tvirtinimo detalės turėtų atitikti tokias pačias pagrindines fizines ir technines savybes, visų pirma įskaitant atsparumą, toleranciją, apdailą ir dangą. Atsižvelgiant į pagrindines tvirtinimo detalių fizines ir technines savybes, taip pat galutinę naudojimo paskirtį, procedūroje, po kurios buvo priimtas ginčijamas reglamentas, buvo laikoma, kad visos tokios detalės yra vienas produktas.

11 Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad tvirtinimo detalių gamybos procesas pats savaime nėra susijęs su tiriamojo produkto apibrėžtimi. Taigi, į tyrimą buvo įtraukti visų rūšių nagrinėjamieji produktai, nepriklausomai nuo to, ar jie pagaminti karštojo, ar šaltojo kalimo būdu.

12 Komisijos vertinimu, iš tyrimo inicijavimo metu turėtų įrodymų buvo matyti, kad Kinijoje yra didelių iškraipymų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą.

13 Išklausiusi šalis šiuo klausimu, Komisija pasirinko Tailandą kaip tinkamą tipišką šalį, kurios neiškreiptomis kainomis ir sąnaudomis būtų remiamasi nustatant produktų normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą.

14 Ginčijamu reglamentu tam tikroms importuojamoms Kinijos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms Komisija nustatė galutinį 22,1–86,5 % antidempingo muitą.

II. Šalių reikalavimai

15 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis jiems taikomas,

– priteisti iš Komisijos ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

16 Komisija, palaikoma įstojusios į bylą šalies, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl priimtinumo

17 Įstojusi į bylą šalis teigia, kad CCCME nėra jai atstovaujanti asociacija, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį, ir kad Komisija neturėjo jos tokia laikyti per administracinę procedūrą, po kurios buvo priimtas ginčijamas reglamentas, nes CCCME atstovauja ne savo narių, o Kinijos valstybės interesams. Taigi įgaliojimai, kuriuos CCCME būtų gavę iš pavienių eksportuojančių gamintojų, nekeistų fakto, kad jų paskirtis būtų užkirsti kelią savo narių konkurencijai, jiems vykdant savo produktų eksportą į Sąjungą. Vadinasi, *locus standi*, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, galėjo būti grindžiamas tik Komisijos klaida atliekant administracinį tyrimą, o ne pagrindiniame reglamente nustatytais muitais. Taigi įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo šį klausimą nagrinėti savo iniciatyva.

18 Ieškovai ginčija šiuos argumentus.

19 Pirma, reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 142 straipsnio 1 dalį įstojimo į bylą tikslas gali būti tik visiškas arba dalinis vienos iš pagrindinių šalių reikalavimų palaikymas. Nagrinėjamoje byloje įstojusios į bylą šalies argumentai dėl ieškinio priimtinumo nėra pagrįsti Komisijos reikalavimais.

20 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teismas gali nagrinėti, prireikus *ex officio*, viešąja tvarka grindžiamą pagrindą dėl SESV 263 straipsnyje nustatytų priimtinumo sąlygų nepaisymo (žr. 2021 m. birželio 22 d. Sprendimo *Venesuela / Taryba (Sąsaja su trečiąja valstybe)*, C-872/19 P, EU:C:2021:507, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

21 Pagal suformuotą jurisprudenciją subjektai, kurie nėra sprendimo adresatai, gali teigti, kad jis yra konkrečiai su jais susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, tik jeigu šis sprendimas turi jiems įtakos dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba faktinės situacijos, kuri juos charakterizuoja, palyginti su bet kuriuo kitu asmeniu, ir dėl to juos konkrečiai išskiria panašiai kaip asmenį, kuriam toks sprendimas skirtas (žr. 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

22 Tarp asmenų, kuriuos Sąjungos aktas gali konkrečiai išskirti taip pat, kaip ir sprendimo adresatus, yra tie, kurie dalyvavo to akto priėmimo procese. Vis dėlto tai, kad asmuo dalyvauja tokio akto priėmimo procese, jį konkrečiai išskiria nagrinėjamo akto atžvilgiu tik tuo atveju, jei Sąjungos teisės aktuose tam asmeniui buvo numatytos procedūrinės garantijos. Iš tiesų tiksli asmens teisės pareikšti ieškinį dėl Sąjungos teisės akto apimtis priklauso nuo Sąjungos teisėje apibrėžtos jo teisinės padėties, kuria siekiama apsaugoti taip pripažintus teisėtus interesus (žr. 2023 m. rugsėjo

21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

23 Nagrinėjamu atveju ieškinio įžanginėje dalyje nurodyta, kad šį ieškinį savo narių, išvardytų A.2 priede, vardu (toliau – atitinkami CCCME nariai) ir savo vardu dėl tam tikrų prieštaravimų, pirma, pareiškė CCCME, antra, trys Komisijos į imtį įtraukti Kinijos eksportuojantys gamintojai ir, trečia, penki kiti neįtraukti bendradarbiaujantys Kinijos eksportuojantys gamintojai, kurių pavadinimai nurodyti ginčijamo reglamento priede. Nei trijų į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų, nei kitų penkių neįtrauktų bendradarbiaujančių Kinijos eksportuojančių gamintojų pavadinimai nėra nurodyti ieškovų pateiktame A.2 priede kaip CCCME narių, be to, jie nepateikė jokių dokumentų, įrodančių jų narystę CCCME.

24 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, Bendrajam Teismui iškėlus klausimą dėl pasekmių, kylančių iš 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija* (C-478/21 P, EU:C:2023:685), priimto po rašytinės proceso dalies, CCCME pripažino, kad ieškinys nepriimtinas, nes buvo pareikštas jų pačių vardu. Atsakydami į šį klausimą per posėdį CCCME tvirtino, kad visi ieškinyje pateikti prieštaravimai buvo pareikšti tiek jų pačių vardu, tiek atsižvelgiant į jų narių interesus. Taigi CCCME savo vardu jokių prieštaravimų atskirai nereikštų.

25 Toliau, kalbant apie CCCME atstovavimą savo nariams teisme, iš šio sprendimo 23 punkto matyti, kad CCCME nagrinėjant šį ieškinį ketina atstovauti trisdešimt vienai bendrovei, kurių pavadinimai išvardyti ieškinio A.2 priede ir dėl kurių CCCME pateikė dokumentus, patvirtinančius jų narystę CCCME. Iš šio priedo matyti, kad ši trisdešimt viena bendrovė yra į imtį neįtraukti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai.

26 Tam, kad asociacija galėtų teisėtai pareikšti ieškinį Sąjungos teismuose savo narių vardu svarbu, pirma, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kurių vardu ji veikia, būtų jos nariai, antra, kad ji turėtų teisę pareikšti ieškinį jų vardu, trečia, kad šis ieškinys būtų pareikštas jų vardu, ketvirta, kad bent vienas iš narių, kurių vardu ji veikia, galėtų pats pareikšti priimtiną ieškinį ir, penkta, kad nariai, kurių vardu ji veikia, nebūtų pareiškę lygiagrečių ieškinių Sąjungos teismuose (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 83 punktas).

27 Nagrinėjamu atveju, pirma, CCCME pateikė atitinkamų narių narystės įrodymų, kurie nebuvo užginčyti.

28 Antra, pridedamuose CCCME pateiktuose įstatuose jų siekiamas tikslas pristatytas taip, kad galėtų apimti ieškinį, kuriuo siekiama ginti jų narių interesus nuo prekybos apsaugos priemonių (2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 88 punktas).

29 Trečia, ieškinyje nurodyta, kad jis taip pat pareikštas atitinkamų narių vardu.

30 Ketvirta, atitinkami nariai galėjo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento. Šiuo atžvilgiu pasakytina, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali šio straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam

skirtų aktų arba aktų, kurie tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kurie tiesiogiai su juo susiję ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

31 Nagrinėjamu atveju tiesioginės sąsajos sąlyga tenkinama, nes ginčijamas reglamentas daro tiesioginį poveikį CCCME narių teisinei padėčiai, o valstybių narių muitinės institucijos, neturėdamos jokios diskrecijos, privalo rinkti ginčijamame reglamente nustatytus muitus (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 118 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

32 Dėl konkrečios sąsajos sąlygos reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, reglamentai, kuriais nustatomi antidempingo muitai, dėl savo pobūdžio ir taikymo srities yra norminio pobūdžio aktai, nes taikomi visiems suinteresuotiesiems ūkio subjektams (žr. 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Marquis Energy*, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tačiau šis norminis pobūdis netrukdo minėtus reglamentus taikyti individualiai tiems nagrinėjamojo produkto gamintojams ir eksportuotojams, kurie, remiantis su jų komercine veikla susijusiais duomenimis, laikomi atsakingais už dempingą, pavyzdžiui, gaminančioms ir eksportuojančioms įmonėms, galinčioms įrodyti, kad jos buvo įvardytos Komisijos aktuose arba kad dėl jų buvo atliekami parengiamieji tyrimai (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Growth Energy and Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79 punktą).

33 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad atitinkami CCCME nariai yra nagrinėjamojo produkto gamintojai ir eksportuotojai, kurie bendradarbiavo su Komisija per jos tyrimą ir kurių pavadinimai nurodyti priede, į kurį daroma nuoroda ginčijamo reglamento rezoliucinės dalies 1 straipsnio 2 dalyje. Atitinkamiems CCCME nariams, kurių vardu jie pareiškė šį ieškinį, kaip kitoms šiame priede nurodytoms bendradarbiaujančioms bendrovėms, taikomas specialus antidempingo muitas, ir jo suma skiriasi nuo visoms kitoms neidentifikuotoms bendrovėms, kurioms taikomas ginčijamas reglamentas, taikomos sumos. Taigi minėti nariai yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję.

34 Penkta, nė vienas iš atitinkamų CCCME narių nepareiškė ieškinio lygiagrečiai su šioje byloje nagrinėjamu ieškiniu.

35 Vadinasi, šio sprendimo 26 punkte nurodytos priimtinumo sąlygos yra tenkinamos.

36 Iš jurisprudencijos vis dėlto matyti, kad jeigu ieškinys dėl reglamento, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, panaikinimo būtų patenkintas, šis reglamentas būtų panaikintas tiek, kiek juo ieškovei nustatomas antidempingo muitas, ir šis panaikinimas neturėtų įtakos kitų šio reglamento elementų, visų pirma kitiems ūkio subjektams taikomo antidempingo muito, galiojimui. Darytina išvada, kad, kiek tai susiję su CCCME atstovavimu savo nariams Bendrajame Teisme šioje byloje, šiuo panaikinimu galėtų pasinaudoti tik atitinkami CCCME nariai, kurių vardu buvo pareikštas šis ieškinys, jeigu Bendrasis Teismas patenkintų CCCME jų vardu pareikštą ieškinį (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 110 ir 112 punktus). Šie nariai yra *Haining Hisener Trade Co., Ltd*, *Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd*., *Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd*, *Jinan Star Fastener Co*., *Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd*, *Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd*., *Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd*, *Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd*., *Shanghai*

East Best Foreign Trade Co., Ltd, *Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd*., *Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd*, *Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd*, *Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd*, *Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd*, *Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd*, *Jiashan Xiaohai Metal Products Factory*, *Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd*, *Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd*, *Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd*., *EC International (Nantong) Co., Ltd*., *Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd*, *SSF Industrial Co. Limited*, Zhe *Jiang World Win Fastener Co., Ltd*, *Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd*, *Jiashan Sanxin Fastener Company Limited*, *Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd*, *Yuyao Zhenrui Metal Co*., *Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd*., *Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd*, *Haiyan Yihui Hardware Technology Co*., *Ltd* ir *Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd*.

37 Vadinasi, šis ieškinys yra priimtinas tiek, kiek jį pareiškė CCCME šio sprendimo 36 punkte nurodyto trisdešimt vieno nario eksportuojančio gamintojo, bendradarbiavusio su Komisija atliekant tyrimą, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, vardu, taip pat trys į imtį įtraukti Kinijos eksportuojantys gamintojai ir kiti penki neįtraukti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, kurie nepateikė CCCME narystės pažymėjimo.

B. Dėl esmės

38 Grįsdami savo ieškinį ieškovai remiasi devyniais pagrindais, kurių pirmasis susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto ir gero administravimo principo pažeidimu nustatant normaliąją vertę, antrasis – su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pažeidimu, nes Komisija neatliko duomenų, susijusių su Tailando gamintojų pardavimo, administracinėmis ir kitomis bendrosiomis (toliau – PAB) išlaidomis ir pelnu, reikiamų koregavimų, trečiasis – su pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių, Susitarimo dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103, toliau – Antidempingo susitarimas), pateikto Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties 1A priede (OL L 336, 1994, p. 3), 6 straipsnio 8 dalies ir Antidempingo susitarimo II priedo (OL L 336, 1994, p. 118, toliau – II priedas) pažeidimu nustatant dviejų į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų darbo sąnaudas, ketvirtasis – su pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies pažeidimu nustatant į imtį neįtrauktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumą, penktasis – su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 6 dalių, jas siejant su to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu, nes, kai buvo vertinama žala ir priežastinis ryšys, nebuvo atsižvelgta į standartinių ir nestandartinių tvirtinimo detalių skirtumą, šeštasis – su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu, nes Komisija priverstinio kainų mažinimo analizę atliko į ją įtraukdama tik 24 % į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų produkcijos, septintasis – su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 6 dalių bei 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu, nes Komisija, analizuodama poveikį kainoms ir nustatydama žalos skirtumą, palygino Kinijos kainas platintojams su Sąjungos kainomis galutiniams naudotojams, aštuntasis – su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 5 dalių pažeidimu, nes Komisija neatliko objektyvaus, patvirtinamaisiais įrodymais pagrįsto makroekonominių žalos rodiklių tyrimo, ir devintasis – su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies, 19 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių bei 20 straipsnio 2 ir 4 dalių ir ieškovų teisės į gynybą pažeidimu, nes Komisija per administracinę procedūrą tam tikrus duomenis laikė konfidencialiais.

1. Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto ir gero administravimo principo pažeidimu

39 Pirmiausia reikia priminti, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių situacijų, kurias jos privalo išnagrinėti, kompleksiškumo turi plačią diskreciją (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Be to, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Bendrojo Teismo atliekamas įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, tikrinimas nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis tų institucijų vertinimą. Ši kontrolė apsiriboja patikrinimu, ar šios aplinkybės gali pagrįsti jų padarytas išvadas. Vadinasi, Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant kompleksinę situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Be to, reikia priminti, kad produkto normaliosios vertės nustatymas yra vienas iš esminių etapų konstatuojant galimo dempingo egzistavimą (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 19 punktas ir 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktas).

42 Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją nustatyti, kokia yra normalioji vertė ne rinkos ekonomikos šalyse (žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 126 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), o tinkamos tipiškos šalies parinkimas tuo tikslu taip pat atitinka plačią Sąjungos institucijų diskreciją bendros prekybos politikos srityje. Vis dėlto Komisijos diskrecija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą yra ribota, nes pasirinktos šalies ir eksportuojančios šalies ekonominio išsivystymo lygis turi būti panašus (šiuo klausimu žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimo *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, EU:T:2023:347, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Taip pat buvo nuspręsta, kad reikia patikrinti, ar vertindama pasirinktos šalies panašumą Komisija nepraleido esminių ar reikšmingų aplinkybių ir ar byloje surinkta informacija išnagrinėta pakankamai rūpestingai, kad būtų galima manyti, jog nagrinėjamojo produkto normalioji vertė nustatyta tinkamai ir pagrįstai. Ši jurisprudencija gali būti taikoma tais atvejais, kai dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje šalyje galima naudotis tinkamos tipiškos šalies duomenimis apskaičiuojant normaliąją vertę, o tai taip pat apima kompleksinių ekonominių ir politinių situacijų nagrinėjimą (žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimo *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:347, 128 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Ieškovų pateiktą pirmąjį pagrindą, susijusį su nagrinėjamojo produkto normaliosios vertės apskaičiavimu ir suskirstytą į penkias dalis, reikia nagrinėti atsižvelgiant į šiuos principus.

a) Dėl pirmos dalies, susijusios su Tailando, kaip tinkamos tipiškos valstybės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, pasirinkimu nagrinėjamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti

45 Ieškinio pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovai teigia, pirma, kad Komisija neturėjo šiam tyrimui kaip tinkamos tipiškos šalies pasirinkti Tailando, nes į šią šalį buvo importuojami Japonijos kilmės specialios rūšies vielos strypai; antra, kad duomenų bazė, kurią Komisija naudojo PAB išlaidoms ir pelnui apskaičiuoti, buvo pasirinkta neteisingai; ir galiausiai, kad Komisija turėjo pakoreguoti šiuos duomenis, kad būtų galima apskaičiuoti normaliąją vertę, kuri būtų kuo artimesnė į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų gamybos vertėms.

1) Dėl žaliavų, reikalingų nagrinėjamajam produktui gaminti Tailande, kainų

46 Ieškovai iš esmės teigia, kad Komisija neturėjo pasirinkti Tailando kaip „[tinkamos] tipiškos valstybės“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, dėl į Tailandą iš Japonijos importuojamų aukštos kokybės vielos strypų, kurie yra nagrinėjamojo produkto gamybos žaliava, kainos. Per administracinę procedūrą CCCME esą pateikė daug duomenų ir įrodymų, kad Tailando importo kainos neatitiko į imtį įtrauktų Kinijos gamintojų gamybos sąnaudų, nes pastarieji į Sąjungą eksportavo beveik tik standartines tvirtinimo detales ir labai nedaug specialių tvirtinimo detalių. Kita vertus, Japonijos kilmės specialios rūšies vielos strypas naudojamas konkrečioms reikmėms, o ne standartinių tvirtinimo detalių gamybai. Be to, ieškovai tvirtina, kad Komisija tinkamai neįvertino didelio 17 % Japonijos eksporto į Tailandą ir į kitas penkias pagrindines eksporto šalis kainų skirtumo.

47 Ieškovai mano, kad gamybos sąnaudos Tailande nėra „atitinkančios“ Kinijos eksportuojančių gamintojų gamybos sąnaudas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Nustatydama pernelyg didelę įrodinėjimo pareigą Komisija taip pat pažeidė gero administravimo principą.

48 Komisija ginčija ieškovų argumentus. Be to, ji teigia, kad ieškovai nepagrindė prieštaravimo, susijusio su gero administravimo principo pažeidimu, todėl jis yra nepriimtinas.

i) Dėl prieštaravimo, susijusio su gero administravimo principo pažeidimu, priimtinumo

49 Bendrajam Teismui iškėlus klausimą dėl Komisijos atsiliepime į ieškinį pateikto prieštaravimo nepriimtinumo, ieškovai teismo posėdyje pažymėjo, kad prieštaravimas dėl gero administravimo principo pažeidimo siejasi su pernelyg didele įrodinėjimo pareiga, kurią jiems esą nustatė Komisija, nes jie išsamiai išdėstė priežastis, dėl kurių duomenys, į kuriuos atsižvelgė Komisija, nebuvo tinkamiausi, ir pateikė pakankamai informacijos.

50 Pagal bendrąjį Sąjungos teisėje numatytą gero administravimo principą reikalaujama, kad eksportuojantiems gamintojams pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą nustatyta įrodinėjimo našta nebūtų nepagrįstai didelė (pagal analogiją žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimo *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, EU:T:2023:347, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 Taigi, kalbant apie prieštaravimo, susijusio su gero administravimo principo pažeidimu, priimtinumą, pakanka pažymėti, kad šis prieštaravimas grindžiamas ieškovų argumentais, nurodytais ieškinio pirmojo pagrindo pirmoje dalyje, kurioje jie ginčija Tailando, kaip tinkamos

tipiškos valstybės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, pasirinkimą, nepaisant to, kad iš jų Komisijai pateiktos informacijos matyti, jog nagrinėjama šalis nėra tinkama tipiška valstybė nagrinėjamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti.

52 Taigi Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

ii) Dėl Tailando, kaip tinkamos tipiškos šalies, pasirinkimo nagrinėjamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti pagrįstumo

53 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nustatyta:

„a) Jei taikant šią ar bet kokią kitą susijusią šio reglamento nuostatą nustatoma, kad dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje valstybėje pagal b punktą toje valstybėje netikslinga taikyti valstybės vidaus rinkos kainas ir sąnaudas, normalioji vertė apskaičiuojama tik remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius standartus, taikant toliau nurodytas taisykles.

Komisija gali naudoti:

– atitinkamas gamybos ir pardavimo sąnaudas atitinkamoje tipiškoje valstybėje, kurios ekonominis išsivystymas yra panašaus lygio kaip ir eksportuojančios valstybės, jei reikiami duomenys prieinami; jei yra daugiau kaip viena tokia valstybė, prireikus pirmenybė teikiama toms valstybėms, kuriose užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis,

– jei ji mano, kad reikia, neiškraipytas tarptautines kainas, sąnaudas ar lyginamuosius standartus arba

– valstybės vidaus sąnaudas, bet tik tuo atveju, jei, remiantis tiksliais ir tinkamais įrodymais, be kita ko, atsižvelgiant į c punkto nuostatas dėl suinteresuotųjų šalių, aiškiai nustatyta, kad jos neiškraipytos.

Nedarant poveikio 17 straipsniui, atliekamas atskiras kiekvieno eksportuotojo ir gamintojo vertinimas.

Į apskaičiuotą normaliąją vertę įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpianti administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas ir pelną.

b) Dideli iškraipymai yra tokie iškraipymai, kai nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksnių, kadangi jas veikia didelis valstybės kišimasis. Vertinant, ar esama didelių iškraipymų, *inter alia*, atsižvelgiama į poveikį, kurį gali daryti vienas ar daugiau toliau nurodytų elementų:

– tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis,

– valstybės dalyvavimas įmonių veikloje, suteikiantis jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms,

– viešoji politika arba priemonės, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip veikiama laisvoji rinka,

– bankroto, bendrovių ar nuosavybės teisės aktų nebuvimas, diskriminacinis jų taikymas ar netinkamas jų vykdymo užtikrinimas,

– darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymas,

– viešosios politikos tikslus įgyvendinančių ar kitaip nuo valstybės priklausomų institucijų sudaroma galimybė gauti finansavimą.

<…>“

54 Pagal ginčijamo reglamento 220 konstatuojamąją dalį Komisija, pasirinkdama tinkamą tipišką šalį, rėmėsi trimis kriterijais, t. y. ekonominio išsivystymo lygiu, panašiu į Kinijos, nagrinėjamojo produkto gamyba atitinkamoje šalyje ir susijusių viešųjų duomenų prieinamumu.

55 Vykstant tyrimui, Komisija byloje paskelbė du pranešimus dėl šaltinių normaliajai vertei nustatyti, dėl kurių suinteresuotosios šalys buvo paragintos teikti pastabas. Iš 2021 m. vasario 5 d. paskelbto prie bylos pridėto pranešimo (toliau – pirmasis pranešimas) matyti, kad Komisija nustatė, jog reikšmingo masto nagrinėjamojo produkto gamyba vyksta aštuoniose šalyse, kurių ekonominio išsivystymo lygis panašus į Kinijos, tačiau jai pavyko rasti atitinkamų lengvai prieinamų duomenų tik apie Braziliją, Rusiją, Turkiją ir Tailandą. Remiantis ginčijamo reglamento 223 konstatuojamąja dalimi, 2021 m. gegužės 4 d. paskelbtame prie bylos pridėtame pranešime (toliau – antrasis pranešimas) Komisija patvirtino, kad duomenų yra ir apie Malaiziją.

56 Analizuodama duomenis, susijusius su importu į penkias potencialias tipiškas šalis, Komisija pažymėjo, kad daugiau nei 75 % tiriamojo produkto gamybai naudojamų žaliavų Brazilijoje ir Malaizijoje buvo importuojama iš Kinijos ir PPO narėmis nesančių šalių, išvardytų 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015, p. 33) I priede. Atsižvelgdama į tai, kad šio importo kainos galėjo būti iškraipytos ir savo ruožtu iškraipyti likusias importo apimtis, Komisija išanalizavo pastarąsias pagal absoliučius kiekius ir kainas ir padarė išvadą, kad dėl Brazilijos ir Malaizijos buvo lengvai prieinamas prastesnės kokybės duomenų rinkinys neiškraipytai vertei apskaičiuoti. Rusija buvo atmesta, nes už ją nebuvo nė viena suinteresuotoji šalis. Pasirinkta ne Turkija, o Tailandas, nes į Tailandą keturių pagrindinių tiriamojo produkto gamyboje naudojamų žaliavų buvo importuojama daugiau ir šiems gamybos veiksniams taikyti mažesni importo muitai.

57 Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas ir siūlyti viešai skelbiamą informaciją apie neiškraipytas kiekvieno gamybos veiksnio vertes. Iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovai, visų pirma CCCME ir trys į imtį įtraukti Kinijos eksportuojantys gamintojai, kaip suinteresuotosios šalys, galėjo susipažinti su Komisijos bylos medžiaga ir pateikti pastabas dėl tinkamos tipiškos šalies pasirinkimo.

58 Atsakydama į CCCME pastabas dėl, kaip jie teigia, aukštos kokybės Japonijos kilmės žaliavų didelio kiekio Komisija išanalizavo keturių pagrindinių žaliavų Japonijos eksporto kainas, siekdama nustatyti, ar esama iškraipymų, rodančių, kad importui į Tailandą iš Japonijos rinkos taisyklės netaikomos. Iš ginčijamo reglamento 232 konstatuojamosios dalies matyti, kad tiriamuoju laikotarpiu Tailandas buvo viena iš penkių pagrindinių Japonijos eksporto rinkų, kuriai teko 17 % viso šių medžiagų Japonijos eksporto, o penkioms didžiausioms eksporto šalims

(išskyrus Kiniją) teko daugiau kaip 60 % Japonijos eksporto. Vidutinė eksporto į Tailandą kaina buvo 17 % didesnė už vidutinę eksporto į kitas penkias pagrindines eksporto šalis kaina. Komisija padarė išvadą, kad Japonijos eksporto į Tailandą kainos nebuvo pernelyg didelės ar netipiškos. Taigi Komisija nusprendė, kad Japonijos eksportas į Tailandą negalėjo kelti abejonių dėl jo tipiškumo atliekant nagrinėjamojo produkto tyrimą.

59 Vadinasi, reikia apsvarstyti, ar nagrinėjamu atveju Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, manydama, kad Tailandas yra tinkama tipiška šalis tiriamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti. Šiomis aplinkybėmis atsižvelgiant į tai, kad įrodinėjimo pareiga tenka ieškovams, kurie turi pateikti įtikinamų įrodymų savo teiginiams pagrįsti, reikia patikrinti, ar ieškovai pateikė įrodymų, patvirtinančių, kad kaip tinkamą tipišką šalį pasirinkdama Tailandą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kaip tai suprantama pagal 39 punkte nurodytą jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimo *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, EU:T:2023:347, 131 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

60 Iš pradžių reikia pažymėti, kad ieškovai šiame ieškinyje neginčija ginčijamame reglamente pateiktų Komisijos išvadų dėl to, kad tyrimo inicijavimo metu buvo įrodymų, kurie atskleidė, jog Kinijoje esama didelių iškraipymų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą. Be to, jie neginčija to, kad Tailando ir Kinijos išsivystymo lygis yra iš esmės panašus.

61 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad Komisija paragino visus Kinijos eksportuojančius gamintojus pateikti informacijos apie tvirtinimo detalių gamybai naudojamas žaliavas, kad būtų galima apskaičiuoti kainą, kurią tvirtinimo detalių gamintojas Tailande mokėtų už iki gamyklos vartų pristatytą žaliavą. Apibrėždama tiriamojo produkto gamybai reikalingas žaliavas Komisija naudojo Muitinių bendradarbiavimo tarybos (dabar – Pasaulio muitinių organizacija) sukurtos pasaulinės Suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos metodą ir nustatė atitinkamus suderintos sistemos (SS) kodus. Komisija paaiškino, kad siekdama nustatyti neiškraipytas atitinkamų žaliavų kainas tinkamoje tipiškoje šalyje ji privalėjo atlikti apytikrį įvertinimą, remdamasi turimais duomenimis.

62 Kaip ieškovai patvirtino per teismo posėdį, jie neginčija paties SS kodų, pagal kuriuos nustatomos nagrinėjamajam produktui gaminti reikalingos žaliavos, apibrėžimo. Komisija nustatė, o ieškovai šiuo klausimu jai neprieštaravo, kad šis metodas suponuoja tam tikrą aproksimacijos laipsnį, nes kelios žaliavos savybės gali būti klasifikuojamos joms skirtingomis dalimis priskiriant tą patį SS kodą. Dėl to vieną gamintoją lyginant su kitu sunku nustatyti tikslią SS kodų atitiktį.

63 Kita vertus, ieškovai tvirtina, kad Komisija turėjo pritaikyti turimus duomenis ir visų pirma neatsižvelgti į vertes, susijusias su Japonijos kilmės vielos strypų importu į Tailandą, nes tie vielos strypai buvo geresnės kokybės, nei į imtį Kinijos eksportuojančių gamintojų naudojami strypai ir dėl jų tiriamojo produkto normalioji vertė nepagrįstai padidėjo.

64 Ieškovai mano, kad aukštos kokybės vielos strypai sietini su nestandartinėmis tvirtinimo detalėmis, nes pastarosios paprastai skirtos sektoriams, kuriuose reikia aukštesnės kokybės tvirtinimo detalių. Vis dėlto šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad, pirma, net ir tuose sektoriuose, kuriuos mini ieškovai, visų pirma automobilių ar aviacijos sektoriuose, gali būti naudojamos ir standartinės, ir nestandartinės tvirtinimo detalės. Bet kuriuo atveju pagal Komisijos pateiktą tiriamojo produkto apibrėžtį šiame tyrime nagrinėjami ir standartiniai, ir nestandartiniai elementai.

65 Antra, ieškovai neįrodė, kad standartinėse ar nestandartinėse tvirtinimo detalėse būtų naudojama konkreti specialios rūšies vielos strypų procentinė dalis. Šiuo atžvilgiu jie remiasi Europos tvirtinimo detalių platintojų asociacijos (toliau – EFDA) atstovų apsilankymais Tailando gamyklose ir šių atstovų pateiktais įrodymais, patvirtinančiais specialios rūšies vielos strypų naudojimą Tailando automobilių sektoriuje. Vis dėlto šie duomenys negali būti laikomi patikimais ir objektyvais įrodymais, kad visi Tailando tvirtinimo detalių gamintojai vykdo tik tokią gamybą. Iš tikrųjų šiuo klausimu reikia priminti, kad atlikdama tyrimą Komisija turi užtikrinti suinteresuotųjų šalių pateikiamos informacijos, kuria remiantis daromos išvados, tikslumą. Antidempingo priemonių taikymo srityje ši tikrinimo pareiga yra išraiška bendresnio principo, kuriuo visos institucijos, neatsižvelgiant į plačią jų diskreciją, įpareigojamos atlikti tikslų nagrinėjimą ir pagrįsti savo vertinimą pakankamais įrodymais (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Yieh United Steel / Komisija*, T-607/15, EU:T:2019:831, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

66 Trečia, reikia pažymėti, kad ieškovai nepateikė jokių konkrečių įrodymų, susijusių su vielos strypo naudojimo nestandartinėse tvirtinimo detalėse proporcijomis, kuriais Komisija galėtų remtis. Kaip pažymėjo Komisija, viena vertus, ieškovai negalėjo įrodyti, kad Kinijos eksportuojantys tvirtinimo detalių gamintojai specialios rūšies vielos strypų nenaudojo. Be to, kaip matyti iš atsiliepimo į ieškinį B.1 priedo, kurio ieškovai neginčija, 2020 m. Kinija buvo didžiausia vielos strypų, kuriems taikomi atitinkami Japonijos kodai, eksporto šalis. Taigi Japonijos kilmės „specialios rūšies“ vielos strypai taip pat buvo dideliais kiekiais importuojami į Kiniją.

67 Kita vertus, ginčijamo reglamento 301 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad, remiantis vienos iš suinteresuotųjų šalių pateiktais konfidencialiais duomenimis, automobilių sektoriaus tvirtinimo detalės 2018 m. sudarė mažiau nei 50 % visos pramoninių tvirtinimo detalių paklausos Tailande, todėl Tailande buvo tiek standartinių, tiek nestandartinių tvirtinimo detalių žaliavų paklausa.

68 Taigi ieškovai nepagrindė savo teiginio, kad iš Japonijos daugiausia buvo importuojami specialios rūšies vielos strypai. Bet kuriuo atveju tai, kad žaliava yra geresnės kokybės, todėl brangesnė, nėra pakankamas pagrindas abejoti tų duomenų tikslumu ar teisingumu. Tai nereiškia, kad šie duomenys neturėtų būti įtraukti į skaičiavimus.

69 Ketvirta, ieškovai pateikė „gamybos veiksnių“ lenteles, susijusias su skirtingų rūšių vielos strypų kainų skirtumais. Vis dėlto nepateikta jokių konkrečių įrodymų dėl šių strypų naudojimo gaminant nagrinėjamąjį produktą. Tuo remiantis darytina išvada, kad šie duomenys gali būti susiję su produktais, kurie nėra tyrimo dalis. Vadinasi, lentelės nėra pakankamas įrodymas, kad būtų galima abejoti vertėmis, kuriomis rėmėsi Komisija.

70 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 61 punkto, atitinkami SS kodai apima tam tikrų rūšių ir kokybės žaliavas, kurios nėra naudojamos tvirtinimo detalių gamyboje. Tai atitinka Komisijos pasirinktą metodą, atsižvelgiant į plačią diskreciją, kurią ji turi nustatydama tinkamą tipišką valstybę, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Nors šiame straipsnyje nustatyti tam tikri kriterijai dėl šalies pasirinkimo, jame nenustatyta tikslaus metodo, kurį Komisija turėtų taikyti tiriamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti, remdamasi kitos nei tiesiogiai su tyrimu susijusios šalies duomenimis.

71 Be to, svarbu priminti, kad nagrinėjamojo produkto normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis visu importu į Tailandą, o ne tik importu iš Japonijos. Remiantis ginčijamo reglamento 301 konstatuojamąja dalimi, keturių pagrindinių žaliavų importas iš Japonijos į Tailandą sudarė tik apie 33 % viso šių medžiagų importo.

72 Penkta, kalbant apie ieškovų argumentą, kad vidutinė eksporto iš Japonijos į Tailandą kaina buvo 17 % didesnė už vidutinę eksporto į kitas penkias pagrindines eksporto šalis kainą, iš ginčijamo reglamento 232 konstatuojamosios dalies matyti, kad Tailandui teko 17 % viso šių medžiagų eksporto iš Japonijos, o penkioms didžiausioms eksporto šalims, išskyrus Kiniją, teko daugiau kaip 60 % Japonijos eksporto. Vidutinė eksporto į Tailandą kaina buvo 17 % didesnė už vidutinę eksporto į kitas penkias pagrindines eksporto šalis kainą. Komisija laikėsi nuomonės, kad tai neįrodo, jog Japonijos duomenis reikia atmesti, nes Japonijos eksporto į Tailandą kainos nebuvo pernelyg didelės ar netipiškos. Paklausta apie tai per teismo posėdį Komisija tvirtino, kad Japonijos eksporto į Tailandą kainos buvo tiesiog viršutinėje diapazono dalyje. Iš tiesų nėra jokių įrodymų, kad šis Japonijos eksporto į Tailandą kainų skirtumas, palyginti su kitomis šalimis, nedera su įprastu rinkos mechanizmu ir priverčia abejoti Tailando, kaip tinkamos tipiškos šalies, pasirinkimu.

73 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 59 punkte nurodytos jurisprudencijos, ieškovai privalėjo pateikti pakankamai įrodymų, kad šis skirtumas turėjo tiesioginės įtakos apskaičiuojant tiriamojo produkto normaliąją vertę. Šiuo atžvilgiu taip pat svarbu pažymėti, kad, nepaisant su tuo susijusių jų argumentų, ieškovai nepateikė jokių įrodymų, kad Komisija naudojo iškreiptus, kitaip tariant, pakeistus ar tikrovės neatitinkančius, duomenis.

74 Kalbant apie Tailando sąnaudų atitiktį į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų patirtoms sąnaudoms, reikėtų pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 198 konstatuojamosios dalies, Komisija nustatė, kad Kinijos tvirtinimo detalių pramonei buvo naudingos valdžios institucijų gairės ir kišimasis, susiję su plienu – pagrindine tvirtinimo detalių gamyboje naudojama žaliava. Taigi ginčijamo reglamento 206 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad gamybos išteklių, visų pirma žaliavų, sąnaudos taip pat buvo gerokai iškraipytos.

75 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad plati diskrecija, kuria Komisija naudojasi prekybos apsaugos priemonių klausimu, taikoma ir teisinio bei politinio pobūdžio faktinei padėčiai atitinkamoje šalyje, kuri turi būti įvertinta, kad būtų nustatyta, ar eksportuotojas veikia rinkos sąlygomis valstybei per daug nesikišant (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 163 punktas).

76 Tiesa, Komisija turi apskaičiuoti tokią tiriamojo produkto normaliąją vertę, kokia būtų buvusi nagrinėjamosios šalies eksportuojančių gamintojų normalioji vertė, jei nebūtų iškraipymų. Vis dėlto iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies formuluotės matyti, kad normalioji vertė apskaičiuojama remiantis tik pasirinktos tipiškos šalies duomenimis. Taigi Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai normaliąją vertę nustatė pagal Tailando tvirtinimo detalių gamintojų žaliavų sąnaudas.

77 Be to, kaip matyti iš jurisprudencijos, kadangi Kinijos ekonomika yra viena didžiausių pasaulyje, būtų neprotinga reikalauti, kad Komisija kaip tipišką šalį naudotų tokios pačios ekonomikos šalį (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimo *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, EU:T:2023:347, 135 punktą). Vadinasi, apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija gali savo nuožiūra taikyti tam

tikrus apytikslius skaičiavimus, jeigu jie pagrįsti jos turimais duomenimis. Kaip teigia Komisija, naudojant SS kodus numatomas apytikslis vertinimas, nes jais tiksliai neperteikiamos į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų naudojamų žaliavų tikslios proporcijos.

78 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovai neįrodė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai ginčijamo reglamento 303 konstatuojamojoje dalyje priėjo prie išvados, kad, nesant daugiau pagrįstų duomenų apie tai, kiek iš Japonijos importuotų žaliavų buvo skirta nestandartinėms tvirtinimo detalėms ir kaip iš keturių SS kodų išskirti specialios rūšies žaliavas, taip pat atsižvelgiant į tai, kad Tailande buvo žaliavų paklausa tiek standartinėms, tiek nestandartinėms tvirtinimo detalėms gaminti, apskaičiuojant nagrinėjamojo produkto normaliąją vertę būtų galima naudoti Tailando gamintojų duomenis.

2) Dėl PAB išlaidų ir pelno apskaičiavimo tipiškumo

79 Ieškovai tvirtina, kad duomenys, susiję su Komisijos apskaičiuotomis PAB išlaidomis ir pelnu, neatitinka į imtį įtrauktų Kinijos gamintojų duomenų, todėl šie duomenys nėra tipiški.

80 Šiuo klausimu ieškovai pirmiausia teigia, kad trys iš penkių Komisijos į imti įtrauktų Tailando gamintojų tiriamojo produkto negamina. Pirma, *Topy Thailand* negamina sraigtų ar varžtų, o jos gaminamos atraminės poveržlės skiriasi nuo nagrinėjamojo produkto. Kita vertus, nė vienas iš įtrauktų Kinijos gamintojų poveržlių negamina; jos būtų visai kitas produktas nei sraigtai ir varžtai. Be to, per EFDA vizitus būtų patvirtinta, kad *Topy Thailand* tiriamojo produkto negamina. Taip pat *ThaiSin* iš esmės gamina specialias tvirtinimo detales ir galiausiai *S. J Screwthai* iš esmės gamina produktus, kurie skiriasi nuo nagrinėjamojo produkto.

81 Kita vertus, ieškovai tvirtina, kad *Dun & Bradstreet* duomenys (toliau – D&B duomenys) apie Tailando gamintojus, kuriais Komisija rėmėsi apskaičiuodama PAB išlaidas ir pelną, yra nepatikimi. Minėti duomenys skiriasi nuo *Orbis* duomenų, naudotų kituose antidempingo tyrimuose. Šie skirtumai turėtų įtakos duomenų patikimumui. Visų pirma, jei D&B duomenys susiję su *Topy* grupe, o ne su grupės Tailando padaliniu, jie nėra tipiški.

82 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

83 Pagal 2 straipsnio 6a dalies a punktą, kai normalioji vertė apskaičiuojama remiantis atitinkamomis gamybos ir pardavimo sąnaudomis tinkamoje tipiškoje valstybėje, į tą normaliąją vertę turi būti įtraukta neiškraipyta ir pagrįsta PAB išlaidų ir pelno maržos suma.

84 Pirma, ieškovai nesutinka su tuo, kad Komisija PAB išlaidų ir pelno apskaičiavimui pagrįsti pasirinko Tailando gamintojus.

85 Šiuo atžvilgiu iš ginčijamo reglamento 244 konstatuojamosios dalies matyti, kad, CCCME ir EFDA užginčijus antrajame pranešime nurodytų Tailando gamintojų tinkamumą, Komisija išnagrinėjo turimą informaciją apie šešias Tailando bendroves, kurių duomenys turėjo būti naudojami. Pirma, ji padarė išvadą, jog *Topy Thailand* gamino poveržles, kurios, be kitų produktų, kurie nebuvo įtraukti į šį tyrimą, patenka į produkto apibrėžtąją sritį, todėl toliau analizavo šią bendrovę. Antra, Komisija padarė išvadą, kad *TR Formac* neturėjo gamyklos Tailande, ir galiausiai jos į analizę neįtraukė. Trečia, Komisija padarė išvadą, kad *S. J Screwthai* buvo inkarinių varžtų gamintoja, taip pat gamino sraigtus, betono inkarus ir poveržles. Komisija laikėsi nuomonės, kad inkarai, ypač kai naudojami kartu su varžtais arba sraigtais, patenka į tyrimo aprėptį. Komisija konstatavo, kad bendrovė taip pat gamino kelių kitų rūšių tvirtinimo detales

(pavyzdžiui, sraigtus ir poveržles), todėl toliau ją analizavo. Ketvirta, Komisija padarė išvadą, kad *Thaisin Metals Industries Co., Ltd.* buvo varžtų ir sraigtų gamintoja, taip pat gaminusi savisriegius, mašininius sriegius, šešiakampius varžtus ir šešiakampes galvutes įvairiems sektoriams. Kadangi ši bendrovė gamino kelių rūšių tvirtinimo detales, įskaitant nestandartines tvirtinimo detales, Komisija šią bendrovę įtraukė į analizę.

86 Remiantis ginčijamo reglamento 307 konstatuojamąja dalimi, po galutinio faktų atskleidimo atsakydama į suinteresuotųjų šalių, įskaitant CCCME, gautas pastabas, kuriose buvo prašoma neįtraukti tam tikrų Tailando bendrovių, nurodytų kaip gaminančių tiriamąjį produktą, finansinių duomenų, Komisija patvirtino, kad šios bendrovės gamino kelių rūšių tiriamojo produkto tvirtinimo detales. Visų pirma iš *Topy Thailand* svetainės matyti, kad bendrovė gamino standartines poveržles, kurios priskiriamos tiriamajam produktui, o ne tik atramines poveržles, kaip buvo teigiama. Taigi Komisija patvirtino, kad pasirinktos Tailando bendrovės buvo tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu.

87 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikėtų pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 9 punkto, poveržlės yra tvirtinimo detalės, įtrauktos į tyrimą.

88 Be to, iš ginčijamo reglamento 63 ir 70 konstatuojamųjų dalių matyti, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija iš 92 Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie pateikė pranešime apie inicijavimą prašomą informaciją ir sutiko būti įtraukti į imtį, atrinko tris eksportuojančius gamintojus arba eksportuojančių gamintojų grupes, kurių eksporto apimtys buvo didžiausios ir kuriuos buvo galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Konkrečios pasirinktų bendrovių gaminamų produktų rūšys nebuvo atrankos kriterijus, nes atliekant tyrimą visos tvirtinimo detalės buvo laikomos vienu produktu.

89 Remiantis pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalimi, tais atvejais, kai Sąjungos gamintojų, eksportuotojų ar importuotojų, produktų tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: tyrimui atrenkamas tiktai pagrįstai nustatytas šalių, produktų ar sandorių skaičius naudojant pagal atrankos metu turimą informaciją statistiniu požiūriu pagrįstą imtį arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimų ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

90 Neginčijama, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį Komisijai leidžiama naudoti imties sudarymo techniką, visų pirma jeigu yra labai daug eksportuojančių gamintojų. Be to, ieškovai neginčija Kinijos eksportuojančių gamintojų imties sudėties ir tipiškumo.

91 Galiausiai ieškovai niekaip nepaaiškina, kodėl tvirtinimo detalių gamybos skirtumai būtinai lemia didelį išlaidų, susijusių su PAB išlaidomis, skirtumą. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte numatyta, jog į apskaičiuotą normaliąją vertę įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpianti PAB išlaidas ir pelną. Iš šios nuostatos matyti, jog tam, kad Komisijos naudojami duomenys būtų tinkami, jie turi būti tipiški bendrovėms, gaminančioms tiriamuosius produktus. Poveržlės patenka į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, net jei trys į imtį įtraukti Kinijos eksportuojantys gamintojai jų negamina.

92 Vadinasi, atsižvelgiant į tai, kad Komisija manė, jog visos tvirtinimo detalės yra vienas produktas, ir imtis buvo sudaryta pagal atitinkamas pagrindinio reglamento nuostatas, argumentui, kad į Tailando gamintojo, gaminančio tiriamas tvirtinimo detales, kurios tiksliai neatitiko trijų į imtį

įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų gaminamų produktų, duomenis neturėtų būti atsižvelgiama, negali būti pritarta. Taigi tai, kad pastarieji negamina poveržlių, neturi reikšmės PAB išlaidų ir pelno, susijusių su tiriamojo produkto normaliąja verte, apskaičiavimo tipiškumui.

93 Be to, kaip teigia Komisija, atliekant tokius tyrimus, kaip nagrinėjamas šiame ieškinyje, kai ji nustato normaliąją vertę remdamasi tinkamos tipiškos šalies duomenimis, jai sunku surinkti kokybinius ir turimus duomenis, kurie būtų visapusiškai sukalibruoti pagal eksportuojančių gamintojų imtį. Bet kuriuo atveju Tailando gamintojų bazinių duomenų tipiškumas turi būti vertinamas šalies, kurios produktai parduodami dempingo kaina, nacionaliniu lygmeniu, o ne tik atskirai kiekvieno į imtį įtraukto eksportuojančio gamintojo atžvilgiu. Komisija paaiškino, kad neiškraipytos ir pagrįstos PAB išlaidų ir pelno sumos paprastai buvo nustatomos remiantis išsamia visų galimai susijusių bendrovių visose galimose tinkamose tipiškose šalyse paieška naudojant duomenų bazes, prie kurių ji turėjo prieigą. Tokie duomenys paprastai pateikiami apie kiekvieną bendrovę kaip visumą ir beveik niekada neapsiriboja tik nagrinėjamuoju produktu.

94 Bet kuriuo atveju, kalbant konkrečiai apie *Topy Thailand*, jos svetainėje nurodyta, kad ji gamina standartines poveržles ir jos yra tiriamojo produkto dalis.

95 Ieškovai šiuos vertinimus ginčija, nes, pirma, *Topy Thailand* svetainėje nurodomos tik atraminės poveržlės, o jos skiriasi nuo Komisijos tyrime nagrinėjamų poveržlių, „naudojamų kartu su sraigtu ir veržle“. Kita vertus, EFDA, daug žinanti apie Tailando gamintojus, patvirtino, kad *Topy Thailand* nagrinėjamojo produkto negamino. Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 65 punkto, tokie dokumentais nepagrįsti vizitai negali būti pakankamas įrodymas, leidžiantis abejoti Komisijos išvadomis dėl atitinkamo Tailando gamintojo tipiškumo.

96 Antra, kalbant apie duomenų bazę, kuria buvo naudojamasi renkant su Tailando gamintojais susijusius duomenis, pirmiausia svarbu priminti, kad šio sprendimo 39 punkte nurodyta jurisprudencija, pagal kurią prekybos apsaugos priemonių srityje Komisija turi plačią diskreciją, todėl Sąjungos teismas atlieka tik ribotą kontrolę, taikoma ir pagrįstam PAB išlaidų skirtumui, ir pelnui nustatyti. Kad būtų galima juos nustatyti, reikia atlikti kompleksinius ekonominius vertinimus (2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-301/16, EU:T:2019:234, 132 punktas), kaip ir nagrinėti Komisijos turimus duomenis (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 180 punktą).

97 Taigi, jeigu ieškovai nori užginčyti duomenų, kuriuos Komisija naudojo prie nagrinėjamojo produkto normaliosios vertės pridėtoms PAB išlaidoms ir pelnui apskaičiuoti, patikimumą, jie turi pagrįsti savo teiginius įrodymais, galinčiais sukelti konkrečių abejonių dėl šios institucijos naudoto metodo ar duomenų patikimumo (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 178 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

98 Šiomis aplinkybėmis ieškovai, norėdami laimėti bylą, negali apsiriboti alternatyviais skaičiais, pavyzdžiui, iš kitos duomenų bazės gautais skaičiais, tačiau turi pateikti įrodymų, galinčių paneigti Komisijos pateiktus duomenis (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 179 punktą).

99 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad vykstant tyrimui ieškovai gavo paaiškinimų dėl kiekvieno iš jų ginčijamų aspektų. Iš ginčijamo reglamento 241 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija į nekonfidencialią bylos medžiagą įtraukė su Tailando bendrovėmis susijusius išrašus iš D&B duomenų bazės ir kad tuose išrašuose buvo pateiktos nuorodos į D&B svetainę, kurioje nurodyta bendra metodika, t. y. balanso, pelno (nuostolių) ir pagrindinių rodiklių rinkinį, kurį sudaro daugelio pasaulio bendrovių duomenys pagal šalis, įskaitant šių pagrindinių rodiklių paaiškinimus.

100 Ginčijamo reglamento 308 konstatuojamojoje dalyje Komisija atmetė kaltinimus, kad D&B duomenys buvo nepatikimi, nes tai įrodo faktas, jog *Topy* grupės gautas pelnas buvo panašus į *Topy Thailand* gautą pelną. Komisija paaiškino, kad *Topy* grupės konsoliduotą pelną sudarė grupės pajamos ir sąnaudos, susijusios su grupei nepriklausančiomis šalimis, ir kad jos vidaus pelnas buvo eliminuotas iš sąskaitų grupės lygmeniu. Taigi toks panašumas nėra neįprastas.

101 Galiausiai, remiantis ginčijamo reglamento 309 konstatuojamąja dalimi, *Orbis* ir D&B duomenų neatitikčių gali atsirasti dėl skirtingo į duomenų bazę įtraukto finansinio rodiklio aprašymo arba skirtingo bendrovės ir (arba) grupės ataskaitos lygio, todėl tai neįrodo, kad duomenys yra nepatikimi. Taigi Komisija atmetė CCCME argumentą, kad nagrinėjami duomenys buvo patikimi tik tiek, kiek jie buvo viešai prieinami. Atsižvelgdama į tai Komisija paaiškino, kad naudojo ne absoliučiuosius skaičius, o procentines dalis. Tokie duomenys leidžia tiksliau ir pagrįsčiau atlikti apytikslius skaičiavimus.

102 Bet kuriuo atveju iš jurisprudencijos matyti, kad reglamento, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teisės normas ir, be kita ko, pagrindinio reglamento nuostatas, o ne remiantis tariama ankstesne Sąjungos institucijų sprendimų priėmimo praktika (2016 m. spalio 18 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-351/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:616, 107 punktas). Taigi tai, kad Komisija anksčiau galėjo naudoti kitas duomenų bazes, negali kelti abejonių dėl D&B duomenų pasirinkimo nagrinėjamam tyrimui.

103 Remiantis pagrindinio reglamento struktūra, nustatant normaliąją vertę siekiama nustatyti produkto pardavimo kainą, kokia būtų, jei produktu būtų prekiaujama savo kilmės ar eksportuojančioje valstybėje, todėl skaičiuojant sudėtinę vertę reikia atsižvelgti į sąnaudas, tenkančias pardavimams vidaus rinkoje. Nustatydamos normaliąją vertę institucijos privalo atsižvelgti ne į tikrąsias nagrinėjamos bendrovės sąnaudas, o į pagrįstą PAB sąnaudų, kurių ši bendrovė galėtų patirti, jei savo kilmės valstybėje parduotų pakankamą nagrinėjamo produkto kiekį, vertinimą (2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 258 punktas).

104 Vadinasi, reikia manyti, kad šioje byloje Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai neiškraipytą ir pagrįstą Tailando gamintojų PAB išlaidų ir pelno sumą apskaičiavo remdamasi D&B duomenimis. Ieškovai nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių abejoti nagrinėjamų duomenų bazių patikimumu.

105 Taigi, ieškovų prieštaravimas, susijęs su tuo, kad apskaičiuojant PAB išlaidas ir pelną, kurie nebuvo nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto ketvirtą pastraipą, buvo padaryta klaida, turi būti atmestas.

3) Dėl reikalavimo atlikti pakeitimus ir koregavimus

106 Ieškovai teigia, kad Komisija turėjo pakoreguoti Tailando gamintojų duomenis, kad jie atitiktų Kinijos gamintojo sąnaudas. Šiuo atžvilgiu jie pažymi, kad, PPO apeliacinio komiteto teigimu, „tyrimą atliekanti institucija, kad ir kokią informaciją naudotų, turi užtikrinti, kad ji būtų naudojama gamybos sąnaudoms kilmės šalyje nustatyti“.

107 Komisija ginčija ieškovų argumentus.

108 Pirma, reikia pažymėti, kad ieškovai ne tvirtina, jog buvo pažeista kokia nors konkreti pagrindinio reglamento nuostata, o remiasi PPO apeliacinio komiteto sprendimų priėmimo praktika.

109 Šiuo atžvilgiu, remiantis jurisprudencija, PPO susitarimai, atsižvelgiant į jų pobūdį ir bendrą struktūrą, iš esmės nėra normos, į kurias atsižvelgdamas Sąjungos teismas tikrina Sąjungos institucijų aktų teisėtumą pagal SESV 263 straipsnio pirmą pastraipą. Vis dėlto, jei Sąjunga ketino įgyvendinti prisiimtą konkretų įsipareigojimą PPO arba tuo atveju, kai Sąjungos akte aiškiai daroma nuoroda į konkrečias PPO susitarimų nuostatas, Sąjungos teismas privalo vykdyti atitinkamo Sąjungos akto teisėtumo kontrolę, atsižvelgdamas į PPO taisykles (2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant / Komisija*, T-716/19, EU:T:2021:457, 95 punktas).

110 Be to, reikia priminti, kad pagal 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/2321, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 338, 2017, p. 1), Sąjungos teisės aktų leidėjas iš dalies pakeitė pagrindinio reglamento 2 straipsnį, į jį įrašydamas 6a dalį ir iš dalies pakeisdamas 7 dalį.

111 Remiantis jurisprudencija pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje, galiojusioje iki Reglamento 2017/2321, buvo išdėstytas Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimas šioje srityje taikyti Sąjungos teisės sistemai būdingą požiūrį, nustatant išsamias specialiąsias taisykles, pagal kurias apskaičiuojama normalioji vertė importuojant iš ne rinkos ekonomikos šalių. Taigi buvo nuspręsta, kad šios nuostatos negalima laikyti priemone, skirta konkrečių įsipareigojimų, prisiimtų pagal PPO susitarimus (kuriuose nėra nustatyta normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklių, skirtų ne rinkos ekonomikos valstybėms), įgyvendinimui užtikrinti Sąjungos teisės sistemoje. Bendrasis Teismas nurodė: kadangi šioje nuostatoje buvo nustatytos PPO susitarimų neatitinkančios normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklės, Komisija neprivalėjo jos aiškinti pagal Sąjungos įsipareigojimus PPO. Tokiu atveju ji prarastų diskreciją, kurią teisės aktų leidėjas siekė jai suteikti (žr. 2024 m. vasario 21 d. Sprendimo *Sinopec Chongqing SVW Chemical ir kt. / Komisija*, T-762/20, apskųstas apeliacine tvarka, EU:T:2024:113, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

112 Šie principai pagal analogiją taikytini pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a daliai. Šioje nuostatoje nustatyta speciali tvarka dėl normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklių, taikomų eksportui iš šalių, kurių vidaus rinkoje yra didelių iškraipymų, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą. PPO teisėje nėra specialių taisyklių, skirtų normaliajai vertei tokiais atvejais apskaičiuoti.

113 Vadinasi, 2 straipsnio 6a dalis negali būti laikoma priemone, kuria siekiama užtikrinti, kad pagal Sąjungos teisinę tvarką būtų laikomasi konkretaus pagal PPO susitarimus prisiimto įsipareigojimo, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 111 punkte nurodytą jurisprudenciją.

Taigi ieškovai negali remtis pareiga šį straipsnį aiškinti taip, kad jis atitiktų PPO taisykles (šiuo klausimu žr. 2024 m. vasario 21 d. Sprendimo *Sinopec Chongqing SVW Chemical ir kt. / Komisija*, T-762/20, apskųstas apeliacine tvarka, EU:T:2024:113, 49 punktą).

114 Atsižvelgiant į tai, svarbu pažymėti, kad bet kuriuo atveju pareikšdami šį prieštaravimą ieškovai tik pakartojo savo argumentus dėl Japonijos kilmės vielos strypų importo į Tailandą, kuris neturėjo būti įtrauktas į tyrimą ir dėl to, kad surinkti duomenys neatitiko trijų į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų duomenų. Dėl tariamos pareigos koreguoti gamybos sąnaudas ieškovai nenurodo jokios konkrečios pagrindinio reglamento nuostatos, kuri būtų pažeista.

115 Taigi tenka konstatuoti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte kalbama apie „pagrįstą ir neiškraipytą sumą“, kurią turėtų nustatyti Komisija, ir kad ieškovai neįrodė, jog ši suma buvo iškraipyta ar nepagrįsta.

116 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į šio sprendimo 78 ir 105 punktuose pateiktas išvadas, reikia visiškai atmesti ieškovų ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su akivaizdžia Komisijos vertinimo klaida, padaryta pasirenkant Tailandą kaip tinkamą tipišką šalį tiriamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti laikantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nustatytų sąlygų.

b) Dėl antros dalies, susijusios su tuo, kad tinkamiausia tipiška šalis buvo Malaizija

117 Ieškovai iš esmės teigia, kad tinkama tipiška šalis, kuria Komisija turėjo remtis apskaičiuodama normaliąją vertę, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, buvo Malaizija. Taigi Komisija neatsižvelgė į visus turimus įrodymus, nes, remiantis keliais veiksniais, Malaizija būtų buvusi geresnis šaltinis nei Tailandas.

118 Šiuo atžvilgiu ieškovai pirmiausia ginčija tai, kad Komisija, nagrinėdama turimus duomenis, savo vertinimą grindė importo pagal SS kodą 7227.90 (legiruotojo plieno viela) apimtimi, o ne importo kainomis, kurios būtų tipiškesnės ir patikimesnės už Tailando duomenis. Be to, Komisija nepagrindė, kodėl Malaizijos importas buvo mažiau patikimas, nes Malaizijos importo kainos, priešingai nei Tailando importo kainos, būtų panašios į įtrauktų į imtį Kinijos eksportuojančių gamintojų sąnaudas.

119 Ieškovai taip pat mano, kad Komisija neturėjo apsiriboti tik importu pagal SS kodą 7227.90, bet privalėjo atsižvelgti į visą Malaizijos importą. Iš tiesų, atsižvelgiant ir į kitas tris pagrindines medžiagas (SS kodai 7213.91, 7213.99 ir 722830), 70 % vielos strypų į Malaiziją importuojama iš kitų nei Kinija šalių ir iš PPO nepriklausančių šalių. Kita vertus, tik 54 % Tailando importo pagal keturis SS kodus buvo importuojama iš kitų nei Kinija šalių ir iš PPO nepriklausančių šalių. Be to, jei Komisija manė, kad Malaizijos importo kaina pagal SS kodą 7227.90 nėra tipiška ar patikima, ji galėjo remtis tam tikra šalimi ir tada pasirinkti kitą konkrečios detalės lyginamąjį dydį, pavyzdžiui, tarptautinį lyginamąjį dydį, kaip Komisija galėjo padaryti atlikdama kitus tyrimus.

120 Antra, ieškovai teigia, kad Malaizijoje buvo pakankamai įmonių, kuriomis Komisija galėjo remtis, nes *Ningbo Jinding* pateikė 11 Malaizijos tvirtinimo detalių gamintojų audituotas finansines ataskaitas, ir kad Komisija galėjo remtis bent trimis iš jų.

121 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

122 Iš pradžių reikia priminti, kad nors ieškovai nepateikė įrodymų, kad pasirinkdama Tailandą kaip tinkamą tipišką šalį Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pagal šio sprendimo 43 punkte nurodytą jurisprudenciją Bendrasis Teismas turi patikrinti, ar Komisija nepamiršo atsižvelgti į esminius ar svarbius veiksnius, kad nustatytų pasirinktos šalies tinkamumą, ir ar į bylos medžiagą įtraukti duomenys buvo išnagrinėti su reikiamu kruopštumu, kad nagrinėjamojo produkto normalioji vertė būtų nustatyta tinkamai ir pagrįstai. Taigi ieškovų argumentai, susiję su šia antra dalimi, turėtų būti nagrinėjami tik tiek, kiek Komisija galėjo rinktis iš kelių „tinkamų tipiškų“ šalių, tarp kurių ji galbūt turėjo teikti pirmenybę tai, kurioje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte nustatytus kriterijus užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis.

123 Atsižvelgiant į tai, reikia konstatuoti, kad pagal ginčijamo reglamento 224 konstatuojamąją dalį Komisija apskaičiavo, kad daugiau nei 75 % į Malaiziją importuojamos legiruotojo plieno vielos (SH 7227.90) buvo įvežama iš Kinijos ir PPO nepriklausančių šalių ir kad legiruotojo plieno viela sudarė daugiau nei 45 % tvirtinimo detalių gamybos sąnaudų. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad legiruotojo plieno vielos importo vertė nebuvo tipiška, palyginti su kitomis turimomis tipiškomis šalimis, ir padarė išvadą, kad lengvai prieinami duomenys apie Malaiziją, pagal kuriuos būtų galima apskaičiuoti neiškraipytą vertę, buvo prastesnės kokybės.

124 Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 235 konstatuojamosios dalies, Komisija nustatė, kad importo į Malaiziją pagal SS kodą 7227.90 iš neiškraipytų šaltinių apimtis buvo mažesnė nei importo į kitas galimas tipiškas šalis apimtis ir buvo laikoma mažiau patikima kainų atžvilgiu. Komisija laikėsi nuomonės, kad importas į Malaiziją kainų požiūriu yra mažiau tinkamas nei importas į Tailandą, nes jį paveikė konkurencija su importu iš Kinijos ir PPO nepriklausančių šalių, kuris sudarė daugiau nei 80 % viso šios žaliavos importo į Malaiziją.

125 Be to, iš į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų duomenų matyti, kad kitų trijų pagrindinių žaliavų dalis buvo bent 10 % mažesnė nei legiruotojo plieno vielos dalis. Komisija taip pat atsižvelgė į tai, kad santykinė šių kitų žaliavų importo iš Kinijos ir kitų PPO nepriklausančių šalių reikšmė buvo didesnė Malaizijoje nei Tailande, išskyrus vieną iš jų (SS 7213.91). Taigi Komisija atmetė kai kurių suinteresuotųjų šalių argumentą, kad Malaizija yra tinkama tipiška šalis.

126 Ieškovų argumentai negali paneigti Komisijos pasirinkimo.

127 Pirma, iš ginčijamo reglamento matyti, kad nors Komisija manė, jog neturi pakankamų ar tinkamų duomenų apie Malaiziją, ši šalis iš tiesų nebuvo įtraukta visų pirma dėl to, kad apskaičiuojant normaliąją vertę nebuvo galima atsižvelgti į registruotą nagrinėjamojo produkto importą, nes jis nebuvo nulemtas laisvo rinkos jėgų veikimo. Komisija paaiškino, kad siekdama nustatyti atitinkamos šalies tipiškumą ji pirmiausia rėmėsi kainomis ir kad importo iš Kinijos ir PPO nepriklausančių šalių procentinės dalys rodo, jog likusio kiekio kainas taip pat paveikė konkurencija su importu iš Kinijos ir PPO nepriklausančių šalių, kuris sudaro daugiau nei 80 % viso šios žaliavos importo į Malaiziją.

128 Be to, kalbėdama apie žaliavų, priskiriamų prie keturių kodų, dalies svarbą, Komisija paaiškino, kad SS kodas 7227.90 yra svarbiausias gamybos veiksnys, sudarantis daugiau kaip 50 % naudojamų žaliavų sąnaudų ir daugiau kaip 35 % tvirtinimo detalių gamybos sąnaudų, t. y. daugiau nei kitos žaliavos kartu sudėjus. Atsižvelgdami į tai, ieškovai pripažino, kad Tailando importo pagal SS kodą 7227.90 apimtis, kurią Komisija galėjo naudoti, buvo didesnė nei Malaizijos importo apimtis.

129 Ieškovų argumentas dėl vienodos importo apimties, kuris būtų pakankamas kitame tyrime, nagrinėjant ginčijamą reglamentą šioje byloje yra nereikšmingas. Viena vertus, remiantis jurisprudencija, reglamento, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teisės normas ir, be kita ko, pagrindinio reglamento nuostatas, o ne remiantis tariama ankstesne Sąjungos institucijų sprendimų priėmimo praktika (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 18 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-351/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:616, 107 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2021 m. vasario 10 d. Sprendimo *RFA International / Komisija*, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79 punktą ir 2006 m. spalio 4 d. Sprendimo *Moser Baer India / Taryba*, T-300/03, EU:T:2006:289, 45 punktą). Kita vertus, produkto importo apimties svarba skiriasi priklausomai nuo konkretaus produkto.

130 Kalbant apie Malaizijos gamintojų duomenų neprieinamumo klausimą, dėl kurio ieškovai pareiškė prieštaravimą, nes *Ningbo Jinding* tariamai pateikė Komisijai svarbius ir kokybiškus duomenis apie Malaizijos gamintojus, svarbu pažymėti, kad, pirma, 2021 m. sausio 5 d., t. y. prieš pirmąjį pranešimą, *Ningbo Jinding* savo pastabose dėl Komisijos pasirinktų SS kodų, kuriose teigė, kad tiek Tailandas, tiek Malaizija yra tinkamos tipiškos šalys, pateikė audituotas Malaizijos gamintojo finansines ataskaitas. Pagal ginčijamo reglamento 237 konstatuojamąją dalį, kurios ieškovai neginčija, šio Malaizijos gamintojo pateiktas dokumentas buvo pripažintas netinkamu, nes grupė, kuriai priklausė bendrovė, Malaizijoje vykdė kitą veiklą nei tvirtinimo detalių gamyba.

131 Antra, iš ginčijamo reglamento 294 konstatuojamosios dalies matyti, kad *Ningbo Jinding* pateikė duomenis apie 11 tvirtinimo detalių gamintojų audituotas finansines ataskaitas po galutinių išvadų perdavimo, t. y. kaip pažymi Komisija, praėjus aštuoniems mėnesiams po to, kai jų buvo paprašyta antrajame pranešime. Vadinasi, šie duomenys buvo pateikti pavėluotai ir į juos nebuvo atsižvelgta nagrinėjant, ar vykstant tyrimui buvo tinkamai pasirinkta tinkama tipiška šalis.

132 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovai nepateikė įrodymų, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai atlikdama tyrimą, kuris yra šio ieškinio dalykas, nusprendė, kad Malaizija negali būti pasirinkta kaip tinkama tipiška valstybė, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

c) Dėl vidaus frachto, vartojamųjų priemonių ir bendrųjų išlaidų apskaičiavimo normaliajai vertei nustatyti

133 Siekdama atsižvelgti į visas su nagrinėjamojo produkto gamyba susijusias sąnaudas Komisija žaliavų sąnaudas atkūrė remdamasi kainomis, kurias būtų galėjęs gauti gamintojas tinkamoje tipiškoje šalyje, t. y. Tailande.

134 Kalbant apie ieškinio pirmojo pagrindo trečią dalį, ieškovai pirmiausia teigia, kad Komisija dirbtinai apskaičiavo žaliavų vežimo, vartojamųjų priemonių, kurios yra nepagrindinės gamybos procese naudojamos žaliavos, ir bendrųjų išlaidų sąnaudas ir kad šios sąnaudos „neatitiko“ Kinijos gamintojų sąnaudų, taigi buvo pažeistas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktas. Komisija esą padidino vežimo sąnaudas, taikydama tą patį koeficientą, kuris buvo naudojamas nagrinėjamosios žaliavos sąnaudoms padidinti. Šis lyginamasis dydis susijęs su šia žaliava Tailande ir neturi jokio poveikio vežimo sąnaudoms. Vežimas – tai paslauga, kurios kaina nedidėja ir nemažėja priklausomai nuo vežamos žaliavos vertės kilimo ar kritimo. Bet kuriuo atveju neturi būti taikomas tas pats procentinis dydis. Taikant šį metodą neatsižvelgiama į konkrečius faktinius elementus, pavyzdžiui, vežimo atstumą.

135 Be to, *Ningbo Jinding*, remdamasi ataskaita „Doing Business 2020 – Thailand“, Komisijai pateikė tinkamą Tailandui skirtą lyginamąjį dydį, t. y. krovinių vežimo vieneto kainą už kilogramą ir kilometrą Tailande. Taigi Komisija turėjo tinkamesnį lyginamąjį dydį nei dirbtinis santykis, kuriuo ji rėmėsi.

136 Taip pat ieškovai mano, kad tie patys priekaištai taikytini vartojamųjų priemonių ir bendrųjų išlaidų skaičiavimams, nes Komisija šias vertes apskaičiavo atsižvelgdama į perskaičiuotas žaliavų sąnaudas, padidindama jas su jomis visiškai nesusijusio lyginamojo dydžio pagrindu. Vis dėlto vartojamosios priemonės nėra žaliavos, o bendrosios išlaidos apima tokius aspektus, kaip nuoma, remontas ir nusidėvėjimas. Šios išlaidos nėra sietinos su žaliavų kainomis.

137 Be to, Komisija, pažeisdama savo pareigą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, nepranešė suinteresuotosioms šalims apie šaltinį, kurį ketino naudoti vežimo sąnaudoms nustatyti. Iš tiesų nei pirmajame prie bylos pridėtame pranešime dėl gamybos veiksnių, nei antrajame pranešime nėra jokios informacijos šiuo klausimu.

138 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

139 Pirma, remiantis ginčijamo reglamento 256 konstatuojamąja dalimi, į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų patirtas vežimo išlaidas, susijusias su žaliavų tiekimu, Komisija išreiškė tokių žaliavų faktinių sąnaudų procentine dalimi ir tada tą pačią procentinę dalį pritaikė tų pačių žaliavų neiškraipytoms sąnaudoms Tailande, kad nustatytų neiškraipytas vežimo išlaidas. Komisija manė, kad atliekant šį tyrimą Kinijos eksportuojančio gamintojo žaliavų ir nurodytų vežimo sąnaudų santykis galėtų būti pagrįstai naudojamas kaip rodiklis, norint įvertinti žaliavų, pristatytų iki bendrovės gamyklos vartų, neiškraipytas sąnaudas.

140 Iš ginčijamo reglamento 327 ir 328 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija manė, jog normalioji vertė, kaip ji suprantama pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, turėtų atitikti kainą, kurią tvirtinimo detalių gamintojas Tailande mokėtų už iki gamyklos vartų pristatytą žaliavą. Taigi, jei tarptautinio vežimo sąnaudos ar importo muitai nebūtų pridedami, gautas lyginamasis dydis atspindėtų ne neiškraipytą kainą Tailando rinkoje, o tik vidutinę kainą, draudimo ir frachto (CIF) kainą atitinkamas žaliavas eksportuojančiose šalyse.

141 Komisija pridūrė, kad, nesant jokio vežimo sąnaudų lyginamojo dydžio (pagal bendrovę, žaliavų rūšį, vežimo kanalą ir kt.), ji naudojo į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų vežimo sąnaudų ir žaliavų sąnaudų santykį. Šis santykis taikomas žaliavos lyginamajam dydžiui, kuris vėliau dauginamas iš eksportuojančio gamintojo sunaudotų žaliavų kiekio. Tokia metodika atspindi eksportuojančio gamintojo sąnaudų struktūrą, nes išlaikomas vežimo sąnaudų ir žaliavų sąnaudų santykis, kuris toliau taikomas neiškraipytam lyginamajam dydžiui.

142 Siekdama nustatyti bendras neiškraipytas gamybos sąnaudas Komisija pridėjo bendrąsias gamybos išlaidas. Šios bendrosios išlaidos, kurių patyrė į imtį įtraukti Kinijos eksportuojantys gamintojai, padidintos prie jų pridėjus nepagrindinių žaliavų ir vartojamųjų priemonių sąnaudas ir vėliau išreikštos kaip kiekvieno į imtį įtraukto eksportuojančio gamintojo faktiškai patirtų produkto gamybos sąnaudų procentinė dalis. Ši procentinė dalis buvo pritaikyta neiškraipytoms gamybos sąnaudoms.

143 Iš pradžių reikėtų pažymėti, kad Komisija negalėjo remtis Kinijos eksportuojančių gamintojų mokamomis kainomis, nes šioje šalyje egzistuoja dideli iškraipymai. Iš ginčijamo reglamento 187 ir paskesnių konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija nustatė, jog dėl Kinijos valdžios institucijų kišimosi plieno sektoriuje esama didelių iškraipymų, darančių poveikį nagrinėjamojo produkto kainoms ar sąnaudoms, įskaitant žaliavų kainas.

144 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte nustatyta, kad „dideli iškraipymai yra tokie iškraipymai, kai nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksnių, nes jas veikia didelis valstybės kišimasis“, taip pat pateikiamas orientacinis veiksnių, į kuriuos galima atsižvelgti vertinant, ar tokių iškraipymų yra, sąrašas. Šiame ieškinyje ieškovai neginčija Komisijos vertinimų dėl didelių iškraipymų Kinijoje egzistavimo.

145 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją prekybos apsaugos priemonių srityje, nes joms tenka nagrinėti kompleksines ekonomines ir politines situacijas; joms taip pat pavesta vertinti, ar esama didelių iškraipymų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą. Tas pats taikoma ir teisinio bei politinio pobūdžio faktinei padėčiai atitinkamoje šalyje, kurią Sąjungos institucijos privalo įvertinti, kad nustatytų, ar eksportuotojas veikia rinkos sąlygomis valstybei per daug nesikišant (žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimo *Guangdong Haomei New Materials ir Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, EU:T:2023:347, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

146 Vadinasi, pagal šio sprendimo 39 punkte nurodytą jurisprudenciją ieškovai turi įrodyti, kad apskaičiuodama tiriamojo produkto normaliąją vertę ir ypač išlaidas, susijusias su vidaus frachtu, vartojamosiomis priemonėmis ir bendrosiomis išlaidomis, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

147 Kaip teisingai pažymėjo Komisija, ieškovai nei vykstant tyrimui, nei savo rašytinėse pastabose Bendrajame Teisme neginčijo, kad į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų patiriamos vežimo sąnaudos, susijusios su žaliavų tiekimu, vartojamosiomis priemonėmis ir bendrosiomis išlaidomis, buvo paveiktos didelių iškraipymų.

148 Vadinasi, į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų sąnaudos negali būti naudojamos kaip lyginamasis dydis papildomoms sąnaudoms apskaičiuoti. Komisija paaiškino, kad, jei nėra tinkamų lyginamųjų dydžių, ji privalo juos nustatyti pagal sąnaudų grupę, kuriai priklauso nagrinėjamos sąnaudos. Taigi, nustačiusi neiškraipytas žaliavų ar gamybos sąnaudas Komisija taikė lyginamąjį dydį, kad apskaičiuotų atitinkamas neiškraipytas sąnaudas pagal eksportuojančio gamintojo sąnaudų struktūrą. Jei, pavyzdžiui, vidaus frachtas sudarytų 1 % visų žaliavų sąnaudų, nurodytų Kinijos eksportuojančio gamintojo ataskaitose, tai vis tiek būtų 1 % žaliavų sąnaudų normaliojoje vertėje, kurią Komisija nustatė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą.

149 Be to, Komisija atmetė *Ningbo Jinding* pateiktą lyginamąjį dydį, nes neturėjo patikimos informacijos apie atstumą kilometrais. Taip pat keturias pagrindines žaliavas bendrovei *Ningbo Jinding* tiekė skirtingi tiekėjai iš skirtingų Kinijos regionų, o ieškovai siūlė naudoti vieną atstumą, kuris buvo arčiausiai uosto. Be to, lyginamojo dydžio nebuvo galima sutikrinti su kitais duomenimis, nes jis buvo pateiktas jau atskleidus galutinius faktus. Taigi jis buvo atmestas.

150 Antra, reikėtų pažymėti, kad ieškovai nepateikė tinkamo lyginamojo dydžio vartojamosioms priemonėms ir bendrosioms išlaidoms apskaičiuoti.

151 Be to, reikia priminti, kad Komisija turi plačią diskreciją nagrinėti duomenis (2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 180 punktas).

152 Taigi, neturėdama tinkamesnių ir patikimesnių duomenų, kuriais galėtų remtis apskaičiuodama vidaus frachto, vartojamųjų priemonių ir bendrųjų išlaidų dydį, Komisija privalėjo šias sąnaudas apskaičiuoti atsižvelgdama į įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų struktūrą. Be to, šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad ieškovai neginčija, jog į produkto normaliąją vertę, apskaičiuotą remiantis Tailando gamintojų duomenimis, turėjo būti įtrauktos šios su žaliavomis susijusios sąnaudos.

153 Bet kuriuo atveju iš jurisprudencijos matyti, kad, nesant patikimesnių prieinamų duomenų, duomenys, gauti patikslinus kitus duomenis, gali būti patvirtinamieji įrodymai, jeigu, viena vertus, šie kiti duomenys patys yra tokie patvirtinamieji įrodymai ir, kita vertus, aptariami patikslinimai atliekami remiantis pagrįstomis prielaidomis, todėl šių patikslinimų rezultatas yra tikėtinas (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 125 punktas).

154 Taigi, neturėdama patikimesnių duomenų Komisija, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo apskaičiuoti vidaus frachto, vartojamųjų priemonių ir kitų bendrųjų išlaidų dydį, taikydama procentinę dalį nagrinėjamajam produktui pagaminti reikalingų žaliavų sąnaudoms ir kartu atsižvelgdama į įtrauktų eksportuojančių gamintojų struktūrą.

155 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovai nepateikė įrodymų, kad apskaičiuodama vidaus frachto, vartojamųjų priemonių ir kitų bendrųjų išlaidų dydį Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Taigi ieškinio pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

d) Dėl valandinių darbo sąnaudų apskaičiavimo

156 Ieškovai teigia, kad Komisijos prielaida, jog darbuotojas Tailande dirbo vidutiniškai 40 valandų per savaitę, yra neteisinga ir neturi jokio faktinio pagrindo, tad pažeidžia pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Be to, iš Tailando nacionalinio statistikos biuro ketvirčio ataskaitų matyti, kad kiekvieną tiriamojo laikotarpio ketvirtį darbuotojų, dirbančių nuo 40 iki 49 valandų arba daugiau nei 50 valandų, procentinė dalis yra labai didelė. Suinteresuotosios šalys Komisijai pranešė, kad taikytinuose Tailando teisės aktuose numatytas ne ilgesnis kaip 48 valandų darbo laikas per savaitę.

157 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

158 Darbo jėga yra vienas iš gamybos veiksnių, naudojamų normaliajai vertei apskaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą.

159 Remiantis ginčijamo reglamento 314 konstatuojamąja dalimi, siekdama apskaičiuoti vienos valandos darbo sąnaudas Komisija mėnesio darbo sąnaudas tipiškoje šalyje padalijo iš keturių savaičių, tada iš keturiasdešimties darbo valandų per savaitę, o tai yra standartinis darbo valandų skaičius per savaitę (aštuonios valandos per dieną, padaugintos iš penkių darbo dienų). Remiantis jos turėta informacija, 67 % Tailando gamybos sektoriaus darbuotojų dirbo nuo keturiasdešimties iki keturiasdešimt devynių valandų per savaitę, o teisės aktuose nustatyta riba – keturiasdešimt aštuonios valandos.

160 Komisija gina savo pasirinkimą, teigdama, kad nėra jokių įrodymų, jog teisinga vertė buvo keturiasdešimt aštuonios valandos per savaitę.

161 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad nei vykstant tyrimui, nei Bendrajame Teisme ieškovai konkrečiais įrodymais neįrodė, kad keturiasdešimties–keturiasdešimt devynių darbo valandų per savaitę intervalas buvo neteisingas. Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 59 punkte nurodytos jurisprudencijos, jei ieškovai nori užginčyti sudėtingus Komisijos vertinimus apskaičiuojant normaliąją vertę, jie turi pateikti konkrečių įrodymų, patvirtinančių, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, susijusią su veiksniais, į kuriuos buvo atsižvelgta atliekant tuos skaičiavimus. Ieškovai teigia, kad darbo laikas per savaitę Tailande iš tiesų yra ilgesnis, tačiau konkrečiais įrodymais nesiremia.

162 Vadinasi, ieškovai nepateikė įrodymų, kad Komisija, naudodama keturiasdešimties darbo valandų per savaitę Tailande vertę su nagrinėjamojo produkto gamyba susijusioms darbo sąnaudoms apskaičiuoti, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

163 Taigi ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti.

e) Dėl importo muitų taikymo žaliavoms

164 Ieškovai teigia, kad prie vidutinės CIF kainos pridėjusi importo muitus, kaip nurodyta Pasaulio prekybos atlase (GTA), Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, nes Kinijos eksportuojantys gamintojai žaliavas įsigydavo tik iš Kinijos rinkos. Taigi taip apskaičiuotos sąnaudos būtų netinkamos.

165 Be to, ieškovų teigimu, Komisijai buvo žinomos pagrindinių žaliavų kainos Tailando vidaus rinkoje. Iš tiesų suinteresuotųjų šalių pateikti duomenys buvo pagrįsti duomenimis, susijusiais su *Tata Thailand* vielos strypų pardavimu Tailande tiriamuoju laikotarpiu, pateiktais jos audituotoje metinėje ataskaitoje.

166 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

167 Šiuo atžvilgiu iš ginčijamo reglamento 258 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija manė, jog, siekiant nustatyti nagrinėjamojo produkto normaliąją vertę, į skaičiavimus turi būti įtraukta kaina, kurią gamintojas Tailande mokėtų už iki gamyklos vartų pristatytą žaliavą. Taigi, jei prie vidutinės CIF kainos nebūtų pridėti importo muitai, gautas lyginamasis dydis neatspindėtų neiškraipytos kainos Tailando rinkoje.

168 Pirma, kadangi Komisija turėjo apskaičiuoti nagrinėjamojo produkto normaliąją vertę, kokia būtų nustatyta tinkamos tipiškos šalies gamintojui, ji pagrįstai manė, kad atliekant šį skaičiavimą būtina atsižvelgti į visas sąnaudas, susijusias su nagrinėjamojo produkto gamyba, visų pirma į sąnaudas, susijusias su žaliavų tiekimu Tailando gamintojams.

169 Taigi, kai normalioji vertė apskaičiuojama remiantis kitos nei tiriamosios šalies kainomis ir sąnaudomis, ją nustatant reikia atsižvelgti į visus su šia rinka susijusius duomenis (šiuo klausimu žr. 2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisija*, T-675/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:209, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

170 Vadinasi, ieškovų argumentas, jog Kinijos eksportuojantys gamintojai įsigydavo prekes tik Kinijos vidaus rinkoje, nėra svarbus.

171 Antra, kaip konstatavo Komisija, o ieškovai šiuo klausimu šiame ieškinyje jai neprieštaravo, Kinijos vidaus kainoms didelę įtaką darė valdžios institucijų kišimasis, todėl jos neatspindėjo laisvosios rinkos sąlygų.

172 Trečia, ieškovai pripažįsta, kad Komisijai perduoti duomenys buvo susiję su vienu gamintoju, t. y. *Tata Thailand*. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad nebuvo pateikta jokių paaiškinimų, kaip šie duomenys buvo gauti, su kokiomis konkrečiai žaliavomis jie susiję ir kokį laikotarpį jie apima, ir kad bet kuriuo atveju vieno gamintojo duomenys nebūtinai laikytini tipiškais.

173 Ketvirta, dėl ieškovų pasiūlyto alternatyvaus metodo, pagal kurį Komisija turėtų apsiriboti Tailando vidaus kainomis ir nesiremti importo kainomis, reikia pažymėti, kad Komisija paaiškino, jog importas kainomis konkuravo su vidaus produkcija, tačiau taip pat atspindėjo žaliavų sąnaudas, susijusias, pavyzdžiui, su vežimu, kaip pažymėjo patys eksportuojantys gamintojai, ir kad dėl to tai tinkamesni duomenys ne tik žaliavų kainai, bet ir su nagrinėjamojo produkto gamyba susijusioms papildomoms sąnaudoms apskaičiuoti. Be to, Komisija paaiškino, kad jos turimi duomenys apie Tailando vidaus kainas buvo susiję tik su vienu tiekėju, todėl nebuvo laikomi patikimais duomenimis.

174 Vadinasi, ieškinio pirmojo pagrindo penkta dalis yra nepagrįsta.

175 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio pirmojo pagrindo penktą dalį reikia atmesti, todėl turi būti atmestas visas pirmasis pagrindas.

2. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punkto pažeidimu

176 Ieškovai teigia, kad buvo pažeistas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktas, nes Komisija neteisingai palygino eksporto kainą ir normaliąją vertę, kadangi atliko tik eksporto kainų, o ne normaliosios vertės koregavimus.

177 Viena vertus, ieškovai teigia, kad Komisija neturėjo tikslaus penkių Tailando gamintojų PAB išlaidų, kuriomis remdamasi apskaičiavo normaliąją vertę, suskirstymo, todėl nežinojo, ką apima šie Tailando gamintojų duomenys. Kita vertus, tam tikros su pardavimu susijusios išlaidos, pavyzdžiui, vežimo sąnaudos, iš PAB išlaidų nebuvo išskaičiuotos, ir tai reiškia, kad Komisija laikėsi nuomonės, jog visi penki Tailando gamintojai vykdė prekybą gamintojo kainomis EXW sąlygomis, o tokia prielaida yra nepagrįsta. Vis dėlto Kinijos gamintojams išsiųstame klausimyne Komisija vežimo sąnaudas priskyrė prie PAB išlaidų.

178 Ieškovai mano, kad Komisija nepagrįstai atmetė jų pateiktus įrodymus, patvirtinančius prašomo koregavimo būtinybę. Nesant duomenų apie tikslų sąnaudų pasiskirstymą, Komisija turėjo naudoti bent jau rodiklį, nurodantį vežimo sąnaudų procentinę dalį. Be to, Komisijos požiūris šiuo klausimu neatitinka jos ankstesnės praktikos.

179 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

180 Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnį, nustačius normaliąją vertę, turi būti nustatyta tiriamųjų produktų eksporto kaina. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje nurodyta, kad eksporto kaina yra kaina, faktiškai mokama arba mokėtina už produktą, kai jis parduodamas eksportui į Sąjungą.

181 Reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį eksporto kaina ir normalioji vertė teisingai lyginamos, prireikus atliekant koregavimą, kai atsižvelgiama į skirtingus veiksnius, kurie, kaip tvirtinama ir įrodyta, turi įtakos kainoms ir jų palyginamumui.

182 Visų pirma pagal ieškovų nurodytą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas.

183 Pagal jurisprudenciją, jeigu šalis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį prašo koregavimo, kad būtų galima palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą, taip pat nustatyti dempingo skirtumą, ji turi pateikti įrodymų, kad tas prašymas yra pagrįstas. Taigi, pareiga įrodyti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a–k punktuose išvardyti konkretūs koregavimai turi būti atlikti, tenka tiems, kurie nori jais remtis (žr. 2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisija*, T-675/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:209, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

184 Iš jurisprudencijos taip pat aišku, kad Komisijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių situacijų, kurias ji privalo išnagrinėti dėl prekybos apsaugos priemonių, sudėtingumo, turima plati diskrecija apima ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies taikymą (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktą). Taigi Bendrojo Teismo atliekamas įrodymų, kuriais Komisija grindė savo išvadas, tikrinimas nedaro poveikio plačiai šios institucijos diskrecijai prekybos politikos srityje, tačiau tik parodo, ar tie įrodymai gali pagrįsti Komisijos padarytas išvadas (2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35 punktas).

185 Vadinasi, taikant šią jurisprudenciją, nagrinėjamoje byloje ieškovai turėjo įrodyti prašomo koregavimo būtinybę, siekdami paremti įrodymus, kuriuos pateikė vykstant tyrimui.

186 Iš ginčijamo reglamento 279 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija koregavo Kinijos eksportuojančių gamintojų eksporto kainą, atsižvelgdama į tvarkymo, frachto, draudimo, pakavimo, kredito išlaidas ir banko mokesčius, kad būtų nustatytos gamintojo kainos EXW sąlygomis.

187 Vis dėlto Komisija nekoregavo normaliosios vertės, nes ji jau buvo apskaičiuota remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

188 Šiuo atžvilgiu dėl koregavimo praktikos, kuri gali pasirodyti būtina, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį siekiant atsižvelgti į eksporto kainos ir normaliosios vertės skirtumus, turinčius įtakos jų palyginimui, pažymėtina, kad tokių atskaitymų negalima daryti iš sudėtinės, t. y. netikrosios, vertės. Iš tikrųjų šiai vertei iš esmės neturi įtakos veiksniai, galintys pakenkti galimybei ją palyginti, nes ji buvo nustatyta dirbtinai (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 266 punktą).

189 Be to, reikėtų pažymėti, kad atsakydama į suinteresuotųjų šalių pastabas Komisija ginčijamo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad apskaičiuojant normaliąją vertę pagal produkto rūšį, remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis, buvo įtraukta pagrįsta PAB išlaidų suma ir kad nebuvo informacijos, rodančios, kad į atitinkamas Tailando bendrovių PAB išlaidas buvo įtrauktos pristatymo klientams transporto išlaidos.

190 Dėl ieškovų pateiktų įrodymų dėl prašomo koregavimo pakankamumo pažymėtina, jog, remiantis šio sprendimo 183 punkte nurodyta jurisprudencija, iš Bendrajam Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad, pirma, ieškovai remiasi alternatyviu *Wenzhou* pasiūlymu PAB išlaidas apskaičiuoti pagal eksportuojančių gamintojų duomenis. Tačiau, kaip teisingai pažymi Komisija, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavimas, pagrįstas eksportuojančių gamintojų sąnaudų struktūra, yra netinkamas, nes šios kainos neatitinka rinkos ekonomikos (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Komisija*, T-650/17, EU:T:2019:644, 74 ir 75 punktus). Vadinasi, šis argumentas turi būti atmestas.

191 Antra, ieškovai pateikė dokumentus, kurie, kaip jie mano, gali įrodyti, jog transporto išlaidos pagal įprastą apskaitos praktiką yra laikomos PAB išlaidomis. Šiuo klausimu jie remiasi, pirma, apskaitos programine įranga „Oracle NetSuite“, iš kurios matyti, kad prie PAB išlaidų gali būti priskiriamos „siuntimo išlaidos“, ir, antra, 1987 m. *Harvard Business Review* straipsniu, kuriame frachto išlaidos taip pat priskiriamos prie PAB išlaidų kategorijos. Ieškovų teigimu, tai buvo įprasta apskaitos praktika, nes apskaitoje nebuvo jokio kito punkto, kuriame būtų įrašytos šios išlaidos.

192 Ieškovų nurodomi „įrodymai“ yra susiję su bendraisiais apskaitos duomenimis, o ne konkrečiai su duomenimis, kuriuos Komisija naudojo atlikdama nagrinėjamą tyrimą. Taigi dėl jų negalima abejoti Komisijos atliktu Tailando eksportuojančių gamintojų duomenų vertinimu.

193 Antra, ieškovai dubliko priede taip pat pateikia *Tata Thailand* audito ataskaitą, kurioje pristatymo ir pardavimo išlaidos, taip pat banko mokesčiai laikomi PAB išlaidomis, ir *Ningbo Jinding* audito ataskaitą, kurioje eksporto arba vidaus frachto išlaidos ir įvairios išlaidos laikomos PAB išlaidomis.

194 Iš ginčijamo reglamento 271 konstatuojamosios dalies matyti, kad *Tata Thailand* nėra viena iš penkių nurodytų Tailando bendrovių. Be to, *Ningbo Jinding* audito ataskaita šiuo atžvilgiu yra nereikšminga, nes, kaip nurodyta šio sprendimo 190 punkte, Kinijos eksportuojančių gamintojų sąnaudų struktūra negali būti pagrindas prašomam koregavimui atlikti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį.

195 Trečia, dėl tų pačių priežasčių reikia atmesti ir ieškovų argumentą dėl Kinijos eksportuojantiems gamintojams išsiųsto klausimyno, kuriame vežimo sąnaudos buvo įtrauktos į PAB išlaidas. Komisija paaiškino, kad to klausimyno tikslas buvo suprasti Kinijos eksportuojančių gamintojų struktūrą. Taigi Komisija negali būti įpareigota vėliau tvarkyti šiuos duomenis.

196 Ketvirta, ieškovai tvirtina: kadangi Komisija nežinojo, ką apima penkių Tailando gamintojų PAB išlaidos, būtų nepagrįsta tikėtis, kad jie pateiks konkrečius įrodymus šiuo klausimu, atsižvelgiant į D&B duomenų neskaidrumą ir į tai, kad šie duomenys susiję su užsienio valstybe. Vadinasi, ieškovai pripažįsta, kad jų argumentas yra spekuliatyvus.

197 Tai, kad normalioji vertė apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, taigi remiantis tinkamos tipiškos šalies eksportuojančių gamintojų duomenimis, negali sušvelninti įrodinėjimo pareigos, kylančios iš šio sprendimo 183 punkte nurodytos jurisprudencijos, pagal kurią šalis, prašanti atlikti koregavimą dėl vieno iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje

nurodytų veiksnių, turi įrodyti, kad šis veiksnys gali turėti įtakos kainoms, taigi galimybei jas palyginti (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Komisija*, C-666/19 P, EU:C:2022:323, 151 punktą).

198 Apibendrinant reikia pažymėti, kad ieškovai per administracinę procedūrą turėjo pateikti prašymą atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį ir pateikti įrodymų, patvirtinančių tokio koregavimo būtinybę, kad būtų užtikrintas normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginamumas.

199 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovai niekaip neįrodė prašomo koregavimo būtinybės.

200 Vadinasi, antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

3. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 18 straipsnio pažeidimu apskaičiuojant darbo jėgos, reikalingos nagrinėjamajam produktui pagaminti, sąnaudas

201 Ieškinio trečiajame pagrinde ieškovai iš esmės ginčija darbo jėgos, reikalingos nagrinėjamam produktui pagaminti, sąnaudų apskaičiavimą remiantis tik vieno iš trijų į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų, t. y. *Jiangsu*, duomenimis, taip pažeidžiant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 5 dalis, taip pat Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalį ir II priedo 5 ir 7 punktus.

202 Pirma, ieškovai teigia, kad šis metodas yra klaidingas, nes *Jiangsu* gamina šaltojo kalimo būdu, o gaminant karštojo kalimo būdu reikia daugiau darbo jėgos. Taikydama bendrovės *Jiangsu* darbo našumą bendrovei *Ningbo Jinding* Komisija padarė nepagrįstą išvadą, kad pastarosios darbuotojai dirbo penkiasdešimt dvi savaites per metus, šešias dienas per savaitę ir septyniolika valandų per dieną. Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį Komisija, viena vertus, turi atrinkti geriausią turimą informaciją, kad surinktų dėl būtinos informacijos trūkumo trūkstamus įrodymus, ir, kita vertus, patikrinti gautą informaciją pagal kitus šaltinius, visų pirma Sąjungos gamintojų informaciją.

203 Antra, kalbant apie kitus duomenis, kuriais Komisija galėjo remtis, ieškovai pirmiausia teigia, kad Komisija galėjo panaudoti standartines darbo valandas, apie kurias laiku pranešė *Ningbo Jinding* ir *Wenzhou*. Šie gamintojai neprivalėjo registruoti faktiškai dirbtų valandų, todėl neturėjo jokios kitos informacijos, kurią būtų galėję pateikti Komisijai, kad patvirtintų, jog buvo laikomasi standartinių darbo valandų. Vis dėlto, ieškovų teigimu, Komisija žinojo, kad dėl *Ningbo Jinding* gali remtis darbuotojams skirtais pranešimais, susijusiais su atitinkamais cechais, dalyvaujančiais gaminant tvirtinimo detales, o *Wenzhou* atveju – Kinijos teisės aktuose nustatytu didžiausiu leistinu darbo valandų skaičiumi. Šis didžiausias darbo valandų skaičius taikytinas nepriklausomai nuo sektoriaus. Be to, ieškovai tvirtina, kad anksčiau Komisija galėjo remtis standartinėmis sąnaudomis, kurios yra įprastos prekybos apsaugos srityje. Taip ji pasielgė ir nagrinėjamoje byloje, remdamasi standartinėmis darbo valandomis, kad nustatytų sąnaudų Tailande lyginamąjį dydį.

204 Taip pat ieškovai teigia, kad Komisija galėjo remtis Kinijos teisės aktuose nustatytu didžiausiu darbo valandų skaičiumi. Iš tikrųjų *Ningbo Jinding* pranešimuose darbuotojams buvo nurodytas kiekvieno cecho darbo valandų skaičius ir patvirtinta, kad *Ningbo Jinding* neviršijo didžiausio darbo valandų skaičiaus. Nesant priešingų įrodymų, Komisija negali daryti nepagrįstos prielaidos, kad bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo veiksmai buvo neteisėti.

205 Trečia, ieškovų teigimu, Komisija galėjo remtis vidutiniu darbo valandų skaičiumi, tenkančiu vienam *Jiangsu* darbuotojui. Šias vienam darbuotojui tenkančias valandas padauginusi iš nagrinėjamų eksportuojančių gamintojų darbuotojų skaičiaus Komisija būtų galėjusi apskaičiuoti vidutinį darbo valandų skaičių, tenkantį vienam tiriamojo produkto kilogramui, ir išvengti iškraipymų, atsirandančių dėl skirtingo naudojamo gamybos būdo. Be to, tai leistų atsižvelgti į faktinį darbuotojų skaičių, apie kurį pranešė *Ningbo Jinding* ir *Wenzhou* pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

206 Komisija ginčija ieškovų argumentus.

207 Pagrindinio reglamento 18 straipsnyje numatyta, kad tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti reikiamą informaciją ar jos nesuteikia per nustatytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais duomenimis. Taigi, jei konstatuojama, kad suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais duomenimis.

208 Remiantis Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalimi, tais atvejais, kai suinteresuotoji šalis atsisako sudaryti galimybę susipažinti su reikiama informacija, jos nesuteikia per pagrįstą laiką arba gerokai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ir galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos remiantis turimais duomenimis. Be to, Antidempingo susitarimo II priede pateikiamos nuostatos dėl „geriausios turimos informacijos“ naudojimo atliekant tyrimus ir nurodomos sąlygos, kuriomis tyrimą atliekančios institucijos gali remtis informacija, gauta iš kito šaltinio, o ne iš susijusio asmens.

209 Pirma, reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 18 straipsniu į Sąjungos teisę perkeliama Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalis ir II priedas, todėl į juos reikia kaip įmanoma labiau atsižvelgti aiškinant minėtą 18 straipsnį (žr. 2014 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba*, T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

210 Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį galima naudotis turimais duomenimis keturiais atvejais, t. y. pirma, kai suinteresuotoji šalis atsisako suteikti reikalingą informaciją, antra, kai ji jos nesuteikia per numatytą terminą, trečia, kai smarkiai trukdo atlikti tyrimą arba, ketvirta, kai pateikia melagingą ar klaidinančią informaciją (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, T-192/08, EU:T:2011:619, 268 punktas).

211 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad suinteresuotosios šalys privalo suteikti Komisijos tarnyboms informaciją, kuri leistų joms atlikti antidempingo tyrimą. Todėl informacija laikoma „reikalinga“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, jei leidžia Komisijai daryti išvadas, reikiamas atliekant antidempingo tyrimą, ir kiekvienu atveju turi būti vertinama, ar informacija yra reikalinga (2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 53 punktas).

212 Apibrėžiant sąvoką „reikalinga informacija“ turi būti atsižvelgiama į pagrindinio reglamento 18 straipsnio tikslą. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Komisija, kaip tyrimą atliekanti institucija, turi nustatyti, ar yra dempingas, žala ir priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir žalos. Kadangi pagrindiniame reglamente nėra jokios nuostatos, suteikiančios Komisijai teisę priversti suinteresuotąsias šalis dalyvauti tyrime arba pateikti informacijos, ši institucija yra priklausoma nuo savanoriško suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimo teikiant jai reikalingą informaciją.

Šiomis aplinkybėmis iš pagrindinio reglamento 27 konstatuojamosios dalies matyti, jog, Sąjungos teisės aktų leidėjo nuomone, „reikia numatyti, kad jei šalys bendradarbiauja nepakankamai, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų bendradarbiavusios“. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai tęsti tyrimą, net jei suinteresuotosios šalys atsisako bendradarbiauti arba nepakankamai bendradarbiauja. Taigi, kadangi suinteresuotosios šalys privalo bendradarbiauti kiek įmanoma geriau, jos turi pateikti visą turimą informaciją, kuri, institucijų nuomone, reikalinga išvadoms padaryti (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54–56 punktus).

213 Be to, kai Komisija savo išvadas grindžia turimais duomenimis (nes pateiktų duomenų trūksta), ji neprivalo paaiškinti, kodėl panaudoti turimi duomenys buvo geriausi įmanomi, nes tokios pareigos nenustatyta nei pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, nei jurisprudencijoje (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *City Cycle Industries / Taryba*, T-413/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:164, 132 punktą).

214 Iš tiesų pagrindinio reglamento 18 straipsnis gali būti taikomas ir kai nėra tyčinių veiksmų (žr. 2021 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *NLMK / Komisija*, T-752/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:611, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Suinteresuotosios šalies pastangų pateikti tam tikrą informaciją apimtis nebūtinai yra susijusi su pateiktos informacijos kokybe ir bet kuriuo atveju tai nėra vienintelis lemiamas veiksnys. Taigi, jei prašomos informacijos galiausiai negaunama, Komisija turi teisę pasinaudoti turimais duomenimis, susijusiais su minėta informacija (žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *City Cycle Industries / Taryba*, T-413/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:164, 117 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *NLMK / Komisija*, T-752/16, EU:T:2021:611, nepaskelbtas Rink., 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

215 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad Bendrojo Teismo atliekama įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, kontrolė nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis šių institucijų vertinimą. Ši kontrolė nepažeidžia institucijų plačios diskrecijos prekybos politikos srityje, o tik apsiriboja patikrinimu, ar šios aplinkybės gali pagrįsti jų padarytas išvadas (žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

216 Šiuo atveju iš ginčijamo reglamento 180 konstatuojamosios dalies matyti, kad per nuotolines kryžmines patikras Komisija negalėjo patikrinti faktinių trijų į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų darbo jėgos sąnaudų nagrinėjamajam produktui pagaminti ir kad juos informavo, jog darbo jėgos sąnaudoms apskaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio nuostatas ketina pasinaudoti turimais duomenimis. Į imtį įtraukti eksportuojantys gamintojai apie savo darbo jėgos sąnaudas pranešė remdamiesi standartiniu faktinių darbo valandų skaičiumi. Vis dėlto, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 260 konstatuojamosios dalies, Komisija galėjo gauti informacijos apie *Jiangsu* deklaruotų valandų ir darbuotojų atvykimo į darbą ir išvykimo iš jo laiko skirtumą.

217 Taigi, remdamasi *Jiangsu* „faktiniu“ darbo laiku, Komisija apskaičiavo *Jiangsu* „faktinį“ našumą, t. y. tiriamojo produkto kilogramų, kuriuos darbuotojas galėjo pagaminti per tiriamąjį laikotarpį, skaičių, ir palygino jį su kitų dviejų į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų našumu. Atlikus palyginimą paaiškėjo, kad *Ningbo Jinding* našumas buvo didesnis, todėl kilo abejonių dėl skaičiavimo, kurį atliekant buvo atsižvelgta apskritai į standartines darbo valandas, patikimumo.

Tada Komisija nustatė *Jiangsu* faktinį vidutinį darbo valandų, tenkančių vienam tiriamojo produkto kilogramui, skaičių ir šiuos duomenis apie tris eksportuojančius gamintojus panaudojo kaip turimus duomenis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

218 Iš ginčijamo reglamento 181 ir 182 konstatuojamųjų dalių taip pat matyti, kad *Ningbo Jinding* teigė, jog Komisija turėtų remtis standartinėmis darbo valandomis, o *Wenzhou* tvirtino, kad mėnesio atlyginimo lapeliuose buvo nurodytos faktinės darbo dienos ir kad Komisija galėjo remtis Kinijos darbo teisės aktuose nustatytomis standartinėmis darbo valandomis per dieną. Vis dėlto ginčijamo reglamento 184 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad jokie įrodymai neleido daryti išvados, kad faktinės darbo dienos, perskaičiuotos į darbo valandas, atspindėjo dirbtas valandas, susijusias su nagrinėjamojo produkto gamybos procesu, nes nebuvo pateikta jokių įrodymų, kuo remiantis buvo nustatytos standartinės tvirtinimo detalių gamybos darbo valandos.

219 Ieškovai teigia, kad buvo pažeistas pagrindinio reglamento 18 straipsnis ir Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalis, nes, viena vertus, Komisija tinkamai neatsižvelgė į tiriamųjų produktų gamybos būdų skirtumus ir klaidingai naudojo *Jiangsu* duomenis, kurie, pritaikius juos bendrovei *Ningbo Jinding*, neatitiko tikrovės. Kita vertus, ieškovai teigia, kad Komisija, apskaičiuodama darbo našumą, turėjo atsižvelgti į kitus jos turimus duomenis.

220 Taigi, pirma, dėl galimo kiekvieno eksportuojančio gamintojo pasirinkto gamybos būdo poveikio našumui ginčijamo reglamento 317 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad negalėjo nustatyti darbo valandų, reikalingų skirtingiems gamybos metodams, skirtumo nė vieno į imtį įtraukto eksportuojančio gamintojo atveju ir kad suinteresuotosios šalys taip pat nepateikė įrodymų, kaip tie skirtumai turėtų būti apskaičiuoti.

221 Teismo posėdyje šiuo klausimu ieškovai patvirtino, pirma, kad ir *Jiangsu*, ir *Ningbo Jinding* nagrinėjamajam produktui gaminti naudojo abu gamybos būdus, ir, antra, kad savo atsakymuose į Komisijos klausimyną trys eksportuojantys gamintojai nustatė našumą remdamiesi tik nagrinėjamojo produkto gamybos darbo sąnaudomis, neatsižvelgdami į gamybos būdą. Iš tiesų ieškovai negalėjo nustatyti, kaip Komisija galėjo atskirti šiuos du būdus, kad nustatytų darbo sąnaudas.

222 Be to, kaip pažymėjo Komisija, ieškovams šiuo klausimu neprieštaraujant, nė vienas iš trijų eksportuojančių gamintojų neturėjo tikslių dokumentų, apibrėžiančių darbo sąnaudų reikalavimus pagal produkto kalimo būdą.

223 Vadinasi, kadangi ieškovai negalėjo pateikti Komisijai su tuo susijusių duomenų, jų argumentas, grindžiamas galimu darbo valandų, reikalingų nagrinėjamajam produktui pagaminti, skirtumu priklausomai nuo pasirinkto gamybos būdo, turi būti atmestas.

224 Antra, ieškovai kritikuoja tai, kad Komisija *Ningbo Jinding* darbo sąnaudas apskaičiavo remdamasi *Jiangsu* duomenimis, nes taip buvo gauti, jų nuomone, nerealūs rezultatai, t. y. kad *Ningbo Jinding* darbuotojai dirbo penkiasdešimt dvi savaites per metus, šešias dienas per savaitę ir septyniolika valandų per dieną.

225 Vis dėlto iš *Ningbo Jinding* pastabų dėl galutinių išvadų matyti, kad nustatydama septyniolikos darbo valandų vienam darbuotojui per dieną skaičių *Ningbo Jinding* naudojo nagrinėjamojo produkto gamybai reikalingas darbo valandas, apskaičiuotas remiantis Komisijos naudojamais „turimais duomenimis“, ir padaugino jas iš darbuotojų skaičiaus, nurodyto atsakymo į klausimyną

C5 lentelėje. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad visų pirma Komisija šių duomenų netikrino. Be to, ieškovai pripažino, kad *Ningbo Jinding* darbuotojų skaičius vykstant tyrimui labai svyravo, todėl Komisija, apskaičiuodama darbo sąnaudas, negalėjo remtis *Jiangsu* vienam darbuotojui tenkančių darbo valandų skaičiumi, padaugintu iš kitų dviejų eksportuojančių gamintojų darbuotojų skaičiaus. Taigi septyniolikos darbo valandų per dieną skaičius nėra patvirtintas konkrečiais įrodymais ir bet kuriuo atveju yra hipotetinis.

226 Galiausiai, kaip pažymėjo Komisija, iš dubliko R.3 priedo matyti, kad *Ningbo* savo skaičiavimuose naudojo tik „tiesioginę darbo jėgą“, reikalingą nagrinėjamajam produktui pagaminti, taip pat „pagalbinį MTP srities personalą“, nors Komisija kartu su antidempingo klausimynu pateiktuose nurodymuose pažymėjo, kad apskaičiuojant gamybos sąnaudas naudojama „darbo jėga“ turi apimti ir „tiesioginę, ir netiesioginę darbo jėgą“. Vadinasi, tenka konstatuoti, kad ieškovai negalėjo pateikti Komisijai, jos manymu, reikalingų duomenų.

227 Šiuo atžvilgiu iš jurisprudencijos aišku: kadangi institucijos priklauso nuo šalių savanoriško bendradarbiavimo, kad jos per nustatytą laiką pateiktų reikalingą informaciją, šių šalių atsakymai į pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatytą klausimyną ir vėlesnis patikrinimas, kurį gali atlikti Komisija per antidempingo tyrimą, yra labai svarbūs. Įmonėms, dėl kurių atliekamas tyrimas, nebendradarbiaujant, galimybė, jog institucijos atsižvelgs į kitus nei pateikti atsakyme į klausimyną duomenis, yra susijusi su antidempingo procedūra ir skatina šių įmonių sąžiningą ir rūpestingą bendradarbiavimą (žr. 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Shandong Reipu Biochemicals / Taryba*, T-413/03, EU:T:2006:211, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

228 Taigi Komisija, naudodamasi savo plačia diskrecija, nusprendė, kad tiek *Jiangsu*, tiek *Ningbo Jinding* naudojo šaltojo ir karštojo kalimo būdus, todėl neprivalėjo tikrinti, ar dėl šių būdų skiriasi darbo valandos, reikalingos nagrinėjamajam produktui pagaminti, palyginti su kitais šaltiniais, ir ypač darbo valandos, reikalingos Sąjungos gamintojams gaminant nagrinėjamąjį produktą. Šiuo atžvilgiu bet kuriuo atveju Komisija paaiškino, kad Sąjungos gamintojų klausimynuose nebuvo prašoma nurodyti darbo valandų. Taigi šie duomenys nebuvo turima informacija, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 5 dalį.

229 Tokiomis aplinkybėmis Komisija, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo prieiti prie išvados, kad aptariamuose duomenyse esama prieštaravimų ir spragų ir kad ji jais naudotis negali.

230 Dėl klausimo, ar Komisija, apskaičiuodama darbo jėgos sąnaudas, pasirinko geriausius turimus duomenis, iš pat pradžių reikia pabrėžti, kad alternatyvių skaičiavimų galimybės nepakanka tam, kad būtų pripažinta, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

231 Iš tiesų pagrindinio reglamento 18 straipsnio tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai užbaigti tyrimą per jai tam nustatytus terminus. Tokiomis aplinkybėmis dėl ekonominių, politinių ir teisinių situacijų, kurias ji privalo išnagrinėti, sudėtingumo Komisija turi plačią diskreciją nuspręsti, ar nagrinėjant turimus duomenis reikia remtis pagrindinio reglamento 18 straipsniu.

232 Kalbant konkrečiau, pirma, dėl galimybės remtis standartinėmis darbo valandomis, reikia pažymėti, kad Komisija, ieškovams šiuo klausimu neprieštaraujant, galėjo konstatuoti, jog standartinės darbo valandos nebūtinai atspindi realų konkrečiai nagrinėjamojo produkto gamybai skirtų valandų skaičių.

233 Be to, ieškovų argumentui, kad standartinės valandos buvo naudojamos atliekant kitus tyrimus, negali būti pritarta. Šiuo klausimu, remiantis jurisprudencija, reglamento, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teisės normas ir, be kita ko, pagrindinio reglamento nuostatas, o ne remiantis tariama ankstesne Sąjungos institucijų sprendimų priėmimo praktika (2016 m. spalio 18 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-351/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:616, 107 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2021 m. vasario 10 d. Sprendimo *RFA International / Komisija*, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79 punktą ir 2006 m. spalio 4 d. Sprendimo *Moser Baer India / Taryba*, T-300/03, EU:T:2006:289, 45 punktą).

234 Iš tiesų pagrindiniame reglamente nėra apibrėžta, kas yra „reikalinga“ informacija, kaip tai suprantama pagal jo 18 straipsnio 1 dalį (2014 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba*, T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271, 46 punktas).

235 Taigi, kadangi viena informacijos dalis gali leisti daryti tokias išvadas atliekant vieną tyrimą ir būti nenaudinga atliekant kitą tyrimą, reikia daryti prielaidą, jog vertinimas, ar tam tikra informacijos dalis yra „reikalinga informacija“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, turi būti atliekamas ne abstrakčiai, o atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno tyrimo aplinkybes (2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 49 punktas).

236 Šioje byloje Komisija laikėsi nuomonės, kad būtina nustatyti „faktinių“ darbo valandų, reikalingų nagrinėjamajam produktui pagaminti, skaičių. Ieškovai neginčija, kad nagrinėjamojo produkto gamybai reikalingų darbo valandų skaičius yra tyrimui reikalinga informacija, tačiau mano, kad pakako pranešimo apie standartines darbo valandas. Taigi jie nepateikia įrodymų, kad Komisija, atmesdama darbo jėgos sąnaudų apskaičiavimą remiantis standartinėmis darbo valandomis Kinijoje, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

237 Dėl tų pačių priežasčių turi būti atmestas ieškovų argumentas, kad Kinijoje nėra teisinės pareigos registruoti faktiškai dirbtas valandas, nes Komisija nusprendė, kad faktinės darbo valandos, reikalingos nagrinėjamam produktui pagaminti, yra informacija, reikalinga nagrinėjamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti.

238 Ieškovų argumentas, kad Komisija galėjo pasinaudoti teisės aktuose nustatytomis valandomis, kad apskaičiuotų darbo valandas, reikalingas nagrinėjamam produktui pagaminti, ir nedaryti prielaidos dėl veiksmų neteisėtumo, nepaneigia šios išvados. Iš tiesų, kaip Komisija pažymėjo ginčijamo reglamento 183 konstatuojamojoje dalyje, vien tai, kad egzistuoja darbo teisės aktas, nustatantis standartinį valandų skaičių, kurį darbuotojas gali dirbti, nėra pakankamas įrodymas faktiškai dirbtoms valandoms įrodyti, atsižvelgiant į tai, kad atliekant tyrimą nerasta įrodymų, kad Kinijos darbo teisės aktų buvo laikomasi ar jie buvo vykdomi ir kad eksportuojančių gamintojų deklaruotos faktinės darbo dienos atsispindėjo darbuotojams faktiškai išmokėtame atlyginime.

239 Antra, dėl ieškovų pasiūlytos galimybės taikyti Kinijos teisės aktuose numatytą didžiausią darbo valandų skaičių Komisija paaiškino, kad rado įrodymų, jog bendrovėje *Jiangsu* šios taisyklės nesilaikoma ir akivaizdžiai nekontroliuojama, kaip jos laikomasi. Taigi Komisija padarė išvadą, kad šis lyginamasis dydis buvo nereikšmingas.

240 Trečia, kalbant apie galimybę remtis vidutiniu *Jiangsu* vienam darbuotojui tenkančių darbo valandų skaičiumi, padaugintu iš kitų dviejų eksportuojančių gamintojų darbuotojų skaičiaus, kaip paaiškino Komisija, toks skaičiavimas nėra tinkamas, nes *Ningbo Jinding* dirbančių darbuotojų skaičius per visą tiriamąjį laikotarpį buvo nepastovus. Taigi šio eksportuojančio gamintojo pateikta informacija šiuo atžvilgiu neleido Komisijai nustatyti dydžio darbo jėgai apskaičiuoti. Taigi ieškovai nepateikė Komisijai visos informacijos, kuri, jos manymu, buvo reikalinga nagrinėjamojo produkto normaliajai vertei apskaičiuoti.

241 Kaip matyti iš to, kas išdėstyta, ieškovai nepateikė pakankamų įrodymų, leidžiančių paneigti ginčijamame reglamente nurodytų faktinių aplinkybių vertinimų dėl faktinių darbo valandų, reikalingų nagrinėjamajam produktui pagaminti, įtikinamumą. Tokių įrodymų reikia tam, kad būtų nustatyta, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pateisinančią ginčijamo reglamento panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Komisija*, T-650/17, EU:T:2019:644, 110 punktą).

242 Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Komisija, naudodamasi savo plačia diskrecija, turėjo teisę nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos nuspręsti: kadangi į imtį įtraukti eksportuojantys gamintojai negalėjo jai pateikti konkretaus savo darbuotojų, dalyvavusių visame nagrinėjamojo produkto gamybos procese, valandų skaičiaus, apskaičiuodama nagrinėjamojo produkto normaliąją vertę ji galėjo remtis patikrintais vieno iš šių trijų eksportuojančių gamintojų duomenimis.

243 Taigi trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

4. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies pažeidimu

244 Ieškovai iš esmės tvirtina, kad nustatydama dempingo skirtumą į imtį neįtrauktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams Komisija negalėjo remtis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalimi, nes pagal šią nuostatą Komisija neturėjo atsižvelgti į skirtumus, nustatytus šio reglamento 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis. Toks pat apribojimas kyla iš Antidempingo susitarimo 9 straipsnio 4 dalies, kuria siekiama užkirsti kelią tam, kad eksportuojantiems gamintojams, kurių nebuvo prašoma bendradarbiauti atliekant tyrimą, būtų padarytas poveikis dėl trūkstamos arba nepakankamos informacijos, kurią pateikė į tyrimą įtraukti eksportuojantys gamintojai.

245 Komisija ginčija ieškovų argumentus.

246 Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nustatytos galutinio antidempingo muito normos pirmiausia trims į imtį įtrauktiems eksportuojantiems gamintojams, t. y. 22,1 % bendrovei *Jiangsu*, 46,1 % – *Ningbo Jinding* ir 48,8 % – *Wenzhou*, tada 39,6 % – neįtrauktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams ir galiausiai 86,5 % – visiems kitiems nagrinėjamosios šalies eksportuojantiems gamintojams. Ieškinio ketvirtajame pagrinde ginčijama 39,6 % norma.

247 Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje nustatyta:

„Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo muitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo skirtumą, nustatytą

atrinktoms šalims, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu.

Taikydama šios dalies nuostatas, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų.“

248 Taigi, ši nuostata taikoma tik tais atvejais, kai Komisija sudaro imtį, t. y. tik tada, kai į savo tyrimą įtraukia tik tam tikrą eksportuojančių gamintojų grupę pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį, kaip ji padarė vykdydama procedūrą, dėl kurios kilo šis ginčas.

249 Toliau reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalis iš esmės yra identiška Antidempingo susitarimo 9 straipsnio 4 daliai, kurioje numatyta:

„Kai institucijos apriboja savo nagrinėjimą pagal 6 straipsnio 10 dalies antrąjį sakinį, bet koks antidempingo muitas, taikomas nenagrinėjamų tyrimo metu eksportuotojų ar gamintojų įvežamam importui, neturi būti didesnis:

i) už svertinį dempingo lygio (maržos), nustatyto atrinktųjų eksportuotojų ar gamintojų atžvilgiu, vidurkį arba

<…>

su sąlyga, kad institucijos pagal šią straipsnio dalį nekreips dėmesio į jokius nulinius ir *de minimis* lygius (maržas) ir lygius (maržas), kurie nustatyti esant aplinkybėms, aprašytoms 6 straipsnio 8 dalyje. Individualius muitus ar normaliąsias vertes importui, gautam iš bet kokio nenagrinėjamo eksportuotojo ar gamintojo, kuris pateikė reikalingą informaciją tyrimui, institucijos taiko taip, kaip numatyta 6 straipsnio 10 dalies 2 punkte.“

250 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės (Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys, 1155 t., p. 331) 26 straipsnyje įtvirtintas bendrasis tarptautinės teisės principas, pagal kurį reikalaujama vykdyti sutartinius įsipareigojimus (*pacta sunt servanda*), reiškia, kad Sąjungos teismas, aiškindamas ir taikydamas Antidempingo susitarimą, turi atsižvelgti į PPO ginčų sprendimo tarybos įvairių šio susitarimo nuostatų aiškinimą (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

251 Pagrindinio reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog siekiant užtikrinti, kad Antidempingo susitarimo taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, to susitarimo nuostatos, kiek tai įmanoma, turėtų būti įtrauktos į Sąjungos teisės aktus. Taigi Sąjungos teismas, aiškindamas iš esmės identiškas nuostatas, gali remtis PPO apeliacinio komiteto ataskaitomis (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 33 ir 34 punktus).

252 2001 m. liepos 24 d. ataskaitoje dėl ginčo „Jungtinės Amerikos Valstijos – Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuotiems plieno produktams“ (WT/DS 184/AB/R) PPO apeliacinis komitetas nusprendė, kad Antidempingo susitarimo 9 straipsnio 4 dalyje atitinkamoms institucijoms nustatyta didžiausia riba, kurią jos turi taikyti nustatydamos „bendros likutinės“ normos viršutinę ribą, t. y. kad į imtį neįtrauktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas skirtumas neturėtų viršyti į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų vidutinio svertinio skirtumo. Apeliacinis komitetas taip pat pažymėjo, kad 9 straipsnio 4 dalyje nustatyti du draudimai. Pirmuoju tyrimą atliekančioms

institucijoms draudžiama apskaičiuoti bendrą likutinę normą taikant nulinius arba *de minimis* lygius (maržas), o antruoju – apskaičiuoti šią viršutinę ribą taikant „lygius (maržas), kurie nustatyti esant aplinkybėms, aprašytoms“ šio susitarimo 6 straipsnio 8 dalyje.

253 Kalbant tiksliau, PPO apeliacinis komitetas aiškiai atmetė teiginį, kad antrasis apribojimas susijęs tik su lygiais (maržomis), apskaičiuotais remiantis tik turimais faktiniais duomenimis. Taigi Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalyje „nurodytos aplinkybės“ – tai aplinkybės, kai tyrimą atliekančios institucijos tinkamai pasinaudojo turimais duomenimis, kad kompensuotų reikiamos informacijos trūkumą bylos medžiagoje, ir šios aplinkybės iš tikrųjų gali būti susijusios tik su nedideliu informacijos kiekiu, kuris turi būti naudojamas apskaičiuojant individualų eksportuotojo ar gamintojo dempingo skirtumą.

254 Be to, PPO apeliacinis komitetas nusprendė, kad toks Antidempingo susitarimo 9 straipsnio 4 dalies aiškinimas atitinka šios nuostatos tikslą. Kadangi pagal Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalį valdžios institucijos gali užpildyti bylos medžiagos spragas, atsiradusias dėl to, kad informacija, kurią turėjo pateikti į tyrimą įtraukti eksportuotojai, yra nepakankama arba jos nėra, Antidempingo susitarimo 9 straipsnio 4 dalimi siekiama užkirsti kelią tam, kad eksportuotojai, kurių nebuvo prašoma bendradarbiauti atliekant tyrimą, patirtų žalą dėl į imtį įtrauktų eksportuotojų pateiktos informacijos spragų ar nepakankamumo. Vadinasi, šiam tikslui būtų pakenkta, jei vidutinis svertinis skirtumas būtų apskaičiuojamas, nors ir iš dalies, remiantis turimais faktiniais duomenimis.

255 PPO apeliacinis komitetas aiškiai konstatavo, kad ginče, kurį jis turėjo nagrinėti, nebuvo keliama klausimo, kaip ištaisyti tokią situaciją, kokia susiklostė šioje byloje, kai visi skirtumai, kuriais remdamasi Komisija turėjo apskaičiuoti vidutinį svertinį į imtį neįtrauktų eksportuojančių gamintojų skirtumą, laikantis antrojo draudimo turėjo būti pašalinti iš skaičiavimo. Taigi, nustatęs, kad egzistuoja spraga, jis paaiškino, kad jo nagrinėjamas ginčas nėra susijęs su pareiga išspręsti šį klausimą.

256 Nagrinėjamoje byloje Komisija rėmėsi šia ataskaita, teigdama, kad pagrindiniame reglamente yra spraga, dėl kurios tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė šioje byloje, jai nustatytas apribojimas ir nesuteikiama jokios alternatyvos. Taigi Komisija Bendrajame Teisme teigė, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalies tikslas – užpildyti šią nustatytą spragą, susijusią su į imtį neįtrauktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumo nustatymu.

257 Pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalis suformuluota taip:

„Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai galėtų turėti įtakos tyrimo išvadoms, gali būti atlikta nauja atranka.

Vis dėlto, jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.“

258 Taigi Komisija teigė, kad neturėjo „pakankamai laiko“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalį, ir, kaip ji padarė nebendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų atveju, privalėjo nustatyti vidutinį svertinį skirtumą, taikytiną į imtį neįtrauktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Komisija teigė, kad jei apskaičiuodama neįtrauktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinį svertinį skirtumą negalėtų remtis trijų į imtį įtrauktų

eksportuojančių gamintojų skirtumais, pirmieji atsidurtų daug nepalankesnėje padėtyje, nes taikytina antidempingo norma būtų ne 39,6 %, o 86,5 %, kaip visų kitų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie niekaip nedalyvavo tyrime, atveju.

259 Dublike ieškovai šiuos argumentus ginčijo, nes pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalimi grindžiami argumentai yra visiškai nauji ir negali *a posteriori* pateisinti ginčijamo reglamento. Vadinasi, jų nuomone, tai buvo nauji Komisijos argumentai. Per teismo posėdį ieškovai teigė, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalyje numatyti du etapai, t. y. pirma, nustatomas toks nebendradarbiavimo laipsnis, kuris gali turėti esminį poveikį, ir, antra, sudaroma nauja imtis. Jei sudarius šią naują imtį ir toliau nebuvo bendradarbiaujama arba nepakako laiko, gali būti taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos. Ši prielaida neatitinka padėties nagrinėjamoje byloje. Ieškovų teigimu, pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalimi reaguojama į aklavietės situacijas, kai visi eksportuojantys gamintojai nebendradarbiauja arba nepateikia jokių duomenų.

260 Pirma, Komisija per teismo posėdį teigė, kad gali, tačiau neprivalo, sudaryti naują imtį, nes pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad ji „gali“ ją sudaryti. Antra, Komisija pripažino, kad nustačius spragą ji nėra atleidžiama nuo bendrosios pareigos laikytis pagrindinio reglamento, kaip yra ir šiuo atveju. Trečia, Komisija pažymėjo, kad, esant spragai, ji pagal pagrindinio reglamento reikalavimus gali taikyti to reglamento 18 straipsnį. Ketvirta, Komisija taip pat tvirtino, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalimi nebūtinai apsaugomi į imtį neįtraukti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai. Iš tiesų, esant hipotetinei situacijai, kai tik į du iš trijų skirtumų nereikėtų atsižvelgti, nes jie pagrįsti pagrindinio reglamento 18 straipsniu, Komisija atitinkamiems eksportuojantiems gamintojams taikytų likusį skirtumą, net jeigu jis būtų didžiausias iš trijų nagrinėjamų skirtumų. Taigi šių gamintojų dempingo skirtumas galėtų padidėti, jei nebūtų galima pasirinkti vieno iš imties skirtumų, nes jis būtų nustatytas remiantis turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

261 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad, pirma, pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Vis dėlto nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jų tekstą, bet ir į kontekstą, taip pat į visas šį klausimą reglamentuojančias teisės normas. Konkrečiai kalbant, reikalavimas išsamiai aprašyti kiekvieną ginčijamo akto pagrindą sudarantį aspektą būtų perteklinis, ypač tais atvejais, kai ieškovai, kaip šioje byloje, aktyviai dalyvavo administracinėje procedūroje (šiuo klausimu žr. 2011 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Far Eastern New Century / Taryba*, T-167/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:165, 103 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

262 Antra, taip pat svarbu pažymėti, kad jei trijų į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų duomenys negalėjo būti naudojami dėl pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje nustatyto apribojimo, Komisijos imtis atliekant nagrinėjamą tyrimą tapo neveiksminga.

263 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 201–243 punktų, Komisija naudojosi geriausiais turimais duomenimis, susijusiais su darbo jėgos, reikalingos nagrinėjamajam produktui gaminti, naudojimu, nes duomenų, kuriuos jai perdavė į imtį įtraukti eksportuojantys gamintojai, trūko arba jie buvo nenuoseklūs. Ši išvada buvo padaryta vėlyvu tyrimo etapu, nes pateiktų duomenų nepakankamumą Komisija konstatavo tik atlikdama nuotolinę kryžminę patikrą. Kadangi

procedūra, po kurios pagal pagrindinį reglamentą nustatomas antidempingo muitas, vykdoma keliais etapais, į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumas buvo nustatytas tik pranešant apie galutines išvadas. Šiuo atžvilgiu reikėtų priminti, kad Komisija privalo baigti tyrimą per palyginti trumpą nustatytą laikotarpį, kuris griežtai ribojamas pagrindiniu reglamentu ir pranešimu apie atitinkamo tyrimo inicijavimą. Taigi ji neturėjo pakankamai laiko sudaryti naujos imties pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalį.

264 Trečia, svarbu pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 336 konstatuojamosios dalies, nė vienas iš su šiuo skirtumu susijusių ieškovų, t. y. nei atitinkami CCCME nariai, nei kiti penki į imtį neįtraukti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, neginčijo Komisijos išvadų dėl į imtį neįtrauktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatyto skirtumo.

265 Kita vertus, reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje, į kurią daroma nuoroda šio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje, numatyta, kad kiekvienam į imtį neįtrauktam eksportuotojui ar gamintojui, kuris to prašo, galima apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, pateikiant išsamų klausimyną.

266 Remiantis pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalimi, Komisijai sudarant imtį individualus dempingo skirtumas vis dėlto gali būti apskaičiuojamas dėl kiekvieno iš pradžių nepasirinkto eksportuojančio gamintojo, kuris pateikia reikalingą informaciją per nurodytą terminą, išskyrus atvejus, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku. Bet kuriuo atveju, kaip šalys patvirtino per teismo posėdį, nė vienas iš atitinkamų ieškovų Komisijai nepareiškė pageidavimo, kad jam būtų nustatytas individualus skirtumas.

267 Ketvirta, reikia priminti, kad ginčijamame reglamente Komisija paaiškino, jog bendradarbiavimo lygis apskritai buvo laikomas žemu ir kad apskaičiuodama muitų dydį nacionaliniu lygmeniu ji turėjo remtis bylos medžiagoje esančiais duomenimis.

268 Penkta, reikėtų priminti, kad apskaičiuodama nagrinėjamojo produkto normaliąją vertę Komisija rėmėsi turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Nagrinėjamojo produkto normalioji vertė yra vienoda visiems tą produktą iš Kinijos eksportuojantiems gamintojams, nes ji buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalimi. Iš tiesų įvairių eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumas skiriasi tuo, kad minėta normalioji vertė lyginama su jų pačių eksporto kainomis, o ne „bendroji“ normalioji vertė lyginama su pramonės eksporto kainomis. Taigi, į imtį neįtraukti eksportuojantys gamintojai, palyginę savo eksporto kainas su normaliąja verte, nustatyta remiantis „turimais duomenimis“ pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, galbūt gautų kitokį skirtumą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Vadinasi, kadangi nauja visų eksportuojančių gamintojų imtis nebuvo sudaryta, pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje nustatytas apribojimas šiuo atveju negalėjo būti panaikintas.

269 Taigi, darant prielaidą, kad apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija privalėjo remtis „turimais duomenimis“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, jei į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų pateiktos informacijos nepakako, galima teigti, kad šis etapas nagrinėjamojo tyrimo kontekste buvo būtinas. Be to, taip pat nustatyta, kad atlikdama nagrinėjamąjį tyrimą Komisija sudarė imtį, o tai, beje, nėra ginčijama šiame ieškinyje dėl susijusių eksportuojančių gamintojų, kurių duomenys negalėjo būti laiku išnagrinėti individualiai, kiekio.

Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 227 punkte nurodytos jurisprudencijos, Komisija neturi jokių priemonių priversti į imtį įtrauktus eksportuojančius gamintojus pateikti jai informaciją, kuri, kaip ji mano, yra reikalinga tyrimui užbaigti.

270 Vadinasi, reikia konstatuoti, kad į imtį neįtrauktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų skirtumą Komisija nustatė ne savavališkai ar siekdama nubausti, o vėliau, kai vėlyvu administracinės procedūros etapu konstatavo, kad, viena vertus, dėl to, kad į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų pateikti duomenys buvo nenuoseklūs, ir, kita vertus, dėl to, kad dėl pasaulinio COVID-19 epidemijos konteksto negalėjo atlikti patikrų vietoje, ji buvo priversta kai kuriems ieškovams taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

271 Vadinasi, ieškovai neįrodė, kad Komisija negalėjo remtis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalimi, kad nustatytų vidutinį svertinį į imtį neįtrauktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų skirtumą.

272 Taigi ieškinio ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

5. Dėl ieškinio penktojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 6 dalių, siejamų su to reglamento 4 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu

273 Ieškinio penktajame pagrinde ieškovai teigia, kad Komisija neteisingai išnagrinėjo žalą ir priežastinį ryšį, nes, pirma, neatsižvelgė į tai, kad dauguma Sąjungos gamintojų iš esmės gamino nestandartines tvirtinimo detales, o dauguma iš Kinijos vykdomo importo buvo susijusi su standartinėmis tvirtinimo detalėmis. Taigi Komisija turėjo išnagrinėti, ar Sąjungos pramonė ir Kinijos eksportuotojai skyrė vienodą dėmesį šiems dviem segmentams, o gal vienam ar keliems segmentams importas dempingo kaina turėjo didesnį poveikį nei kitiems. Be to, Komisijos atsisakymas nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais, kad nagrinėjamųjų rūšių produktai galėjo būti naudojami vieni vietoj kitų arba kad jie tarpusavyje konkuravo. Šiuo atžvilgiu ieškovai priduria, kad, be didelių kainų skirtumų, abiejų rūšių produktų paskirtis skiriasi ir jie parduodami skirtingoms pramonės šakoms. Nestandartinės tvirtinimo detalės naudojamos sektoriuose, kuriuose esminis vaidmuo tenka saugai, ir pramonės šakose, kuriose labai svarbi kokybė, o standartinės tvirtinimo detalės naudojamos statybos, baldų ir „pasidaryk pats“ sektoriuose. Ieškovai kritikuoja tai, kad, nepaisant suinteresuotųjų šalių pakartotinių prašymų atlikti segmentų analizę, Komisija atsisakė ją atlikti.

274 Antra, ieškovai tvirtina, kad Komisija savo teiginio, jog Kinijos eksportuojantys gamintojai buvo pajėgūs gaminti ir eksportuoti nestandartines tvirtinimo detales, nepagrindė jokiais įrodymais ir kad bet kuriuo atveju ji turėjo išnagrinėti faktinį importo poveikį nagrinėjamuoju laikotarpiu. Remiantis CCCME atlikto tyrimo duomenimis, tik keturi Kinijos gamintojai svarstė galimybę eksportuoti nestandartines tvirtinimo detales po nagrinėjamo laikotarpio einančiais metais, o dvidešimt aštuoni gamintojai tokios galimybės nesvarstė.

275 Trečia, ieškovai iš esmės teigia, kad segmentaciją įrodo ir tai, kad Komisija buvo priversta išplėsti Sąjungos gamintojų imtį, nes anksčiau iš keturių į pirminę imtį įtrauktų įmonių gauta informacija standartinių tvirtinimo detalių gamybos neapėmė. Galiausiai buvo nustatyta, kad produktų atitiktis egzistuoja tik 24 % į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų produkcijos atveju.

276 Ketvirta, kiek tai susiję su produkto kontrolės numerio (toliau – PKN) metodo taikymu analizuojant priverstinį kainų mažinimą, ieškovai ginčija Komisijos teiginį dėl 90 % atitikties ir tvirtina, kad Komisija turėjo sutelkti dėmesį ne į importą iš Kinijos, o į pardavimus Sąjungoje.

Taigi siekdama įvertinti, ar dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo priverstinai gerokai sumažintos, Komisija turėjo išnagrinėti, ar Sąjungos pramonės pardavimai buvo vykdomi priverstinai sumažintomis kainomis, ir atsižvelgti į procentinę atitiktį Sąjungos pramonės požiūriu. Ieškovai tvirtina, kad Komisija nustatė priverstinį kainų mažinimą tik nedidelei Sąjungos pramonės, gaminančios standartines tvirtinimo detales, daliai, o vėliau šias išvadas pritaikė visai Sąjungos pramonei.

277 Penkta, ieškovams tą patį susirūpinimą kelia pagrindinės tvirtinimo detalių grupės, t. y. sraigtai, varžtai ir poveržlės, kurių kiekviena yra skirta labai skirtingoms galutinėms paskirtims, o tai esą pateisina žalos analizę pagal segmentą. Trys į imtį įtraukti eksportuojantys gamintojai eksportavo tik sraigtus ir varžtus. Taigi Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 6 dalis, nes nustatė, kad žala buvo padaryta Sąjungos poveržlių gamintojams.

278 Komisija ginčija ieškovų argumentus.

279 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad, siekiant nustatyti žalą, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad reikia objektyviai ištirti importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir jų poveikį Sąjungos pramonei.

280 Konkrečiai dėl importo dempingo kaina poveikio kainoms pažymėtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje nurodyta, kad reikia išnagrinėti, ar importuoti produktai buvo parduodami gerokai mažesne kaina, palyginti su Sąjungos pramonės panašaus produkto kaina, ir ar šis importas kitaip verčia gerokai mažinti kainas arba neleidžia kainoms smarkiai kilti, kaip būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis.

281 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje patikslinama, kad nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei reikia įvertinti visus svarbius šią pramonę veikiančius ekonominius veiksnius ir rodiklius. Šioje nuostatoje pateikiamas įvairių veiksnių, į kuriuos gali būti atsižvelgta, sąrašas ir nurodoma, jog šis sąrašas nėra baigtinis ir kad vienas ar keli iš šių veiksnių nebūtinai yra lemiamas vertinimo pagrindas (žr. 2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *Yingli Energy (China) ir kt. / Taryba*, T-160/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:125, 188 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

282 Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį Komisija, remdamasi visais tinkamais įrodymais, turi įrodyti, kad importas dempingo kaina daro didelę žalą Sąjungos pramonei, atsižvelgiant į jo apimtį ir kainų lygį.

283 Be to, iš pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies matyti, kad žala turi būti nustatoma visos Sąjungos pramonės lygmeniu.

284 Toliau reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją Komisijos dėl ekonominių ir politinių situacijų, kurias ji privalo išnagrinėti vykdydama antidempingo procedūrą, sudėtingumo turima plati diskrecija yra susijusi ir su žalos Sąjungos pramonei nustatymu (žr. 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 112 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, kadangi priverstinai sumažintų kainų nagrinėjimas yra ekonominiu požiūriu sudėtingas klausimas, kuriam pagrindiniame reglamente nenustatyta jokio konkretaus metodo, Komisija šiuo atžvilgiu turi plačią diskreciją (2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99 punktas).

285 Taigi, vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais. Taip, be kita ko, yra kalbant apie veiksnių, darančių žalą Sąjungos pramonei, nustatymą per antidempingo tyrimą (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

286 Teisingumo Teismas taip pat ne kartą yra nusprendęs, kad Bendrojo Teismo atliekama įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, kontrolė nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis šių institucijų vertinimą. Ši kontrolė nepažeidžia institucijų plačios diskrecijos prekybos politikos srityje, o tik atskleidžia, ar šie įrodymai gali pagrįsti jų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

287 Iš paties pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalies teksto matyti, kad metodas, naudojamas siekiant nustatyti galimą priverstinį kainų mažinimą, iš esmės turi būti taikomas „panašaus produkto“, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 1 straipsnio 4 dalį, lygmeniu, net jei jis sudarytas, kaip šiuo atveju, iš skirtingų tipų produktų, priklausančių keliems rinkos segmentams (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 74 punktą). Todėl pagrindiniame reglamente iš esmės nenustatyta Komisijos pareigos atlikti kito nei panašaus produkto priverstinio kainų mažinimo buvimo analizę (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 75 punktas).

288 Šį aiškinimą patvirtina Antidempingo susitarimas, į kurį daro nuorodą ieškovai, nes už antidempingo tyrimą atsakinga institucija pagal Antidempingo susitarimo 3 straipsnio 3.2 dalį neprivalo įrodyti, kad kiekvieno tipo tiriamų produktų ar visų produktų, sudarančių panašų nacionalinį produktą, asortimento kainos buvo priverstinai sumažintos (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 76 punktas).

289 Vis dėlto siekdama užtikrinti priverstinio kainų mažinimo analizės objektyvumą Komisija tam tikromis aplinkybėmis gali būti įpareigota atlikti tokią analizę nagrinėjamojo produkto rinkos segmentų lygmeniu, net jei šios institucijos turima plati diskrecija nustatyti, be kita ko, žalos buvimą, apima bent jau sprendimus dėl analizės metodo pasirinkimo, surinktinų duomenų ir įrodymų, apskaičiavimo metodo, taikytino nustatant priverstinio kainų mažinimo skirtumą, ir surinktų duomenų aiškinimo bei vertinimo (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78 punktas).

290 Taip gali būti susiklosčius situacijai, kai esama būdingos aiškios nagrinėjamo produkto rinkos segmentacijos ir kai importas, dėl kurio atliekamas antidempingo tyrimas, daugiausia buvo koncentruojamas viename iš nagrinėjamo produkto rinkos segmentų, su sąlyga, kad tinkamai atsižvelgiama į panašų produktą, kaip visumą. Taip gali būti ir susiklosčius situacijai, kuriai būdinga didelė vidaus pardavimų ir importo dempingo kaina koncentracija skirtinguose segmentuose, taip pat gana dideli kainų skirtumai tarp tų segmentų. Iš tiesų, esant tokioms aplinkybėms, iš Komisijos gali būti reikalaujama atsižvelgti į kiekvieno tipo produkto rinkos dalis ir šiuos kainų skirtumus, kad būtų užtikrintas analizės, susijusios su priverstiniu kainų mažinimu,

objektyvumas (žr. 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 167 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

291 Kalbant apie įrodymus, kuriais Komisija gali remtis siekdama padaryti išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies matyti, kad atlikdama priverstinio kainų mažinimo analizę ji turi atsižvelgti į visus reikšmingus patvirtinamuosius įrodymus (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77 punktas). Vis dėlto pagrindiniame reglamente „patvirtinamųjų įrodymų“ sąvoka neapibrėžta. Atsižvelgiant į pažodinę šios sąvokos prasmę, jos kontekstą, apimantį šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą reikalavimą atlikti objektyvų tyrimą, ir į žalos nustatymo tikslą, t. y. galimybę taikyti antidempingo muitą importui dempingo kaina, ši sąvoka apibrėžia esminius įrodymus, kurie patvirtinamai, objektyviai ir patikrinamai nustato žalos rodiklių tikrumą. Taigi paprasti tvirtinimai, spėlionės ar atsitiktiniai samprotavimai negali būti tokie rodikliai (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 118 punktas).

292 Būtent atsižvelgiant į šiuos priminimus ir paaiškinimus tikslinga iš esmės išnagrinėti ieškovų teiginius, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai analizuodama žalą rėmėsi panašiu produktu, kaip visuma, ir nenagrinėjo jos pagal segmentus.

293 Pirma, tenka konstatuoti, kad pagal ginčijamo reglamento 110 konstatuojamąją dalį, atsižvelgiant į pagrindines tvirtinimo detalių fizines ir technines savybes bei galutinę naudojimo paskirtį, nagrinėjamoje procedūroje buvo laikoma, kad visos tokios detalės yra vienas produktas.

294 Iš jurisprudencijos matyti, kad, viena vertus, apibrėždama nagrinėjamąjį produktą Komisija gali atsižvelgti į įvairius veiksnius, pavyzdžiui, fizines, technines ir chemines produktų savybes, jų naudojimą, produktų tarpusavio pakeičiamumą, vartotojo požiūrį į juos, platinimo tinklus, gamybos procesą, sąnaudas ir kokybę (2010 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Whirlpool Europe / Taryba*, T-314/06, EU:T:2010:390, 138 punktas ir 2010 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *EWRIA ir kt. / Komisija*, T-369/08, EU:T:2010:549, 82 punktas). Tam, kad būtų nustatyta, ar tai skirtingi produktai, be kita ko, reikia patikrinti, ar jie pasižymi tokiomis pačiomis techninėmis ir fizinėmis savybėmis, ar jų galutinis esminis panaudojimas yra toks pats ir ar jų kokybės ir kainos santykis vienodas. Šiuo atžvilgiu taip pat turėtų būti įvertintas šių produktų tarpusavio pakeičiamumas ir konkurencija (2013 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Steinel Vertrieb*, C-595/11, EU:C:2013:251, 44 punktas).

295 Vis dėlto, atsižvelgiant į šio sprendimo 294 punkte pateikto kriterijų sąrašo orientacinį pobūdį, Komisija nėra įpareigota nustatyti nagrinėjamąjį produktą pagal visus šiuos kriterijus. Taip pat nebūtina, kad kiekvieno kriterijaus analizė lemtų tą patį rezultatą (žr. 2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *Yingli Energy (China) ir kt. / Taryba*, T-160/14, nepaskelbtas Rink. EU:T:2017:125, 114 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

296 Pagrindiniame reglamente nenurodoma, kaip turi būti apibrėžtas produktas ar produktų asortimentas, kuris gali būti dempingo tyrimo objektas, ir nereikalaujama parengti išsamios taksonomijos (1997 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Shanghai Bicycle / Taryba*, T-170/94, EU:T:1997:134, 61 punktas).

297 Vadinasi, produktai, kurie nėra tapatūs, gali būti sugrupuoti, įtraukiant juos į tą pačią nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, ir dėl jų bendrai gali būti vykdomas antidempingo tyrimas (2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Gem-Year ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba*, T-172/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:532, 60 punktas). Taigi, „panašių produktų“ nustatymą apima plati diskrecija, kurią Komisija turi analizuodama sudėtingas ekonomines situacijas. Nagrinėjimas, ar konkretų produktą pagrįsta įtraukti į produktų sąrašą, turi būti atliekamas atsižvelgiant į nagrinėjamojo produkto savybes, kaip jas apibrėžė Komisija, o ne į jį sudarančių produktų ar jo pakategorių savybes (2014 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Photo USA Electronic Graphic / Taryba*, T-394/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:964, 30 punktas).

298 Nagrinėjamoje byloje pažymėtina, kad ieškovai neginčija Komisijos daromo skirtumo tarp standartinių ir nestandartinių tvirtinimo detalių, atsižvelgiant į tai, ar jos atitinka tarptautinį standartą, ar ne. Taigi, tvirtinimo detalės laikomos standartinėmis, kai jos atitinka konkrečius tarptautinius standartus, o nestandartinėmis laikomos detalės konkretaus tarptautiniu mastu pripažinto standarto neatitinka. Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 372 konstatuojamosios dalies, standartinės tvirtinimo detalės yra išsamiai aprašytos pramonės standartuose, pavyzdžiui, „Deutsches Institut für Normung“ (DIN), Tarptautinės standartizacijos organizacijos (ISO) ar Europos standartizacijos komiteto (CEN) parengtose ir atnaujinamose Europos normose (EN). Kita vertus, nestandartinės tvirtinimo detalės skiriasi nuo pramonės sektoriuje pripažintų standartų ir dažnai atitinka konkretaus naudotojo projektą arba reikalavimus. Taigi kliento brėžiniai, kuriais nukrypstama nuo pripažinto tarptautinio standarto, daro tvirtinimo detalę nestandartinę. Taip pat tvirtinimo detalės, kurios gaminamos standartinėmis gamybos linijomis, yra laikomos nestandartinėmis tvirtinimo detalėmis, kai jos nevisiškai atitinka konkretų tarptautiniu mastu pripažintą pramonės standartą.

299 Vadinasi, šios detalės naudojamos daugelyje sektorių, kuriuose naudojamos kelių rūšių tvirtinimo detalės. Apibrėžiant, kas yra standartinė ir nestandartinė tvirtinimo detalė, neatsižvelgiama į atitinkamų pramonės šakų sudėtingumą ar gamybos sąnaudas arba naudojamas žaliavas. Iš to taip pat išplaukia, kad tas pats daiktas, pavyzdžiui, baldas ar automobilis, savo sudėtyje gali turėti ir standartinių, ir nestandartinių tvirtinimo detalių.

300 Šios išvados nepaneigia ieškovų argumentai. Iš tiesų ieškovai teigė, kad nestandartinės tvirtinimo detalės visų pirma skirtos pramonės šakoms, kuriose svarbesnis vaidmuo tenka saugai, o standartinės tvirtinimo detalės daugiausia naudojamos tokiose srityse, kaip statyba. Nebuvo pateikta jokių įrodymų dėl šio ieškovų nurodyto skirtumo, kad būtų galima konstatuoti, jog kiekviena tvirtinimo detalių rūšis buvo skirta tik tam tikrai pramonės šakai. Be to, ieškovai nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad standartinės ir nestandartinės tvirtinimo detalės nekonkuravo tarpusavyje.

301 Komisija standartines ir nestandartines tvirtinimo detales priskyrė tai pačiai kategorijai, motyvuodama tuo, kad joms turi būti būdingos vienodos fizinės ir techninės savybės. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad šie veiksniai yra vieni iš tų, kurie pripažįstami šio sprendimo 294 punkte nurodytoje jurisprudencijoje. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 298 punkte pateiktų paaiškinimų, standartinių ir nestandartinių tvirtinimo detalių gamybos ar platinimo procesai gali būti sugretinti. Taip pat ginčijamo reglamento 402 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad abiejų rūšių tvirtinimo detalių taikymo sritys ir galutinio naudojimo paskirtis sutapo.

302 Ieškovai nepateikė pakankamų įrodymų, dėl kurių Komisijos ginčijamame reglamente pateikti vertinimai, susiję su nagrinėjamojo produkto apibrėžtimi, taptų neįtikinami. Todėl Komisijos požiūris atitinka jurisprudenciją, kurioje pripažįstama, jog tai, kad produktai priklauso skirtingiems asortimentams, savaime neįrodo, kad jie nepakeičiami tarpusavyje, vadinasi, gali būti analizuojami pagal segmentą, nes prie skirtingų asortimentų priskiriami produktai gali atlikti tokias pačias funkcijas arba tenkinti tas pačias reikmes (žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 383 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, iš jurisprudencijos taip pat aišku, kad jei kainų skirtumą tarp įvairių rinkos segmentų galima paaiškinti skirtinga produktų, patenkančių į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, naudojimo paskirtimi, į šį kainų skirtumą bet kuriuo atveju atsižvelgiama analizuojant priverstinį kainų mažinimą pagal PKN metodą, todėl nebūtina atlikti žalos analizės pagal segmentus (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 112–114 punktus).

303 Taigi Komisija, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo manyti, kad standartinės ir nestandartinės tvirtinimo detalės yra panašūs produktai.

304 Antra, reikia konstatuoti, kad, pirma, ginčijamo reglamento 402 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad Sąjungos pramonė gamino ir pardavė standartines ir nestandartines tvirtinimo detales ir kad eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo standartines ir nestandartines detales. Antra, Komisija nustatė, kad nagrinėjamojo produkto importas konkuravo su Sąjungos pramonės pardavimais toms pačioms naudojimo paskirtims. Trečia, Komisija rėmėsi bylos medžiagoje esančiais įrodymais, iš kurių matyti, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai turėjo pajėgumų gaminti ir eksportuoti nestandartines tvirtinimo detales, nors į imtį įtraukti gamintojai eksportavo nedaug nestandartinių tvirtinimo detalių. Iš Kinijos eksportuojančių gamintojų importuoti produktai atitiko daugiau nei 90 % į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų gaminamų ir parduodamų rūšių produktų; standartinių ir nestandartinių tvirtinimo detalių kainų palyginimas neabejotinai atskleidė didelį priverstinį kainų mažinimą ir pardavimą mažesnėmis kainomis. Ketvirta, Komisija padarė išvadą, kad visų Sąjungos gamintojų, įskaitant gaminančius nestandartines tvirtinimo detales, neatsižvelgiant į produktų asortimentą, gamybos ir pardavimo apimtis bei pelno dydžiai mažėjo ir kad tai rodo, jog importas iš Kinijos turėjo neigiamą poveikį visiems į imtį įtrauktiems Sąjungos gamintojams. Penkta, Komisija pažymėjo, kad byloje yra įrodymų, kad Sąjungos gamintojai negalėjo plėsti standartinių tvirtinimo detalių gamybos ir pardavimų, nes importas iš Kinijos darė spaudimą kainoms Sąjungos rinkoje. Šešta, makroekonominių žalos rodiklių pablogėjimas kartu su importo iš Kinijos didėjimu, taip pat visų į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų mikroekonominių rodiklių mažėjimo tendencija rodė, kad Sąjungos pramonė ir importas iš Kinijos rinkoje konkuravo panašaus produkto lygmeniu.

305 Bendrasis Teismas paprašė Komisijos patikslinti, kokie į bylos medžiagą įtraukti įrodymai jai leido konstatuoti Kinijos eksportuojančių gamintojų pajėgumą eksportuoti į Sąjungą nestandartines tvirtinimo detales, nes ieškovai ginčijo šį teiginį.

306 Šiuo klausimu Komisija pirmiausia paaiškino, kad atliekant tyrimą daug Kinijos importuotojų ir eksportuojančių gamintojų, įskaitant vieną susijusį CCCME narį ir vieną iš priede išvardytų juridinių asmenų, paprašė jų neįtraukti į tyrimą, remdamiesi tuo, kad jų gaminamos tvirtinimo detalės pasižymėjo ypatingomis savybėmis, pavyzdžiui, susijusiomis su jų fizinėmis ir techninėmis

savybėmis, naudojimu, tarpusavio pakeičiamumu, gamybos procesu, kaina ir sertifikavimo procesu, ir buvo skirtos kitokiai nei standartinės tvirtinimo detalės paskirčiai. Komisija taip pat pateikė šių prašymų įrodymus, iš kurių matyti glaudus ryšys tarp abiejų atitinkamų segmentų.

307 Taigi iš Komisijos rašytinių atsakymų į Bendrojo Teismo klausimus E.1 priedo matyti, kad du Sąjungos importuotojai platintojai prašė į tiriamojo produkto apibrėžtį neįtraukti medsraigčių, nurodydami, kad 40–60 % visų į Sąjungą importuojamų medsraigčių vežama iš Kinijos. Jie teigė, kad į tyrimą nereikėtų įtraukti ne iš nerūdijančiojo plieno pagamintų geležinių arba plieninių medsraigčių, remiantis šio sprendimo 294 punkte nurodytais kriterijais, taip pat, kad tokiems produktams reikia papildomo sertifikavimo, kad juos būtų galima parduoti Sąjungos teritorijoje. Taigi pagal Komisijos priimtą apibrėžtį šių dviejų importuotojų platintojų iš Kinijos importuoti medsraigčiai nėra standartinės tvirtinimo detalės, nes neatitinka tarptautinių standartų. Panašiai, du Kinijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad eksportavo medsraigčius, kurie buvo nestandartinės, pagal užsakymą pagamintos tvirtinimo detalės, o vienas susijęs CCCME narys taip pat prašė, kad į produkto apibrėžtį dėl jų specifinės galutinio naudojimo paskirties nebūtų įtraukti konfirmatai (arba savisriegės smeigės).

308 Be to, Komisijos pateiktame E.6 priede išdėstyta į bylą įstojusios šalies pozicija, kad daugelis Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuojamų produktų buvo klaidingai priskiriami standartinių tvirtinimo detalių kategorijai ir kad iš tikrųjų tiriamuoju laikotarpiu nestandartinių tvirtinimo detalių importas buvo daug didesnis. Taigi, viena vertus, į bylą įstojusi šalis laikėsi nuomonės, kad EFDA pateiktuose klausimyno atsakymuose tam tikros nestandartinės tvirtinimo detalės buvo klaidingai priskirtos prie standartinių detalių, nes EFDA taikė kitus nei Komisijos klausimyne nurodytus kriterijus, pagal kuriuos atskiriamos standartinės ir nestandartinės tvirtinimo detalės. Kita vertus, atsakymuose į minėtą klausimyną neatsižvelgiama į tai, kad dėl į Sąjungą importuojamų standartinių tvirtinimo detalių, prieš pristatant produktus pirminės įrangos gamintojams, reikia atlikti papildomą sertifikavimo procedūrą. EFDA atsakymai, kuriuos įstojusi į bylą šalis pridėjo prie savo rašto, patvirtina šiuos teiginius.

309 Galiausiai iš Komisijos pateiktų įrodymų taip pat matyti, kad du iš trijų į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą eksportavo nestandartines tvirtinimo detales. Ieškovai taip pat pripažino, kad Sąjungos gamintojai ir Kinijos gamintojai gamino tiek standartines, tiek nestandartines tvirtinimo detales. Vis dėlto ieškovai teigė, kad ši pastaba nebuvo svarbi ir kad Komisija turėjo išnagrinėti, ar Sąjungos pramonė ir Kinijos eksportuojantys gamintojai skyrė vienodą dėmesį abiem segmentams, arba net tai, ar vienam segmentui poveikis buvo didesnis nei kitiems.

310 Iš šio sprendimo 289 ir 290 punktuose nurodytos jurisprudencijos aiškiai matyti, kad Komisija privalo atlikti žalos analizę pagal segmentus tik tuo atveju, kai esama ypač aiškios nagrinėjamo importo segmentacijos įrodymų, tačiau su sąlyga, kad bus tinkamai atsižvelgta į panašų produktą, kaip visumą (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 80 punktas).

311 Bet kuriuo atveju iš šalių Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų nematyti tokios ypač aiškios segmentacijos.

312 Viena vertus, ieškovai neginčija, kad Sąjungos gamintojai, visų pirma įtraukti į imtį, gamina ir standartines, ir nestandartines tvirtinimo detales. Komisijos tyrimo duomenimis, ši gamyba vyko tose pačiose gamybos vietose. Vadinasi, iš Kinijos importuojamos tvirtinimo detalės gali konkuruoti su visomis Sąjungos pramonės gaminamomis tvirtinimo detalėmis.

313 Kita vertus, ieškovai teigė, kad tai, jog 90 % importuotų tvirtinimo detalių atitiko Sąjungos pramonės gaminamas tvirtinimo detales, nebuvo svarbu, nes norėdama įvertinti žalą Komisija turėjo išnagrinėti, ar priverstinis kainų mažinimas buvo susijęs su Sąjungos pardavimais, o ne Kinijos importu. Toks argumentas akivaizdžiai nėra patvirtinamas atitinkamoje jurisprudencijoje. Iš siejamų pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies matyti, kad žala turi būti įvertinta, kai produktas dempingo kaina „išleidžiamas į laisvą apyvartą Sąjungoje“. Vadinasi, priešingai, nei teigia ieškovai, sumažintos kainos iš esmės turi būti apskaičiuojamos importo dempingo kaina lygmeniu (2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 102 punktas).

314 Taigi Komisija savo išvadas dėl Kinijos eksportuojančių gamintojų pajėgumo eksportuoti nestandartines tvirtinimo detales į Sąjungą pagrindė patvirtinamaisiais įrodymais, kurie, beje, įrodo šių dviejų rinkos segmentų tarpusavio sąveiką.

315 Trečia, kalbant apie ieškovų argumentą, kad praėjus šešiems mėnesiams nuo tyrimo pradžios Komisija privalėjo išplėsti Sąjungos gamintojų imtį, nes iš pradžių į ją įtraukti gamintojai pakankamai negamino ar nepardavinėjo standartinių tvirtinimo detalių, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 6 ir 7 punktų, Sąjungos gamintojų imtis turėjo būti peržiūrėta, nes apie iš pradžių pasirinktus gamintojus nebuvo pakankamai informacijos. Ši informacija buvo pateikta nekonfidencialioje bylos medžiagoje.

316 Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad Komisija laikėsi pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalies reikalavimų dėl imties sudarymo, o joje numatyta, kad tais atvejais, kai ieškovų, eksportuotojų ar importuotojų, produktų tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: tyrimui atrenkamas tiktai pagrįstai nustatytas šalių, produktų ar sandorių skaičius, naudojant pagal atrankos metu turimą informaciją statistiniu požiūriu pagrįstą imtį arba tiriant didžiausią produkcijos, pardavimų ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

317 Iš jurisprudencijos matyti, kad priimdama galutinį sprendimą dėl imties Komisija turi plačią diskreciją (žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 293 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi Sąjungos teismo kontrolė pagal šio sprendimo 285 punkte nurodytą jurisprudenciją šiuo atžvilgiu yra ribota.

318 Tokiomis aplinkybėmis pagal jurisprudenciją ieškovai turi pateikti įrodymų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas galėtų konstatuoti, kad sudarydama Sąjungos gamintojų imtį Komisija padarė akivaizdžią žalos vertinimo klaidą (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 295 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

319 Ieškovai nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad sudarydama pasirinktų Sąjungos gamintojų imtį Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą arba kad nesilaikė pagrindinio reglamento ar jurisprudencijos reikalavimų šiuo klausimu.

320 Be to, jei iš pradžių pasirinktas Sąjungos gamintojas negali arba nenori dalyvauti Komisijos tyrime, Komisija neturi tyrimo įgaliojimų, leidžiančių priversti jį dalyvauti tyrime arba pateikti informacijos pagal pagrindinį reglamentą (žr. 2015 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Yuanping Changyuan Chemicals / Taryba*, T-310/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:295, 152 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

321 Atsižvelgiant į tai, nors į Sąjungos gamintojų imtį galiausiai buvo įtraukta daugiau standartinių tvirtinimo detalių gamintojų nei į pirminės sudėties imtį, reikia pažymėti, kad dėl to ji geriau atspindėjo abu tvirtinimo detalių rinkos segmentus. Komisija paaiškino: kadangi du iš šešių iš pradžių pasirinktų Sąjungos gamintojų nustojo bendradarbiauti, ji privalėjo pasirinkti du naujus gamintojus, siekdama užtikrinti, kad likusi imtis būtų tipiška, taip pat ir produktų asortimento atžvilgiu. Taigi ši aplinkybė negali būti įrodymas, kad analizuodama žalos Sąjungos pramonei buvimą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

322 Bet kuriuo atveju ieškovai nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių Bendrajam Teismui konstatuoti, kad Komisija manipuliavo pasirinktų Sąjungos gamintojų imties sudėtimi, kad ji būtų mažiau tipiška Sąjungos pramonės atžvilgiu.

323 Vadinasi, ieškovų teiginys, kad Sąjungos gamintojų imties pakeitimas vykstant tyrimui rodo, jog visa Sąjungos pramonė gamina nepakankamai standartinių tvirtinimo detalių, turi būti atmestas.

324 Ketvirta, kalbant apie ieškovų argumentą dėl menkos PKN atitikties, reikėtų priminti, kad PKN yra raidiniai skaitmeniniai kodai, naudojami atliekant antidempingo tyrimus siekiant nustatyti produktų rūšių tarpusavio atitiktį. Atliekant tyrimą įmonės, su kuriomis susisiekiama, raginamos savo produktus suklasifikuoti pagal kategorijas, kurias atitinka šie kodai. Prie jų priskiriamos konkrečios produkto savybės, kurios buvo laikomos svarbiomis, nes turėjo įtakos gamybos arba pardavimo sąnaudoms.

325 Iš jurisprudencijos matyti, kad, kai nagrinėjamasis produktas apima platų prekių asortimentą, gali būti būtina jas suskirstyti į daugiau ar mažiau vienalytes kategorijas siekiant užtikrinti teisingą panašių produktų palyginimą ir taip išvengti klaidingo žalos apskaičiavimo dėl netinkamo palyginimo (2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 550 ir 551 punktai).

326 Taigi manoma, kad tikslinga atlikti žalos analizę pagal kiekvieno PKN metodą, ypač kompleksinių produktų, kurių modeliai pasižymi skirtingomis techninėmis savybėmis ir kurių kainos gali labai skirtis, atveju (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Severstal / Komisija*, T-753/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:612, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

327 Norėdami veiksmingai užginčyti Komisijos šioje srityje taikytą požiūrį ieškovai turi įrodyti, kad Komisijos siūlomas kodifikavimas yra akivaizdžiai netinkamas (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 552 punktą).

328 Nagrinėjamoje byloje ieškovai to neteigia. Kita vertus, jie tvirtina, kad Komisija nenustatė 138 iš 267 į imtį įtrauktų gamintojų PKN atitikties.

329 Komisija paaiškino, kad šiuo atveju kiekvienas PKN iš tikrųjų apima šešias savybes, tarp kurių yra ne tik standartiškumas ar nestandartiškumas, bet ir, pavyzdžiui, atsparumas, skersmuo, ilgis ar danga. Taigi produkto rūšį sudaro savybių derinys, o atitiktis yra tik tada, kai eksportuojamo produkto rūšį atitinka visos Sąjungos pramonės gaminamo produkto rūšies savybės. Taigi ieškovų teiginys dėl 24 % atitikties yra susijęs tik su atitinkamais sandoriais dėl viso savybių derinio. Vis dėlto, jei būtų atsižvelgiama tik į savybę, susijusią su standartiniu ar nestandartiniu tvirtinimo detalės pobūdžiu, atitiktis būtų 44 %, nes 44 % į imtį įtrauktų pardavimų susiję su standartinėmis tvirtinimo detalėmis.

330 Iš tiesų Komisija teisingai teigė, kad tai, jog Sąjungos pramonė taip pat pardavinėjo kitų rūšių produktus, kurie neatitiko į imtį įtrauktų Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuojamų produktų, nepaneigia išvados dėl importuojamo produkto ir Sąjungos teritorijoje gaminamo produkto konkurencijos, o yra tik PKN metodo pasirinkimo ir imties sudarymo kuris, beje, šiuo atveju nėra ginčijamas, pasekmė (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 144 punktą).

331 Bet kuriuo atveju iš Komisijos pateiktų atitikties lentelių aišku, kad 90 % atitiktis pagal PKN metodą yra įrodyta.

332 Vadinasi, ieškovų prieštaravimas dėl priverstinio kainų mažinimo tik nedidelės pardavimo Sąjungoje dalies atžvilgiu, kuriuo iš esmės paneigiama Komisijos galimybė remtis tipiškomis imtimis, turi būti atmestas (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 412 punktą).

333 Tai patvirtina faktas, kad importo dempingo kaina poveikio Sąjungos pramonės kainoms tyrimas, kuris turėtų būti atliktas siekiant nustatyti žalą, apima ne tos pačios įmonės pardavimų palyginimą, bet kelių įmonių, t. y. į imtį įtrauktų eksportuojančių gamintojų ir įtrauktų Sąjungos pramonės įmonių, pardavimų palyginimą. Šių įmonių pardavimų palyginimas dažnai bus sudėtingesnis atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę, nei nustatant dempingo skirtumą, nes šių skirtingų įmonių parduodamų produktų tipų asortimentas turi tendenciją sutapti tik iš dalies (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 195 punktas).

334 Ši rizika, kad į tam tikrus produktų tipus negali būti atsižvelgta atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę dėl šių skirtingų įmonių parduodamų produktų asortimento skirtumų, yra dar didesnė, kai PKN detalesni. Iš tiesų, nors didesnio PKN detalumo privalumas yra tas, kad lyginami produktų, kurie turi daugiau bendrų fizinių ir techninių savybių, tipai, jo trūkumas tas, kad padidėja galimybė, jog tam tikri vienų ar kitų atitinkamų bendrovių parduodami produktų tipai neturės analogų, todėl negalės būti lyginami ir į juos nebus galima atsižvelgti šioje analizėje (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 196 punktas).

335 Taigi, jei Komisija pasinaudos plačia diskrecija rinkdamasi metodą, kuriuo remiantis bus analizuojamas priverstinis kainų mažinimas, tai gali turėti neišvengiamą pasekmę, kaip ir PKN metodo atveju, kad tam tikrų tipų produktai negalės būti lyginami, todėl atliekant minėtą analizę į juos nebus atsižvelgta. Vis dėlto naudojimąsi šia diskrecija riboja pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje Komisijai nustatyta pareiga atlikti objektyvų importo dempingo kaina poveikio Sąjungos pramonės kainoms tyrimą (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 197 punktas).

336 Taigi ieškovai nepateikė įrodymų, kad taikydama PKN metodą, kad įrodytų, jog buvo priverstinai sumažintos kainos ir dėl to padaryta žala Sąjungos pramonei, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

337 Penkta, kalbant apie ieškovų argumentą, kad Komisija turėjo atskirai išnagrinėti žalą trijuose segmentuose – sraigtų, varžtų ir poveržlių, reikia pažymėti, kad šis priekaištas nėra pakankamai pagrįstas, nes ieškovų argumentas iš esmės grindžiamas tuo, kad tai yra labai skirtingi produktai,

priklausantys skirtingiems segmentams. Išskyrus jų teiginį dėl skirtumo tarp sraigtų, varžtų ir poveržlių, dėl kurių žalos analizę reikia atlikti pagal segmentą, ieškovai nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad Komisija šiuo atžvilgiu padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

338 Nesant konkrečių įrodymų, tokio teiginio nepakanka, kad būtų galima abejoti Komisijos tyrime nagrinėjamo produkto apibrėžtimi arba žalos analize dėl visų šių tvirtinimo detalių.

339 Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

340 Vadinasi, ieškovų argumentai dėl akivaizdžios vertinimo klaidos, kurią tariamai padarė Komisija, kai atsisakė nagrinėti galimą žalą, kurią sukėlė Kinijos tvirtinimo detalių importas, pagal segmentus, yra nepagrįsti.

341 Tad dėl visų pirma išdėstytų motyvų penktasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

6. Dėl ieškinio šeštojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu

342 Ieškinio šeštajame pagrinde ieškovai teigia, kad nedidelė į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pardavimų procentinė dalis, dėl kurios Komisija konstatavo priverstinį kainų mažinimą, neleidžia daryti teisiškai pagrįstos išvados, kad buvo priverstinai sumažintos visos Sąjungos pramonės kainos. Šiuo atžvilgiu jie pabrėžia, kad Komisija nustatė, jog priverstinis kainų mažinimas sietinas su mažiau nei 24 % į imtį įtrauktų gamintojų produkcijos ir kad nedidelė įtrauktų gamintojų pardavimų procentinė dalis negali būti „patvirtinamasis įrodymas“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, ypač atsižvelgiant į tai, kad Komisijos sudaryta Sąjungos gamintojų imtis sudaro tik 9,5 % Sąjungos pramonės produkcijos. Taigi Komisija rėmėsi išvada, kad kainos buvo priverstinai sumažintos 2,3 % Sąjungos pramonės pardavimų atveju, o to nepakanka, kad būtų galima nustatyti priverstinį kainų mažinimą, ir tai neleidžia pakankamai tiksliai nustatyti muito dydžio, kurio pakaktų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, pažeidžiant pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį.

343 Komisija ginčija ieškovų argumentus.

344 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagrindiniame reglamente nepateikta priverstinio kainos mažinimo apibrėžties ir nenustatyta jo apskaičiavimo tvarkos.

345 Tas pats pasakytina ir apie žalos skirtumo apskaičiavimo metodą, naudojamą nustatant, ar pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, kuria remiasi ieškovai, tikslinga nustatyti už dempingo skirtumą mažesnį antidempingo muitą, pakankamą Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti (2023 m. vasario 17 d. Nutarties *Hansol Paper / Komisija*, T-693/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2023:83, 30 punktas).

346 Kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, importo priverstinis kainos mažinimas skaičiuojamas tam, kad būtų galima nustatyti, ar Sąjungos pramonė patyrė žalos dėl šio importo, o tas skaičiavimas plačiau naudojamas siekiant įvertinti tą žalą ir nustatyti žalos skirtumą, t. y. žalos pašalinimo lygį (2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-301/16, EU:T:2019:234, 176 punktas).

347 Be to, kadangi sumažintų kainų buvimo nagrinėjimas, kuriam pagrindiniame reglamente nenustatyta jokio konkretaus metodo, yra ekonomiškai kompleksinis klausimas, Komisija šiuo atžvilgiu turi plačią diskreciją (2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99 punktas).

348 Ieškovai teigia, kad galėjo apskaičiuoti į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pardavimų apimtis, ir padarė išvadą, kad priverstinis kainų mažinimas nustatytas mažiau nei 24 % Sąjungos gamintojų produkcijos atžvilgiu. Komisija ginčija šią procentinę dalį; ji paaiškino, kad, palyginus atitinkamus į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pardavimus su visais Sąjungos gamintojų pardavimais, procentinė dalis buvo 31,6 %.

349 Iš tiesų iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovų nurodyta 24 % procentinė dalis yra susijusi tik su atitinkamais sandoriais pagal PKN metodą dėl viso standartinių ir nestandartinių tvirtinimo detalių savybių derinio, atsparumo, skersmens, ilgio ir dangos. Pagal šio sprendimo 287 punkte nurodytą jurisprudenciją priverstinio kainų mažinimo analizė iš esmės turi būti atliekama tik panašaus produkto lygmeniu.

350 Taigi ieškovų nurodyta 24 % procentinė dalis yra nepagrįsta.

351 Bet kuriuo atveju ieškovų teiginys, kad priverstinis kainų mažinimas buvo nustatytas tik dėl labai nedidelės Sąjungos gamintojų procentinės dalies, t. y. 2,3 %, yra neteisingas. Visų pirma jis grindžiamas nepagrįsta prielaida, kad nė vienas kitas Sąjungos gamintojas, išskyrus įtrauktus į imtį, negamina atitinkamų rūšių produktų, tačiau ieškovai nepateikė jokių tai patvirtinančių įrodymų.

352 Be to, kaip matyti iš jurisprudencijos, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių formuluotėje nei nurodyta, nei teigiama, kad atliekant importo dempingo kaina poveikio Sąjungos pramonės kainoms analizę bet kokiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į visus šios pramonės pardavimus. Priešingai, iš jos matyti, kad remiantis šiomis nuostatomis Komisija importo dempingo kaina poveikio Sąjungos pramonės kainoms analizėje neprivalo būtinai atsižvelgti į visus Sąjungos pramonės panašaus produkto pardavimus (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 152 ir 153 punktai).

353 Taigi Komisijos atlikta analizė buvo grindžiama duomenimis, kurie turi būti laikomi tipiškais, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą, todėl, kadangi priverstinis kainų mažinimas buvo nustatytas dėl į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pardavimų, jis turi būti laikomas tipišku visai Sąjungos pramonei (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 411 punktą).

354 Vadinasi, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos Komisija galėjo savo išvadas dėl nagrinėjamo importo dempingo kaina Sąjungos pramonei keliamos žalos buvimo pagrįsti tipiškos Sąjungos gamintojų imties pardavimų dalimi.

355 Taigi ieškovų argumentą, kad Komisija savo analizę dėl žalos buvimo grindė labai nedidele priverstinio kainų mažinimo procentine dalimi, reikia atmesti.

356 Darytina išvada, kad šeštasis ieškinio pagrindas yra nepagrįstas ir turi būti atmestas.

7. Dėl ieškinio septintojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 6 dalių ir 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu

357 Ieškinio septintajame pagrinde ieškovai ginčija poveikio kainoms analizę ir žalos skirtumo nustatymą, nes Komisija neatliko teisingo kainų palyginimo. Taigi ieškovai iš esmės teigia, kad Komisija nepaaiškino, kokiu prekybos etapu buvo vykdomi į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pardavimai, ir tvirtina, kad Komisija, pažeisdama pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, palygino Kinijos eksportuojančių gamintojų pardavimo platintojams kainas su Sąjungos gamintojų pardavimo galutiniams naudotojams kainomis. Tiek, kiek ginčijamas reglamentas iš esmės grindžiamas nustatytu priverstinio kainų mažinimo lygiu, nustatytu tam, kad žala būtų susieta su importu iš Kinijos ir taip padaryta išvada, kad egzistuoja priežastinis ryšys, ieškovai teigia, kad buvo pažeista ir to reglamento 3 straipsnio 6 dalis.

358 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

359 Iš pradžių reikėtų pažymėti, kad pagrindiniame reglamente nėra nustatyta jokio konkretaus kainų palyginimo metodo, kurį Komisija turėtų taikyti.

360 Vis dėlto iš jurisprudencijos matyti, kad, siekiant užtikrinti šio palyginimo teisingumą, turi būti lyginamos to paties prekybos etapo kainos. Tai reiškia, kad skirtinguose prekybos etapuose nustatytų kainų, t. y. neįtraukus visų su prekybos etapu susijusių sąnaudų, į kurias reikia atsižvelgti, palyginimas neišvengiamai lemtų dirbtinius rezultatus, kuriais remiantis nebus galima teisingai įvertinti žalos Sąjungos pramonei. Teisingas palyginimas yra žalos šiai pramonei apskaičiavimo teisėtumo sąlyga (žr. 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 239 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

361 Taigi, pirma, įpareigojimas lyginti to paties prekybos etapo kainas taikomas neatsižvelgiant į bendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų skaičių ir, antra, atitinkamame tyrime jis taikomas neatsižvelgiant į pardavimų per susijusius ar nepriklausomus subjektus apimtis (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 4 d. Sprendimo *CRIA ir CCCMC / Komisija*, T-30/19 ir T-72/19, EU:T:2022:266, 149 punktą).

362 Be to, reikia pažymėti, kad Sąjungos teismas yra nusprendęs, jog atsižvelgus į pardavimo nepriklausomiems pirkėjams kainas galima nustatyti galimos žalos skirtumą, jei šios kainos buvo lemiamos pirkėjams sprendžiant, ar pirkti Sąjungos pramonės produktus, ar Kinijos eksportuojančių gamintojų produktus (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 251 punktą). Todėl Komisija, lygindama kainas žalos skirtumui nustatyti, turėjo atsižvelgti į visas su pardavimu tam tikru prekybos etapu susijusias sąnaudas ir prireikus atlikti būtinus turimų duomenų koregavimus.

363 Nagrinėjamu atveju Komisija ginčijamo reglamento 364 konstatuojamojoje dalyje paaiškino, kad priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį ji nustatė lygindama, pirma, į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produktų vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir, antra, iš įtrauktų Kinijos bendradarbiaujančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo. Ginčijamo reglamento 365 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad palyginimas parodė, jog importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungos rinką priverstinio kainų mažinimo vidutinis svertinis skirtumas buvo 28–46 %.

364 Pirmiausia reikėtų konstatuoti, kad šalys sutinka, jog trys į imtį įtraukti eksportuojantys gamintojai, kurių pardavimai buvo naudojami siekiant palyginti, eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems platintojams Sąjungoje.

365 Be to, svarbu pabrėžti, kad norėdama atlikti šį palyginimą Komisija atskyrė standartines ir nestandartines tvirtinimo detales. Kalbant apie visą nagrinėjamąjį produktą, pažymėtina, kad Sąjungos gamintojų pardavimai nepriklausomiems pirkėjams sudarė 51 % visų pardavimų, o standartinių tvirtinimo detalių – 84 %. Komisija paaiškino, kad standartinių ir nestandartinių tvirtinimo detalių kainų palyginamumo procentinės dalies skirtumas yra natūrali PKN metodo taikymo pasekmė.

366 Galiausiai Komisija paaiškino, kad Sąjungos gamintojų pardavimai „nepriklausomiems pirkėjams“, į kuriuos buvo atsižvelgta apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir kuriuos ji nurodė ginčijamo reglamento 364 konstatuojamojoje dalyje, buvo susiję tiek su pardavimais nepriklausomiems platintojams, tiek su pardavimais galutiniams naudotojams. Be to, per teismo posėdį Komisija pažymėjo, o ieškovai negalėjo tam prieštarauti, kad nustatyti Sąjungos gamintojų pardavimo kainų nepriklausomiems platintojams ir galutiniams naudotojams skirtumai buvo minimalūs, todėl nuspręsta, kad nereikia atlikti koregavimo.

367 Antra, reikia konstatuoti, kad, viena vertus, ieškovai neginčija Komisijos atliktų koregavimų, kuriais buvo siekiama užtikrinti teisingą į imtį įtrauktų Kinijos gamintojų pardavimo ir Sąjungos gamintojų pardavimo kainų palyginimą. Kita vertus, kaip Komisija pažymėjo per teismo posėdį, vykstant tyrimui ieškovai neprašė atlikti jokio kiekybiškai įvertinamo koregavimo.

368 Per teismo posėdį ieškovai užginčijo šį Komisijos teiginį. Šiuo atžvilgiu iš CCCME pastabų dėl 2021 m. gruodžio 6 d. galutinių išvadų ir ginčijamo reglamento 377 konstatuojamosios dalies matyti, kad, pirma, ji teigė, jog apskaičiuojant priverstinio kainų mažinimo skirtumus reikėjo atlikti koregavimus, kad būtų atsižvelgta į kokybės kontrolės ir dokumentų tvarkymo sąnaudas. Taigi ji teigė, kad Sąjungos pramonei buvo taikomi specialūs sertifikavimo reikalavimai, kurie nebuvo nustatyti Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Vis dėlto šis argumentas bet kuriuo atveju yra nereikšmingas, nes ieškovai jo nepateikė savo rašytinėse pastabose.

369 Antra, iš ginčijamo reglamento 376 ir 381 konstatuojamųjų dalių taip pat matyti, kad vykstant tyrimui CCCME teigė, jog didžioji dalis Sąjungos pramonės pardavimų buvo vykdoma per susijusius platintojus, todėl, kad būtų atsižvelgta į prekybos etapo skirtumus, turėjo būti atlikti atitinkami koregavimai. Vis dėlto iš ginčijamo reglamento 381 konstatuojamosios dalies matyti, kad šis teiginys nebuvo pagrįstas jokia bylos medžiagoje esančia informacija ir jokiais įrodymais. Taigi Komisija dar kartą pažymėjo, kad į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pardavimai, į kuriuos atsižvelgta apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, buvo vykdomi nesusijusiems Sąjungos pirkėjams.

370 Iš EFDA pastabų dėl galutinių išvadų, kuriomis rėmėsi ieškovai, taip pat matyti, kad EFDA teigė, jog Komisija turėjo atlikti koregavimus, kad užtikrintų, kad lyginamos kainos būtų susijusios su tuo pačiu prekybos etapu. Vis dėlto šiose pastabose iš esmės pateikiami teiginiai, kad buvo nelengva nustatyti, ar Sąjungos gamintojai taip pat vykdė pardavimus daugiausia nepriklausomiems platintojams. Šiuo klausimu nepateikta jokių įrodymų ir net konkrečių argumentų. Taigi, nesant kiekybinių duomenų, Komisija nepakeitė savo išvadų dėl pardavimų, į kuriuos atsižvelgta apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginamumo. Taigi, kadangi šie ieškovų teiginiai nepagrįsti konkrečiais įrodymais, jų nepakanka Komisijos analizei paneigti.

371 Šiame ieškinyje ieškovai nenurodė, kad reikia atlikti kokį nors koregavimą siekiant užtikrinti Sąjungos kainų palyginamumą su Kinijos eksportuojančių gamintojų kainomis, kad būtų galima išnagrinėti žalą ir priežastinį ryšį. Savo rašytinėse pastabose ieškovai ginčijo tik nepakankamą aiškumą dėl Sąjungos gamintojų prekybos etapu, pasirinkto priverstinio kainų mažinimo analizei atlikti. Komisijai pateikus paaiškinimų šiuo klausimu, reikia konstatuoti: kadangi ieškovai neįrodė, jog analizuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

8. Dėl ieškinio aštuntojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 5 dalių pažeidimu

372 Ieškinio aštuntajame pagrinde ieškovai ginčija Komisijos atliktą makroekonominių rodiklių vertinimą kaip nesuderinamą su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 5 dalimis ir Komisijos procesinėmis pareigomis.

373 Iš esmės, pirma, ieškovai ginčija bendrovių, kurių duomenimis grindžiamos Komisijos išvados, tipiškumą ir kritikuoja tai, kad Komisija nenurodė tikslaus atitinkamų bendrovių skaičiaus. Iš tiesų, nors nekonfidencialios redakcijos makroekonominiame klausimyne nurodyta, kad informaciją pateikė 44 bendrovės, iš 2021 m. gruodžio 1 d. Komisijos atsakymo į CCCME klausimus, susijusius su papildoma informacija, matyti, kad ji nurodė 34 į klausimyną atsakiusias bendroves.

374 Antra, ieškovai priekaištauja Komisijai, kad atsisakė atskleisti į makroekonominį klausimyną atsakiusių bendrovių gamybos arba pardavimų apimtį. Be to, ieškovų teigimu, šalys neturėjo galimybės pateikti naudingų pastabų dėl šių duomenų, nes jie buvo perduoti pavėluotai ir nebuvo pateikta tinkamų nekonfidencialių santraukų.

375 Trečia, ieškovai kritikuoja tai, kaip nagrinėjami duomenys buvo ekstrapoliuoti visai Sąjungos pramonei.

376 Komisija mano, kad ieškovų argumentus reikia atmesti.

377 Remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi, importo dempingo kaina poveikio atitinkamai Sąjungos pramonei nagrinėjimas apima visų svarbių ekonominių veiksnių ir rodiklių, turinčių poveikio šios pramonės padėčiai, įvertinimą. Šioje nuostatoje pateikiamas įvairių veiksnių, į kuriuos gali būti atsižvelgta, nebaigtinis sąrašas.

378 Taigi šia nuostata Komisijai suteikiama diskrecija nagrinėti ir įvertinti įvairius veiksnius (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, 54 punktas).

379 Šiuo atveju, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 382 konstatuojamosios dalies, nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos šios pramonės padėčiai, laikantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies.

380 Ginčijamo reglamento 384–386 konstatuojamosiose dalyse Komisija, siekdama nustatyti žalą, atskyrė makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius ir pirmuosius įvertino remdamasi į bylą įstojusios šalies pateiktais duomenimis, kurie buvo patikrinti atsižvelgiant į įtrauktų Sąjungos gamintojų pateiktus duomenis. Pateikti duomenys buvo pakoreguoti atlikus jų patikrą atsižvelgiant į įtrauktų Sąjungos gamintojų pateiktus duomenis. Atliekant koregavimus

atsižvelgta tik į kai kurias duomenų neatitiktis, tačiau į bylą įstojusios šalies pateikti duomenys iš esmės nebuvo keičiami. Remdamasi ginčijamo reglamento 387 konstatuojamąja dalimi Komisija patikrino duomenų tikslumą, todėl manė, kad jie yra tinkamas pagrindas makroekonominiams rodikliams nustatyti.

381 Be to, ginčijamo reglamento 385 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad užtikrino šių duomenų konfidencialumą, nes jie buvo pateikti bendrovių lygmeniu. Taigi į bylą įstojusi šalis įvertino visus makroekonominius duomenis, ekstrapoliuodama juos apie šių gamintojų dalį visoje Sąjungos gamyboje, ir nustatė bendrą Sąjungos gamybos apimtį, remdamasi informacija, esančia „Prodcom“.

382 Iš pradžių reikia pažymėti, kad pateikdami šį ieškinio pagrindą ieškovai neginčija ekonominių veiksnių ir rodiklių, kuriais Komisija rėmėsi vertindama Sąjungos pramonės patirtą žalą, svarbos.

383 Dėl pirmojo ieškovų prieštaravimo, kad Komisija nenurodė atitinkamų bendrovių skaičiaus, ši institucija paaiškino, kad į klausimyną atsakė 44 bendrovės ir kad skaičius 34 buvo tiesiog spausdinimo klaida, padaryta jos susirašinėjime, kuri buvo įsivėlusi ir į 2021 m. gruodžio 1 d. CCCME išsiųstą raštą.

384 Komisijai pateikus šį paaiškinimą ir ieškovams su juo sutikus, pirmasis prieštaravimas turi būti atmestas.

385 Pareikšdami antrąjį prieštaravimą ieškovai kritikuoja Komisijos atsisakymą atskleisti jiems 44 į makroekonominį klausimyną atsakiusių bendrovių gamybos ar pardavimų apimtis.

386 Šiuo klausimu visų pirma iš 2021 m. gruodžio 1 d. CCCME išsiųsto rašto matyti, kad Komisija informavo CCCME, jog bylos medžiagoje nėra informacijos apie gamybos ar pardavimų apimtis.

387 Ieškovai remiasi nekonfidencialia makroekonominio klausimyno atsakymų redakcija, siekdami įrodyti, kad Komisijai ši informacija buvo žinoma, nes buvo pateikta lentelės „1 Produkcija“ B69 langelyje. Vis dėlto Komisija paaiškino, kad šiame lentelės langelyje nurodyta visų bendrovių, kurios yra į bylą įstojusios šalies narės ir atsakė į makroekonominį klausimyną, dalis visoje Sąjungos gamyboje, kaip ji ją apskaičiavo. Komisija paaiškino: kadangi duomenys apie visą Sąjungos gamybą reiškė bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų pateiktų duomenų ekstrapoliavimą, jai nebuvo žinoma tiksli dalis, kurią sudarė į makroekonominį klausimyną atsakę gamintojai.

388 Taip pat reikėtų priminti, kad siekdama užtikrinti Sąjungos šalių gamintojų, kurie turėjo žinių apie rinką, bendradarbiavimą Komisija privalėjo apriboti prieigos prie šios informacijos teises ir išsaugoti jos konfidencialumą. Šis požiūris patvirtinamas ir jurisprudencijoje, kurioje nuspręsta, kad numanomos atitinkamų Sąjungos gamintojų produkcijos duomenys, kuriais apskaičiuodama žalą rėmėsi Komisija, galėjo būti pagrįstai laikomi konfidencialiais, nes buvo pagrįsti į bylą įstojusios šalies žiniomis apie rinką (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 507 punktą).

389 Be to, suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie į bylą įstojusiai šaliai užduotų klausimų pobūdį ir pateikta nekonfidenciali Sąjungos gamintojų individualaus indėlio santrauka. Nors ieškovai priekaištauja dėl pavėluoto nekonfidencialios santraukos pateikimo, iš bylos medžiagos

matyti, kad, nepaisant pagrindiniame reglamente ir pranešime apie inicijavimą nustatytų apribojimų dėl tyrimo terminų, jie vis dėlto turėjo galimybę pateikti pastabas, pasinaudodami pratęstu jų pateikimo terminu.

390 Taigi antrąjį prieštaravimą reikia atmesti.

391 Pareikšdami trečiąjį prieštaravimą ieškovai ginčija į bylą įstojusios šalies pateiktų duomenų ekstrapoliaciją visai Sąjungos pramonei.

392 Šiuo atžvilgiu iš pradžių reikėtų pažymėti, kad siekdama atlikti šį tyrimą Komisija į imtį įtraukė ir Sąjungos gamintojus, ir nagrinėjamojo produkto gamintojus iš Kinijos. Kaip matyti iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 353 punkte, šį argumentą, kiek juo siekiama užginčyti Komisijos pasirinktą imties sudarymo metodą, reikia atmesti.

393 Be to, reikia priminti, kad antidempingo bylose Komisija yra priklausoma nuo savanoriško šalių bendradarbiavimo siekiant suteikti jai reikiamos informacijos per nustatytus terminus (1999 m. spalio 28 d. Sprendimo *EFMA / Taryba*, T-210/95, EU:T:1999:273, 71 punktas). Makroekonominiai veiksniai leidžia nustatyti visos pramonės mastu patirtą žalą ir patvirtina Komisijos skaičiavimus šiuo atžvilgiu.

394 Iš ginčijamo reglamento matyti, kad skundą palaikė gamintojai, kuriems nagrinėjamuoju laikotarpiu teko daugiau kaip 58 % visos geležinių ar plieninių tvirtinimo detalių gamybos Sąjungoje. Taigi duomenis, kuriais pasidalijo į bylą įstojusi šalis, galima laikyti tipiškais duomenimis apie Sąjungos pramonės padėtį. Be to, tikslas susidaryti kuo tikslesnį ir išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą negalėtų būti pasiektas, jei Komisija būtų įpareigota iš visų turimų duomenų neatsižvelgti į makroekonominius duomenis, motyvuojant tuo, kad pastarieji buvo susiję ne su visais Sąjungos pramonės gamintojais (2015 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Yuanping Changyuan Chemicals / Taryba*, T-310/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:295, 147 punktas).

395 Galiausiai Komisija paaiškino, kad į bylą įstojusios šalies pateiktus duomenis patikrino atsižvelgdama į Sąjungos gamintojų duomenis. Komisija priminė, kad tokios fragmentuotos pramonės šakos makroekonominio klausimyno duomenų ekstrapoliavimas yra statistinis veiksmas, kuris iš esmės reikalingas tam, kad remiantis žinomų duomenų tendencijomis būtų galima nustatyti nežinomas vertes.

396 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad ieškovų teiginys, jog Komisija tinkamai nepatikrino į bylą įstojusios šalies pateiktų duomenų, yra spekuliatyvus ir nepagrįstas jokiais konkrečiais įrodymais, leidžiančiais abejoti Komisijos atliktu patikrinimu nagrinėjant šiuos duomenis.

397 Taigi ieškovų trečiasis prieštaravimas turi būti atmestas, o kartu – ir visas aštuntasis ieškinio pagrindas.

9. Dėl ieškinio devintojo pagrindo, susijusio su ieškovų procesinių teisių pažeidimu

398 Ieškinio devintajame pagrinde ieškovai tvirtina, kad atliekant administracinį tyrimą buvo pažeistos jų procesinės teisės. Šį ieškinio pagrindą sudaro trys dalys: pirma susijusi su per dideliu į bylos medžiagą įtrauktos informacijos konfidencialumu, antra – su tariamai netinkamu Komisijos atliekamu nekonfidencialios bylos medžiagos tvarkymu ir trečia – su tuo, kad Komisija neatskleidė esminių faktų.

399 Komisija ginčija šio ieškinio pagrindo pagrįstumą.

400 Visų pirma reikia priminti principus ir procesines garantijas, kurių Komisija privalo laikytis, kai antidempingo tyrimu suinteresuotos šalys nori pasinaudoti teise į gynybą, susipažindamos su informacija apie faktines aplinkybes ar argumentus, galinčius sudaryti antidempingo priemonių pagrindą, visų pirma kai tai yra konfidencialaus pobūdžio informacija.

401 Pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad bet kokią konfidencialaus pobūdžio informaciją valdžios institucijos turi naudoti konfidencialiai, jei tai pagrįsta. To paties reglamento 19 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, turi pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas, kurios turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos, tačiau turi nurodyti priežastis, kodėl to padaryti neįmanoma.

402 Pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas ir jeigu informacijos pateikėjas nenori jos atskleisti arba pateikti apibendrintai ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent remiantis atitinkamais šaltiniais būtų galima įtikinamai įrodyti, kad ji yra teisinga. Joje taip pat nustatyta, kad prašymai užtikrinti konfidencialumą negali būti atmesti savavališkai.

403 Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 5 dalį šalys, pranešusios apie save per nustatytą laikotarpį po pranešimo apie tyrimo inicijavimą paskelbimo, išklausomos, jeigu įrodo, kad iš tikrųjų yra suinteresuotosios šalys ir yra svarbių priežasčių jas išklausyti.

404 Be to, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad Sąjungos gamintojai, profesinės sąjungos, importuotojai ir eksportuotojai, jiems atstovaujančios asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė pagal minėto reglamento 5 straipsnio 10 dalį, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę prašymus raštu, gali susipažinti su visa bet kurios su tyrimu susijusios šalies pateikta informacija, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, jeigu ji yra svarbi jiems ginant savo interesus ir nėra konfidenciali, kaip tai suprantama pagal 19 straipsnį, ir jeigu ji bus naudojama atliekant tyrimą. Tokios šalys gali atsakyti į šią informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu atsakyme jos yra pakankamai pagrįstos.

405 Pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalį skundo pateikėjai, importuotojai, eksportuotojai, jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti laikinąsias priemones. To paties reglamento 20 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad galutinė informacija atskleidžiama raštu kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki 9 straipsnyje nustatytų procedūrų inicijavimo, tačiau atsižvelgiant į būtinybę saugoti konfidencialią informaciją. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, vėliau jie atskleidžiami kuo greičiau.

406 Iš jurisprudencijos matyti: tam, kad būtų paisoma teisės į gynybą, o tai yra nepaprastai svarbu vykstant antidempingo tyrimo procedūroms, reikia, kad suinteresuotosioms įmonėms būtų suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos, taip pat dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama

dempingo ir iš jo kylančios žalos egzistavimą (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant / Komisija*, T-716/19, EU:T:2021:457, 209 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

407 Vis dėlto toks tariamas neatsižvelgimas į ieškovų pastabas nėra jų teisės į gynybą ar teisės būti išklausytiems pažeidimas. Iš tiesų, nors pagal šių teisių paisymo principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijos sudarytų suinteresuotosioms šalims galimybę pareikšti savo nuomonę, negali būti reikalaujama, kad minėtos institucijos su ja sutiktų. Tam, kad ieškovų pareikšta nuomonė būtų veiksminga, reikia tik to, kad ši nuomonė būtų pareikšta laiku, kad Sąjungos institucijos galėtų su ja susipažinti ir atidžiai įvertinti jos reikšmę priimamo akto turiniui. Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad galutinius antidempingo muitus nustatančiame reglamente Komisija neprivalo atsakyti į visus suinteresuotųjų šalių per tyrimo procedūrą pateiktus argumentus ir kad toks atsakymo nepateikimas automatiškai neįrodo, jog šie argumentai neišnagrinėti (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 126 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

408 Vis dėlto dėl teisės susipažinti su tyrimo medžiaga pažeidimo reikia pažymėti, kad toks pažeidimas gali lemti visišką ar dalinį ginčijamo reglamento panaikinimą tik jeigu nagrinėjamų dokumentų atskleidimas būtų suteikęs nors mažą galimybę pakeisti administracinės procedūros baigtį, jei atitinkama įmonė būtų jais rėmusis per minėtą procedūrą (2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba*, T-249/06, EU:T:2009:62, 134 punktas).

409 Atsižvelgiant į tai, procesinės teisės asmeniui turi būti teisėtai suteiktos tam, kad jos būtų laikomos konkrečiai su juo susijusiomis ir jis turėtų teisę pareikšti ieškinį dėl akto, priimto pažeidžiant šias teises, panaikinimo (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 52 punktas).

410 Be to, šių teisių įgyvendinimas priklauso nuo aktyvaus šių asmenų dalyvavimo pačioje procedūroje, o jis turi būti išreikštas bent jau rašytinio prašymo pateikimu per nustatytą terminą (žr. 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 214 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tai, kad suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save ir pateikti reikšmingos informacijos, kad būtų nustatyta tipiška šių šalių imtis arba net jos pasirinktos šiuo tikslu, yra dalyvavimo antidempingo tyrimo procedūroje forma. Vis dėlto šis dalyvavimas nesuteikia toms šalims procesinių garantijų, nustatytų pagrindinio reglamento 6 straipsnio 5 ir 7 dalyse ir 20 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Iš tiesų šios garantijos suteikiamos laikantis tam tikrų sąlygų, t. y. tos pačios šalys turi konkrečiai dalyvauti šioje procedūroje, išreikšdamos susidomėjimą ir pateikdamos rašytinius prašymus. Dalyvavimas sudarant imtį, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 17 straipsnį, nėra toks konkretus dalyvavimas (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 216 punktas).

411 Be to, reikia priminti, kad komercinės paslapties apsauga yra bendrasis Sąjungos teisės principas. Neiškreiptos konkurencijos išsaugojimas yra svarbus viešasis interesas, kurio apsauga gali pateisinti atsisakymą atskleisti komercinę paslaptį sudarančią informaciją (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 165 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi, siekiant suderinti suinteresuotųjų šalių teisės į gynybą užtikrinimo principą su komercinės paslapties apsaugos principu, vykdydamos savo pareigą informuoti Sąjungos institucijos, užtikrindamos komercinės paslapties apsaugą, privalo

rūpestingai, kaip to reikalaujama, suinteresuotosioms įmonėms teikti jų gynybai naudingus duomenis, prireikus sava iniciatyva pasirinkdamos tinkamą tokio pateikimo tvarką (žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 141 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

412 Taigi, kai atitinkamos institucijos turi suderinti konfidencialumo reikalavimus ir suinteresuotųjų šalių teisę į informaciją, atsižvelgdamos į šią informaciją jos turi įvertinti konkrečią suinteresuotosios šalies padėtį ir, be kita ko, šios suinteresuotosios šalies padėtį nagrinėjamoje rinkoje, palyginti su informaciją pateikusio asmens padėtimi (žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, EU:T:2021:278, 469 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

413 Vis dėlto pagrindinio reglamento 19 straipsnio tikslas yra apsaugoti ne tik komercines paslaptis, bet ir kitų antidempingo procedūros šalių teisę į gynybą. Vadinasi, tai, kad Komisija panaudojo informaciją, kurios nekonfidenciali santrauka nebuvo pateikta, antidempingo procedūros šalių gali būti nurodoma kaip antidempingo priemonės panaikinimo motyvas, tik jeigu jos gali įrodyti, kad šios informacijos panaudojimas pažeidė jų teisę į gynybą (žr. 2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija*, T-307/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:487, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

414 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad Komisijos teikiamos informacijos pakankamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant būtent į prašomos informacijos specifiką (žr. 2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija*, T-307/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:487, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

415 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia išnagrinėti ieškovų nurodytą ieškinio devintąjį pagrindą.

a) Dėl ieškinio devintojo pagrindo priimtinumo

416 Pirma, reikia priminti, kad ieškinį pareiškė keli ieškovai, kuriems ginčijamas reglamentas daro skirtingą poveikį. Ieškovai yra, viena vertus, trys į imtį įtraukti Kinijos eksportuojantys gamintojai ir, kita vertus, trisdešimt šeši į imtį neįtraukti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, kurių pavadinimai nurodyti ginčijamo reglamento 1 priede. Kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkto, trisdešimt vienam iš šių eksportuojančių gamintojų šioje byloje atstovauja CCCME.

417 Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 24 ir 37 punktų, CCCME argumentai, kuriuos jie pateikė savo vardu, šioje byloje yra nepriimtini. Be to, 2024 m. sausio 15 d. rašytiniame atsakyme į Bendrojo Teismo klausimus ir 2024 m. vasario 7 d. teismo posėdyje ieškovai pripažino tokį su CCCME susijusį nepriimtinumą.

418 Trečia, reikia pažymėti, kad 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendime *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija* (C-478/21 P, EU:C:2023:685) Teisingumo Teismas patvirtino, kad teiginys dėl CCCME narių ir kitų juridinių asmenų, kurių pavadinimai nurodyti reglamento priede, teisių į gynybą pažeidimo yra nepriimtinas, nes jie nepateikė konkrečių prašymų pateikti informacijos, būtinos jų interesams ginti. Iš tiesų toje byloje CCCME atstovavo „visos Kinijos ketaus pramonės interesams“, o jos nariai per administracinę procedūrą nebuvo nustatyti.

419 Nagrinėjamoje byloje situacija yra kitokia, nes CCCME dalyvavo tyrime kaip asociacija, atstovaujanti savo narių, dėl kurių ji Komisijai pateikė įgaliojimo įrodymą, interesams.

420 Pirma, reikėtų pažymėti, kad pranešimo apie tyrimo inicijavimą, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, 5.6 punkte Komisija pranešė, kad norėdamos dalyvauti tyrime suinteresuotosios šalys, pavyzdžiui, eksportuojantys gamintojai, Sąjungos gamintojai, importuotojai ir jiems atstovaujančios asociacijos, naudotojai arba jiems atstovaujančios asociacijos, profesinės sąjungos ir vartotojams atstovaujančios organizacijos, pirmiausia turėjo įrodyti, kad tarp jų veiklos ir tiriamojo produkto yra objektyvus ryšys ir kad suinteresuotosios šalys galės susipažinti su bylos medžiaga per platformą „Tron.tdi“.

421 Ieškovai savo atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimus tvirtino, kad visos įmonės ir nariai, kurie dalyvavo šioje procedūroje, automatiškai įgijo suinteresuotosios šalies statusą.

422 Šiuo atžvilgiu ieškovai teigė, kad pranešime apie inicijavimą Komisija ragino visus Kinijos nagrinėjamojo produkto eksportuotojus dalyvauti tyrime pateikiant formą, nurodydama, kad visi gamintojai, dalyvavę pagal šio pranešimo apie inicijavimą reikalavimus, bus laikomi suinteresuotosiomis šalimis, jei tarp jų veiklos ir tiriamojo produkto yra objektyvus ryšys. Taigi, ieškovų teigimu, visi eksportuojantys gamintojai, kurie dalyvavo procedūroje per platformą „Tron.tdi“, buvo suinteresuotosios šalys ir turėjo procesines teises. Kadangi, viena vertus, pranešimo apie inicijavimą tekste dalyvauti tyrime buvo raginamos visos suinteresuotosios šalys ir kadangi, kita vertus, Komisijos ir suinteresuotųjų šalių keitimosi informacija tvarka skiriasi nuo nagrinėtosios byloje, kurioje priimtas 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija* (C-478/21 P, EU:C:2023:685), nes ji buvo vykdoma tik per platformą „Tron.tdi“, tai reiškia, kad tuo ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas minėtas sprendimas. Taigi ieškovai mano, kad trys devintojo ieškinio pagrindo dalys yra priimtinos.

423 Pirma, kalbėdami apie ieškinio devintojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1–3 dalių pažeidimu, ieškovai teigia, kad pagal šias nuostatas Komisija bet kuriuo atveju objektyviai įpareigojama užtikrinti, kad atitinkami duomenys būtų tvarkomi konfidencialiai tik tiek, kiek tikrai būtina. Be to, ieškovai teigia, kad byloje, kurioje priimtas 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija* (C-478/21 P, EU:C:2023:685), nebuvo jokio ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 19 straipsnio pažeidimu. Taigi ieškovai mano, kad ši ieškinio pagrindo dalis yra priimtina tiek, kiek ją pateikė tiek pavieniai eksportuojantys gamintojai, tiek CCCME savo narių vardu.

424 Toliau ieškovai teigia, kad ieškinio pagrindo antra dalis, kuria jie nurodo netinkamą konfidencialios bylos medžiagos tvarkymą pažeidžiant pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį ir 19 straipsnio 1–3 dalis bei teisę į gynybą, taip pat yra priimtina.

425 Galiausiai ieškovai teigia, kad pavieniai eksportuojantys gamintojai ir CCCME nariai, užsiregistravę platformoje „Tron.tdi“, aiškiai paprašė leisti susipažinti su bylos medžiaga ir galutinėmis išvadomis ir kad neatskleidusi jiems esminių faktų Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 ir 4 dalis.

426 Be to, jei Bendrasis Teismas nepripažintų CCCME narių vardu ieškinio devintajame pagrinde pateiktų tam tikrų prieštaravimų priimtinumo, ieškovai teigia, kad devintasis ieškinio pagrindas priimtinas tiek, kiek jis susijęs su pavienių eksportuojančių gamintojų, kuriems CCCME atstovavo per tyrimą, pateiktais argumentais.

427 Šiuo atžvilgiu ieškovai pateikė CCCME įgaliojimus atstovauti kelioms bendrovėms, apie juos Komisijai buvo pranešta vykstant tyrimui. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 5 punkto, CCCME galėtų būti laikoma administracinės procedūros suinteresuotąja šalimi tik tiek, kiek ją įgaliojo tokie konkretūs tvirtinimo detalių gamintojai jiems atstovauti.

428 Iš ieškovų Bendrajam Teismui pateiktų įgaliojimų matyti, kad CCCME Komisijoje atstovavo ne visiems atitinkamiems nariams, kurių vardu ji pareiškė šį ieškinį, t. y. CCCME Komisijoje atstovavo iš dalies kitiems eksportuojantiems gamintojams nei tie, kuriems ji atstovauja Bendrajame Teisme nagrinėjant šį ieškinį.

429 Pirma, iš ieškovų Bendrajam Teismui pateiktų įgaliojimų matyti, kad CCCME buvo pavesta administracinėje procedūroje atstovauti trims į imtį įtrauktiems eksportuojantiems gamintojams. Vis dėlto tie eksportuojantys gamintojai nepateikė narystės šioje asociacijoje įrodymų.

430 Antra, CCCME atstovavo devynioms bendrovėms, kurios yra į imtį neįtraukti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, išvardyti ginčijamo reglamento 1 priede. Jos yra CCCME narės ir CCCME joms atstovauja ir šiame ieškinyje.

431 Trečia, CCCME Komisijoje taip pat atstovavo dar aštuonioms bendrovėms, išvardytoms ginčijamo reglamento 1 priede, kurios nėra šios bylos šalys. Šios bendrovės taip pat neįrodė, kad jos yra CCCME narės, tačiau bet kuriuo atveju jos nėra šį ieškinį pareiškusios ieškovės.

432 Ketvirta, CCCME Komisijoje taip pat atstovavo dviem bendrovėms, kurių pavadinimai nėra nurodyti ginčijamame reglamente ir kurioms CCCME taip pat neatstovauja šiame ieškinyje.

433 Vadinasi, kalbant apie CCCME savo narių vardu Bendrajame Teisme pateiktų kaltinimų priimtinumą, iš trisdešimt vieno suinteresuoto CCCME nario, kurio vardu ji pareiškė šį ieškinį, Komisijoje ji atstovavo tik devyniems į imtį neįtrauktiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Kaip šalys kelis kartus patvirtino per teismo posėdį, Komisija netikrino, ar šiuos įgaliojimus suteikusios bendrovės yra CCCME narės. Jokių kitų įrodymų šiuo klausimu šalys nepateikė. Ieškovai negalėjo tiksliai patvirtinti, ar CCCME narėmis buvo visos bendrovės, suteikusios atstovavimo Komisijoje įgaliojimus. Ieškovai taip pat teigė, kad vien įgaliojimo turėtų pakakti atstovaujant šių bendrovių interesams Komisijoje.

434 Viena vertus, kaip matyti iš šio sprendimo 26 punkto, tokia asociacija, kaip CCCME, turi teisę atstovauti eksportuojantiems gamintojams Sąjungos teisme tik tuo atveju, jei pateikia įrodymų, kad šie eksportuojantys gamintojai yra jos nariai.

435 Kita vertus, Teisingumo Teismas nusprendė, kad net jei CCCME nariai ir kiti priede išvardyti juridiniai asmenys dalyvavo imtyje, sudarytoje per nagrinėjamą antidempingo tyrimo procedūrą, šie nariai ir kiti asmenys negalėjo tvirtinti, kad buvo pažeistos jų procesinės garantijos dėl to, kad Komisija jiems neperdavė informacijos, būtinos jų interesams ginti, nes per šią procedūrą jie nepateikė prašymų suteikti jiems šią informaciją (šiuo klausimu žr. 2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 217 punktą).

436 Iš tiesų procesinės teisės yra asmens, kuriam jos suteikiamos, teisės ir jos yra subjektyvaus pobūdžio, todėl pačios suinteresuotosios šalys turi turėti galimybę jomis veiksmingai pasinaudoti, kad ir koks būtų jų atžvilgiu vykdomos procedūros pobūdis. Asociacijos galimybė per administracinę procedūrą naudotis savo narių procesinėmis teisėmis negali lemti sąlygų, kurias pagal šią jurisprudenciją turi atitikti aptariamos įmonės, jei pačios nori pasinaudoti procesinėmis teisėmis, apėjimo (2023 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 223 ir 224 punktai).

437 Iš šių argumentų matyti, kad eksportuojantis gamintojas, kuris yra CCCME narys, negali remtis vien CCCME prašymais, jei aiškiai nesirėmė savo teise į gynybą vykstant administraciniam tyrimui. Iš tiesų, nors užsiregistravę platformoje „Tron.tdi“ pavieniai eksportuojantys gamintojai galėjo laiku gauti informaciją ir sekti administracinio tyrimo eigą, nesant aiškaus prašymo pateikti daugiau informacijos, tie eksportuojantys gamintojai negalėjo teigti, kad pasinaudojo procesinėmis teisėmis.

438 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad teisė susipažinti su nekonfidencialia informacija pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį yra susijusi su suinteresuotosios šalies, kuri pranešė apie save pagal to paties reglamento 5 straipsnio 10 dalį, statusu (2000 m. sausio 27 d. Sprendimo *BEUC / Komisija*, T-256/97, EU:T:2000:21, 32 punktas) ir kad Komisija kiekvienu konkrečiu atveju turi nuspręsti, ar šalis turi būti laikoma suinteresuotąja šalimi, atsižvelgdama į kiekvienos bylos aplinkybes (2000 m. sausio 27 d. Sprendimo *BEUC / Komisija*, T-256/97, EU:T:2000:21, 76 punktas).

439 Be to, remiantis jurisprudencija, antidempingo tyrimo procedūra suinteresuotos šalys turi sudaryti institucijoms galimybę įvertinti problemas, kurių galėtų sukelti tai, kad joms pateiktoje informacijoje nėra tam tikrų duomenų. *A fortiori*, tokia suinteresuotoji šalis negali Sąjungos teisme skųstis, kad jai nepateikta informacijos, jei per ginčijamą antidempingo reglamentą lėmusią tyrimo procedūrą nepateikė institucijoms jokio prašymo dėl konkrečios informacijos (žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 93 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vadinasi, tokius prašymus turi pateikti patys pavieniai eksportuojantys gamintojai, kurie negali remtis vien CCCME prašymais.

440 Skirtumas šioje byloje, kuriuo remiasi ieškovai ir kuris susijęs su tuo, kad Komisijos bendravimas su suinteresuotosiomis šalimis vyko kitokiu būdu, t. y. per platformą „Tron.tdi“, kurioje suinteresuotosios šalys galėjo pateikti informacijos ir pastabas, taip pat sekti tyrimą, negali paneigti šios išvados dėl procesinių reikalavimų, susijusių su šalių teise į gynybą. Kaip Komisija teisingai teigė per teismo posėdį, vienintelis platformos „Tron.tdi“ tikslas – supaprastinti bendravimą su šalimis ir palengvinti keitimąsi informacija. Bet kuriuo atveju suinteresuotosios šalies statusas pagal pagrindinį reglamentą ir su juo susijusios teisės negali priklausyti nuo Komisijos bendravimo su šiomis šalimis būdo.

441 Taigi tiek, kiek ieškinio devintajame pagrinde pareikšti prieštaravimai susiję su į imtį neįtrauktais eksportuojančiais gamintojais, kurie nepateikė konkrečių prašymų atskleisti papildomą informaciją, kad galėtų pasinaudoti procesinėmis teisėmis, jie yra nepriimtini, nesvarbu, ar juos savo narių vardu pareiškė CCCME, ar penki į imtį neįtraukti eksportuojantys gamintojai.

442 Ketvirta, kalbant apie tris į imtį įtrauktus Kinijos eksportuojančius gamintojus, pažymėtina, jog iš šio sprendimo 409 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad vien įtraukimas į imtį nesuteikia atitinkamiems eksportuojantiems gamintojams jokių specialių procesinių teisių, jeigu jie neprašo pateikti informacijos, kuri, kaip jie mano, yra esminė jų interesams ginti.

443 Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad devintasis ieškinio pagrindas gali būti priimtinas tik tiek, kiek jį pateikia pavieniai eksportuojantys gamintojai, kurie teigia, kad buvo pažeista jų teisė į gynybą, ir kurie per administracinę procedūrą pareiškė norą pasinaudoti šia teise. Taigi, siekiant įvertinti pareikštų prieštaravimų priimtinumą, dėl kiekvienos šio ieškinio pagrindo dalies reikia išnagrinėti, ar atitinkamos įmonės laikėsi sąlygų, kuriomis gali veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą.

b) Dėl naudojimosi ieškovų procesinėmis teisėmis

1) Dėl pirmos dalies

444 Ieškinio devintojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovai tvirtina, kad buvo pažeistos pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1–3 dalys ir jų teisė į gynybą, nes visi į bylą įstojusios šalies arba į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų pateikti dokumentai be pagrįstos priežasties buvo tvarkomi konfidencialiai arba jų nekonfidencialios santraukos buvo labai neišsamios, todėl suinteresuotosios šalys neturėjo galimybės pateikti pastabų arba patikrinti dokumentuose esančių įrodymų tikslumo. Ieškovai ginčija tai, kad konfidencialiu buvo laikomas, pirma, makroekonominis klausimynas, antra, į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymų nekonfidencialios redakcijos ir, trečia, į bylą įstojusios šalies atsakymas į Komisijos prašymą pateikti papildomos informacijos apie makroekonominius rodiklius.

445 Ieškovų teigimu, jų procesinių teisių pažeidimą apsunkino tai, kad visiems informaciją pateikusiems Sąjungos gamintojams buvo taikomas anonimiškumas, ir tai, kad buvo pakartotinai atsisakyta pateikti bet kokią informaciją apie šių bendrovių produktų asortimentą ir jų pardavimo apimties tipiškumą.

446 Šiuo atžvilgiu, pirma, dėl makroekonominio klausimyno atsakymų konfidencialumo pažymėtina, jog, iš ginčijamo reglamento matyti, kad per administracinę procedūrą dėl šios informacijos konfidencialumo prieštaravo tik EFDA ir CCCME. Tas pats pasakytina ir apie prieštaravimus dėl į imtį įtrauktų Sąjungos gamintojų atsakymų į klausimus konfidencialumo ir į bylą įstojusios šalies atsakymo į Komisijos prašymą pateikti papildomos informacijos apie makroekonominius rodiklius konfidencialumo.

447 Viena vertus, EFDA nėra ieškovė, kita vertus, vadovaujantis šio sprendimo 434 punkte padaryta išvada, CCCME negali remtis savo narių procesinių teisių pažeidimu, jeigu jie raštu nepateikė Komisijai prašymų dėl šių teisių.

448 Kita vertus, kalbant apie į makroekonominį klausimyną atsakiusių bendrovių pavadinimus, iš ginčijamo reglamento 21 ir 396 konstatuojamųjų dalių matyti, kad vienintelės suinteresuotosios šalys, kurios prieštaravo dėl Sąjungos gamintojų anonimiškumo, buvo CCCME, EFDA ir Kinijos Liaudies Respublika. Kadangi nė vienas iš ieškovais esančių eksportuojančių gamintojų neprašė Komisijos pateikti daugiau informacijos apie Sąjungos gamintojų tapatybę, remiantis šio sprendimo 440 punkte pateikta išvada šis prieštaravimas turi būti atmestas.

449 Vadinasi, ieškinio devintojo pagrindo pirma dalis yra nepriimtina ir turi būti atmesta.

2) Dėl antros dalies

450 Ieškovai prieštarauja dėl to, kaip Komisija tvarkė nekonfidencialią bylos medžiagą, pažeisdama pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį ir 19 straipsnio 1–3 dalis, taip pat jų teisę į gynybą, nes vykstant tyrimui suinteresuotosios šalys neturėjo galimybės visapusiškai ir laiku susipažinti su nekonfidencialia bylos medžiaga.

451 Pirma, dėl to suinteresuotosios šalys negalėjo atidžiai sekti pagrindinių tyrimo eigos aspektų arba pateikti pastabų dėl jų, pavyzdžiui, dėl Komisijos sprendimo pakeisti Sąjungos gamintojų imtį. Be to, suinteresuotosios šalys nebuvo informuotos apie Komisijos ir į bylą įstojusios šalies *ex parte* pasikeitimą informacija.

452 Antra, ieškovai tvirtina, kad iš nekonfidencialios bylos medžiagos buvo pašalinti kai kurie dokumentai.

453 Trečia, ieškovai teigia, kad yra įvairių kitų dokumentų, kurie taip ir nebuvo įkelti į nekonfidencialią bylos medžiagą.

454 Kalbant apie tai, kaip Komisija tvarko nekonfidencialią bylos medžiagą, pirmiausia reikia pažymėti, kad iš pačios pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies formuluotės, primintos šio sprendimo 404 punkte, matyti, jog antidempingo tyrimo procedūra suinteresuotos šalys, pavyzdžiui, ieškovai, negali skųstis dėl to, kad nekonfidencialioje bylos medžiagoje nėra tam tikro dokumento, jeigu jos raštu nepateikė prašymo leisti susipažinti su minėtu dokumentu (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 109 punktą).

455 Iš ginčijamo reglamento 22 ir 24 konstatuojamųjų dalių matyti, kad dėl tariamo nekonfidencialios bylos medžiagos nepakankamumo per administracinę procedūrą po galutinių išvadų pateikimo prieštaravo tik CCCME ir EFDA.

456 Antra, kalbant apie Komisijos ir į bylą įstojusios šalies bendravimą, iš ginčijamo reglamento 47 konstatuojamosios dalies matyti, kad jį atskleisti prašė tik EFDA ir CCCME.

457 Trečia, dėl tariamo kelių dokumentų pašalinimo iš nekonfidencialios bylos medžiagos daugiau informacijos šiuo klausimu iš Komisijos prašė tik CCCME.

458 Taigi, atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių, kurios per administracinę procedūrą pateikė prašymus, tapatybę ir į šio sprendimo 440 punkte padarytą išvadą, ši ieškinio pagrindo dalis taip pat yra nepriimtina.

3) Dėl trečios dalies

459 Ieškovai priekaištauja dėl Komisijos atsisakymo pateikti suinteresuotosioms šalims informaciją, kuria ji rėmėsi darydama galutines išvadas, taip pažeisdama pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 ir 4 dalis ir teisę į gynybą. Du pagrindiniai šaltiniai, kuriais Komisija grindė savo išvadas dėl žalos ir priežastinio ryšio, buvo į imtį Sąjungos gamintojų pateikta informacija ir makroekonominis klausimynas.

460 Šiuo atžvilgiu iš ginčijamo reglamento matyti, kad nė vienas ieškovu esantis eksportuojantis gamintojas neprašė atskleisti tikslios Sąjungos gamintojų pateiktos informacijos. Vadinasi, ieškovų teiginiai šioje ieškinio pagrindo dalyje yra nepriimtini; kartu ir visas devintasis ieškinio pagrindas yra nepriimtinas ir turi būti atmestas.

461 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinį.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

462 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, jie turi padengti Komisijos ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)* ir kitų ieškovų, kurių pavadinimai nurodyti priede, bylinėjimosi išlaidas.**

F. Schalin G. Steinfatt D. Kukovec

Paskelbta 2024 m. spalio 2 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.